

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SVSQ
TRƯỞNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

Quang cảnh Đại Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN Hải Ngoại 1991

24

Tập San
ĐA HIỆU

Chủ Nhiệm
CSVSQ
Lê Minh Ngọc

Chủ Bút:
CSVSQ
Phạm Đinh Thừa

Tổng Phát Hành:
CSVSQ Lê Thị

Thư từ, bài vở,
tiên bạc xin gửi
về:
ĐA HIỆU
MAGAZINE

- Lá thư tòa soạn
- Quan điểm: Ngày tàn của một chủ thuyết và những kẻ lội ngược dòng
- Lá thư Tổng Hội Lê Minh Ngọc K16
- Tổng kết tình hình thế giới Cao Chánh Cương K15
- Chào các anh các chị (Thơ) Lô Sơn
- Phóng sự: Đại Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan 1991 Cùi KSL
- Vinh danh muộn màng và niềm uất không nguôi Phan Thiết
- Sinh hoạt Tổng Hội Niên trưởng Út ghi
- Gọi thăm Võ Bị (Thơ) ... Mưa Ngâu
- Sinh hoạt Khóa 24 TVBQGVN
- Lời Mẹ dạy (Thơ) Lê Thụy Chi
- Gặp lại một lần để nhớ một đời (Oregon & Washington) Vũ Mạnh Hùng K13
- Thành lập hội Ái Hữu Cựu SVSQ/TVBQG Pennsylvania Huỳnh Văn Phú
- Đôi bạn (Thơ) Trần Văn Lê
- Lòng tôi gửi Trần Văn Lê (Thơ) Hà Ly Mạc
- Connecticut xao động
- Từ buổi họp mặt đầu tiên tại Tây Đức Trần Ngọc Bảo K13
- Họp mặt Lâm Viên Tây Bắc (Lược ký) Mậu Bình

- Diễn đàn nghị luận Ngô Văn Phát K11
- Trúc Diệp Thanh (Thơ) Hà Huyền Chi
- Lá thư của CSVSQ Nguyễn Kha K14
- Hội Tương Hữu Mỹ Việt Đông Nam Á "Counterparts"
- Đa Hiệu phỏng vấn Trần Thị Mây Mây
- 17. Đạo quân mũ xanh với chiến trường Ba Tư .. Hà Kỳ Lam
- Chí Trai Võ Bị (Thơ) Trần Đình Thọ
- 18. Tôi đến thăm tòa soạn Tập San Đa Hiệu Duy Năng
- Thơ Mậu Bình
- 19. Trào phúng mừng Đại Hội Đảng CSVN sắp đến: Ông Bình Vôi và thằng Cu Tý Quốc Ước
- Đại Dương Tâm Sự (Thơ) Thu Nga
- Tệ trạng xã hội tại Sài Gòn trong
6 tháng đầu năm 91 Ngọc Giao K8
- Biểu tượng của nước CHXHCN Việt Nam . Nam ca sĩ Pha Li
- Nhớ về Đà Lạt năm nào
(Thơ) Thanh Toàn Đặng Phạm Khảo
- Đỉnh cao trí tuệ Huỳnh Văn Phú
- Lục Bát Tiên Chế (Thơ)
..... Huỳnh Văn Phú, Trần Thị Mây Mây
- Thư tín Trần Thị Mây Mây
- Danh sách ủng hộ Đa Hiệu & Báo cáo chi thu Đa Hiệu

Lá Thư Tòa Soạn

Đa Hiệu số 24, theo dự trù, lẽ ra đã đến tay quý vị vào thượng tuần tháng 8 nhưng quyết định của đa số anh chị em trong tòa soạn là nán đợi bài tường trình về Đại Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN tại Âu Châu. May mắn là sau một tháng đợi chờ, khi báo sắp sửa lên khuôn, tòa soạn đã nhận được các tài liệu liên hệ từ Đức Quốc.

Quyết định trên của tòa soạn được đưa ra vì hai lý do. Thứ nhất, Đại Hội Âu Châu đã diễn ra ngày 13 tháng 7, nếu không chạy kịp bài vở vào số này, chờ đến số sau, số 25, thời gian tính sẽ bị mất đi. Thứ hai, tại Âu Châu, dù con số Cựu SVSQ định cư không nhiều so với Châu Mỹ và Châu Úc nhưng từ lâu đã là một chính trường đầy tranh chấp sôi bùng giữa các lực lượng người Việt Quốc Gia và các tổ chức Việt Cộng cũng như thân cộng. Mỗi trường tranh đấu càng trở nên sôi sục hơn trong khoảng vài năm gần đây vì sự suy sụp đồng loạt của các chính quyền cộng sản Đông Âu. Trước cơn lốc thuận chiêu của lịch sử nhân loại, một số cựu SVSQ Âu Châu đã tích cực dấn thân dưới nhiều hình thái khác nhau. Vì vậy, việc ngồi lại với nhau, cùng xiết chặt hàng ngũ qua sợi giây thiêng liêng của truyền thống Võ Bì là việc làm cần thiết và quan trọng cho các Hội Âu Châu.

Riêng Đại Hội Cựu SVSQ Hải Ngoại được tổ chức vào ngày 26 tháng 5 tại Santa Ana, California đã đưa đến những nhận định và cải tiến quan trọng. Về tập san Da Hiệu, đa số đều có chung một nhận xét: có nhiều tiến triển trên cả hai phương diện hình thức và nội dung. Nếu xem đây là một

thành công nho nhỏ trên phương diện thông tin và ngôn luận thì công trình này đã đến từ cố gắng của tất cả mọi cá nhân trong tập thể chúng ta. Điểm quan trọng nhất là sự hưởng ứng nồng nhiệt trong việc ủng hộ tài chánh từ bên trong lẫn bên ngoài tập thể Võ Bị. Một đề nghị đã được đưa ra và được đa số hưởng ứng là cố gắng vận động để tiếng nói Đa Hiệu được bền vững và lan rộng, song song với chiến dịch “Đỡ Đầu Cho Mỗi Số Đa Hiệu” về phương diện tài chánh. Các khóa và các vùng địa phương sẽ sinh hoạt, phối hợp nhịp nhàng để tài trợ các chi phí cần thiết cho việc phát hành mỗi số Đa Hiệu. Hy vọng ý kiến này sẽ được phổ biến đến từng cá nhân cựu SVSQ và được chia sẻ trong tinh thần xây dựng và trách nhiệm chung.

Đa Hiệu 25 được dự trù phát hành vào thời gian trước Giáng Sinh 91. Số này ngoài các tiết mục về Giáng Sinh, chúng tôi xin dành trọn cho thế hệ con cháu chúng ta. Hầu như lúc nào chúng ta cũng mang kỳ vọng chuyển hết gánh nặng nước non lại trên đôi vai măng non của thế hệ sau. Nhưng đã có dịp nào chưa, chúng ta lắng nghe họ? Có bao giờ chưa, chúng ta đối diện trực tiếp với họ, chia sẻ với họ mỗi ưu tư còn canh cánh bên lòng, diễn tả mọi điều ước mong nơi họ một cách minh danh? Vì vậy, chúng tôi xin kêu gọi sự đóng góp nhiệt thành của toàn thể quý vị qua chủ đề vừa nêu.

Đa Hiệu cũng xin cáo lỗi cùng quý đọc giả vì các đợt biến chính trị gần đây nên một số các tiết mục thường lệ và bài vở dự trù đăng tải trong số này phải dành gác lại. Ngoài ra, vì sự eo hẹp trên phương diện nhân sự hiện tại, trong khi số lượng bài vở đóng góp ngày một nhiều nên Tòa Soạn không thể liệt kê danh sách tác giả và tác phẩm đã nhận được. Một lần nữa xin quý vị hai chữ “đại xá”. Đối với những phần tâm huyết thể hiện trên giấy trắng mực đen qua sự cộng tác chân thành của quý vị, lúc nào chúng tôi cũng dành trọn vẹn cảm tình và cẩn trọng. Vì đó là giòng sinh khí nuôi dưỡng Đa Hiệu.

ĐA HIỆU

Quan Điểm

Ngày Tàn Của Một Chủ Thuyết và Những Kẻ Lợi Ngược Dòng

Chúa Nhật 18/8/91. Tại một thành phố nghỉ mát, vùng Hắc Hải, Sô Viết. Mọi hệ thống liên lạc bị cắt đứt. Phi trường địa phương bị đóng cửa lúc 7 giờ chiều, giờ Mạc Tư Khoa.

THỨ HAI 19/8/91. 4 GIỜ SÁNG. Một đơn vị Hồng quân và Mật vụ KGB bao vây biệt thự nghỉ mát của Mikhail Gorbachev. 6 giờ sáng tại Mạc Tư Khoa, Thông tấn xã Tass loan báo: Tổng thống Gorbachev lâm bệnh, Phó Tổng thống Gennady Yanayev lên thay. 7 giờ rưỡi, Tass loan báo tiếp, một Ủy ban gồm 8 nhân vật đã được thành lập để điều hành quốc gia, công bố tình trạng khẩn trương. Hàng trăm chiến xa và cơ giới từ ngoại ô tiến vào thủ đô Mạc Tư Khoa. 12 giờ 50 trưa cùng ngày, Tổng thống dân cử của Cộng hòa Russia kêu gọi dân chúng tổng đình công, chống đảo chánh. Đáp lời kêu gọi, dân chúng Nga xuống đường, tràn ngập Mạc Tư Khoa và Leningrad. Các chiếc T72 thuộc một đơn vị Thiết Giáp thiện chiến cũng đã đáp ứng, di chuyển đến bao vây phòng thủ tòa nhà nghị viện, bản doanh của Boris Yeltsin.

THỨ BA 20/8/91. Khối Cộng Đồng Âu Châu đình chỉ ngân sách 1.2 tỷ vien trợ kinh tế cho Liên Sô, và đòi hỏi Gorbachev trả lại nắm chính quyền. 5 giờ chiều, Tổng thống George Bush và Thủ tướng Anh quốc John Major liên lạc được với Boris Yeltsin bằng điện thoại, doan chúc hỗ trợ. 9 giờ 20 tối, Bộ Chỉ Huy Đảo Chánh ra lệnh giới nghiêm trên toàn thủ đô Mạc Tư Khoa. Gần nửa đêm, một đơn vị Thiết Giáp thuộc phe đảo chánh cố phá vòng vây bao vây do dân chúng

dụng lên, ba người dân xuống đường chống đảo chánh bị giết chết.

THỨ TƯ 21/8/91. Lúc 3 giờ chiều, các đơn vị chiến xa và cơ giới tham dự đảo chánh bắt đầu rút khỏi thủ đô. 5 giờ chiều, Đảng Cộng sản Sô Viết tuyên bố phủ nhận cuộc đảo chánh. 8 giờ 30 tối, Gorbachev liên lạc được với Tổng thống Bush, và cho biết cuộc đảo chánh đã thất bại. 9 giờ tối, Truyền hình Mạc Tư Khoa loan đi thông cáo của Gorbachev, cho biết đã kiểm soát được tình thế.

Trên đây là tóm lược diễn tiến của cuộc đảo chánh vừa qua tại Sô Viết. Cuộc đảo chánh ngắn ngủi, ít đổ máu nhưng lại rất nhiều ý nghĩa đối với những quân nhân, những con người mà thân phận chẳng may có liên hệ chủ động hay thụ động với chủ nghĩa Cộng sản. Chúng ta hãy ngược giòng thời gian, cùng nhau tìm hiểu sơ qua về cái xứ sở mà Tổng thống Hoa Kỳ Ronald Reagan đã có lần công khai gọi là một quốc gia quỷ quái.

Russia, trước đó còn có quốc hiệu là Kiev, bị quân Mông Cổ xâm lược từ năm 1237 và cai trị từ năm 1240 cho đến năm 1480. Ivan đệ Tứ được phong vương và trở thành Nga Hoàng đầu tiên năm 1547. Người dân Nga bắt đầu sống dưới chế độ quân chủ chuyên chế từ đó. Năm 1613, Michael Romanov lên ngôi. Dòng họ Nga hoàng Romanov trị vì hơn ba trăm năm, cáo chung vào năm 1917. Đệ nhứt thế chiến bùng nổ năm 1914, Quân Nga chiến đấu chống quân Phổ, Áo, Hung. Cộng đảng Nga thai nghén từ năm 1903, đến năm 1917 do Vladimir Lenin cầm đầu, đã lật đổ được Nga Hoàng Nicholas Đệ Nhị, hoàn thành cuộc cách mạng, và đi vào nội chiến. Một năm sau, Cộng đảng Nga dẹp tan được tất cả lực lượng đối nghịch. Nicholas Đệ Nhị và Hoàng Gia bị đem ra pháp trường. Năm 1922, Cộng Hòa Xã Hội Liên Bang Sô Viết được thành lập do Josef Stalin làm Tổng Bí Thư Cộng Đảng. Năm 1924 Lenin qua đời. Stalin nắm quyền kiểm soát hoàn toàn và thẳng tay thanh trừng. Kể từ đó và cả chục năm sau, hàng triệu dân Nga Sô bị giam cầm, tra tấn, xử tử. Liên Sô trước đó có ký hiệp ước bất can thiệp với Đức. Nhưng khi Đệ nhì thế chiến bùng nổ, Liên Sô đã đứng

Những nhân vật lãnh đạo đế quốc Liên Xô

Leonid I. Brezhnev
(1964-1982)

Gennady I. Yanayev
Acting President

Nikita S. Khrushchev
(1953-1964)

Mikhail S. Gorbachev
(1985-1991)

Josef Stalin
(1924-1953)

Konstantin Chernenko
(1984-1985)

Vladimir I. Lenin
(1917-1924)

Yuri V. Andropov
(1982-1984)

vào hàng ngũ các nước Đồng Minh, vì Đức quốc xã diêu binh xâm lấn lãnh thổ Nga.

Năm 1945, vì là một trong những nước thắng trận, Liên Xô để Hồng Quân chiếm đóng Đông Đức và Đông Bá Linh. Đổi nội, Liên Xô thiết lập bức màn sắt, thí nghiệm bom nguyên tử. Chiến tranh lạnh giữa hai khối Đông Tây bắt đầu làm thế giới nghẹt thở.

Năm 1953 Stalin qua đời. Nikita Khrushchev lên thay. Liên Xô thí nghiệm bom khinh khí thành công. Năm 1956, Khrushchev tố cáo tội ác của Stalin, đưa xe tăng dẹp tan cuộc nổi dậy ở Hung Gia Lợi. Năm 1957, Liên Xô phóng phi thuyền không gian Sputnik 1 lên quỹ đạo địa cầu, rầm rộ tuyên truyền thế thượng phong quân sự. Cũng kể từ năm này, Cộng sản yểm trợ quân sự quy mô cho Cộng hòa Cuba và Việt Nam. Năm 1958, Fidel Castro lên cầm quyền tại đảo quốc Cuba. Năm 1960, Liên Xô bắn hạ máy bay do thám U-2 của Hoa Kỳ, hội nghị thượng đỉnh Khrushchev và Eisenhower bất thành. Cộng sản dựng bức tường Bá Linh nổi tiếng đầu năm 1961, cũng trong năm này Nga thành công trong việc phóng phi hành gia Yuri Gagarin lên quỹ đạo.

Năm 1962, chiến tranh lạnh giữa hai khối Đông Tây lên cao điểm tột cùng, thế chiến tưởng có thể bùng nổ qua cơn khủng hoảng do việc Liên Xô thiết trí các dàn phóng hỏa tiễn đầu đạn hạch nhân tại Cuba ngay sát nách Hoa Kỳ. John F. Kennedy dứt khoát cứng rắn, và Khrushchev cuối cùng đã cho thầu hồi các dàn hỏa tiễn. Năm 1964, Khrushchev bị hạ bệ. Leonid Brezhnev lên thay, cùng cố Minh Ước Warsaw, xua quân thôn tính Tiệp Khắc năm 1968. Năm 1972, trong khi chiến tranh thôn tính Miền Nam Việt Nam của Cộng sản Hà Nội đang ở vào cường độ khốc liệt nhất, thì Hoa Kỳ và Đồng Minh rút quân khỏi Việt Nam, và giảm quân viện xuống mức tối thiểu vì những khó khăn nội bộ của Hoa Kỳ. Không bỏ lỡ dịp may ngàn năm một thuở, Liên Xô và Trung Cộng ào ạt đổ vũ khí vào miền Nam cho Hà Nội dứt điểm. Nam Việt Nam thất thủ vào tháng 4 năm 1975.

Năm 1979, Hồng quân Liên Xô chiếm đóng A Phú Hãn. Brezhnev qua đời năm 1982, Yuri Andropov lên thay thế cầm quyền được hai năm và chết năm 1984. Konstantin Chernenko lên thay thế chức Tổng Bí Thư đảng được một năm ngắn ngủi thì lại cũng qua đời. Năm 1985, Mikhail Gorbachev kế vị, đưa ra chủ thuyết “glasnost” (giải tǎng cởi mở) và “perestroika” (cải tổ kinh tế chính trị). Vì kinh tế suy sụp nặng nề, Liên Xô phải tạm từ bỏ cuộc chạy đua “star war” quá tốn kém. Gorbachev cải thiện bang giao với khỏi Tây phương, họp thượng đỉnh với Margaret Thatcher và Ronald Regan. Năm 1988, Liên Xô rút quân khỏi A Phú Hãn và giảm quân ở Đông Âu.

Năm 1989, bức tường ô nhục Bá Linh bị đập xuống, Gorbachev và Tổng thống Hoa Kỳ George Bush tuyên bố tại Hội nghị thượng đỉnh Malta: “Chiến tranh lạnh không còn nữa”. Năm 1990, xáo trộn trong nội bộ Liên Xô bắt đầu. Các quốc gia vùng Baltic vùng dậy đòi tự trị. Boris Yeltsin đã lần đầu tiên được bầu cử vào chức vụ Tổng thống Cộng hòa Russia trong một cuộc bầu cử dân chủ. Minh Ước quân sự Warsaw bắt đầu rã đám. Tháng 3 năm 1991, Đông và Tây Đức đã thống nhứt không tốn một giọt máu.

Từ sau khi cuộc cách mạng Bolshevik đưa Cộng đảng Nga Xô lên cầm quyền hồi đầu thế kỷ, lịch sử của xứ sở quý quái này bên trong bức màn sắt quả đã không hổ danh là thâm cung bí xứ. Tháng 8 năm nay, vào cuối thế kỷ, thâm cung lại dậy sóng. Nhà cầm quyền cởi mở, cải cách Gorbachev đã bị đảo chánh bởi chính tám nhân vật cầm quyền đầu não tại điện Cẩm Linh: Gennady Yanayev (Phó Tổng Thống), Valentin Pavlov (Thủ Tướng), Dimitri Yazov (Tổng trưởng Quốc Phòng), Vladimir Kryuchkov, Giám đốc Mật Vụ KGB, Boris Pugo (Tổng trưởng Nội Vụ), Oleg Boklanov (Phó chủ tịch Hội Đồng Quốc Phòng), Vasily Starodubtsev (Chủ tịch Hiệp Hội Nông Dân) và Valeri Boldin (Tham Mưu Trưởng Điện Cẩm Linh, phụ tá thân tín nhất của Gorbachev).

Cuộc phiêu lưu của “Bát nhân bang” này rõ ràng là nỗ lực vùng vẫy sau cùng của các tay trùm trong Đảng, Hồng Quân và Mật Vụ KGB, nhằm bám víu lấy quyền hành và lôi kéo lịch

sử nhân loại đi ngược giòng tiến hóa. Khác với cuộc đảo chánh thành công đã lật đổ Nicholas đệ nhị hồi đầu thế kỷ, cuộc đảo chánh lần này tuy thất bại, nhưng lại giúp hoàn thành một cuộc cách mạng khác trong lịch sử Liên Xô: cuộc cách mạng dân chủ của nhân dân Nga và Boris Yeltsin, đưa đến khai tử Cộng đảng Sô Viết. Sáng ngày 28/8/91, Hội đồng Tối Cao Sô Viết tuyên bố giải tán Đảng Cộng Sản trên toàn lãnh thổ Sô Viết. Cũng vào trưa cùng ngày, các cường quốc Tây Phương, trong số có Hoa Kỳ, đã lên tiếng thừa nhận chủ quyền của các nước vùng biển Baltic như Estonia, Latvia, Lithuania, đánh dấu ngày phân thân của Cộng Hòa Xã Hội Liên Bang Sô Viết, thành trì ma quái của tù dày, tra tấn, thanh trừng, kinh dị ...

Thế giới Cộng sản thu hẹp lại một cách nhanh chóng. Nhìn đi nhìn lại, vốn vẹn chỉ còn có Cuba, Bắc Hàn, Việt Cộng và Trung Cộng. Số phận Bắc Hàn coi như đã an bài. Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc đã chấp nhận cho cả Nam Hàn lẫn Bắc Hàn gia nhập. Với sức mạnh kinh tế, Nam Hàn sẽ "mua" Bắc Hàn để tiến tới thống nhất, cũng như Tây Đức đã từng mua đứt Đông Đức. Cộng đồng Nga Sô không còn nữa, thành trì vô sản đang âm thầm dời đô về Bắc Kinh. Việt Cộng và Cuba thấy rất rõ hướng đi của lịch sử tại Đông Âu và Liên Xô. Tuy nhiên cả hai vẫn phải nói cứng vì có cùng một nhu cầu với "Bát gian đảng" của Sô Viết: bám víu quyền hành. Cuba đã cử đặc sứ đến Hoa Kỳ để dọn đường thắt chặt bang giao sau một thời gian khá dài bất thân thiện. Hà Nội một mặt đang phái Bộ trưởng Quốc Phòng Lê Đức Anh đến công tác ở Bắc Kinh. Mặt khác Võ Chí Công, Chủ tịch Hội Đồng Nhà Nước Việt Cộng hôm 27/7/91 lại vừa nhấn mạnh: "Đảng Cộng Sản vẫn là lực lượng chủ yếu của nhà nước và xã hội. Mọi quyền hành của đất nước phải là thứ quyền hành tập trung dưới sự lãnh đạo của Đảng"!

Đây là căn bản lập ngôn của bọn người ếch ngồi đáy giếng, ngu muội và cố bám. Nhưng đâu có nói cứng đến đâu đi nữa thì ngày tàn của bọn đồ tể này chắc không còn xa lăm. Nếu ví lịch sử gần trăm năm của cái gọi là thành trì Võ Sản tại Nga (đã được trình bày ở phần trên) như một loài cổ thụ thì lịch sử cộng đồng Việt Nam chỉ là những thân cỏ dại còm cỏi. Cổ thụ

đã bị tróc gốc, trơ cành, thê thảm như lời nhận định của người con Khrushchev và cũng là một sử gia: "Đảng Cộng sản đã chết. Công việc ma chay chỉ còn là vấn đề thời gian!" Trong khi đó, cổ đại Việt Nam đang cố gắng thực hiện công việc đội đá vách trời vào những giờ phút hấp hối của chế độ bằng cách tăng cường hệ thống công an đàn áp (nghị quyết của Đại Hội kỳ 7) để mong đì ngược chiêu xoay của cơn lốc lịch sử nhân loại và dân tộc.

Tương lai của bọn lội ngược dòng lịch sử này chắc sẽ hứa hẹn nhiều thê thảm hơn. Nhưng như vậy không có nghĩa là bọn chúng sẽ bị phát ôn dịch và lăn ra chết, con đường đấu tranh dành lại Tự Do và Dân Chủ cho quê hương vẫn còn dài và đòi hỏi nhiều yếu tố. Một trong những yếu tố này là nhiệt tâm của toàn khối dân Việt, những người vẫn còn tự hào với giòng máu Lạc Hồng. Về phương diện này, gần đây một lập luận rất lạ lùng đang loan truyền trong một số người Việt tại hải ngoại. Lập luận này cho rằng tất cả người Việt lưu vong đều không còn đủ tư cách để hoạt động đóng góp cho nền an bình của quê hương. Lập luận này khả dĩ có thể đứng vững nếu cứu cánh của hoạt động chỉ nhằm vào danh vọng và đinh chung. Nhưng nếu mục tiêu tối hậu của công cuộc đấu tranh là Tự Do Dân Chủ thật sự cho quê hương thì việc phân biệt hải ngoại với quốc nội là một quan niệm đáng lên án. Đáng lên án vì chính nó là đau mổ của chia rẽ, là giọt nước cam lồ đang tưới lên đám cỏ dại sấp lụn tàn. Hãy lắng nghe tâm tình của người mới đến từ trong nước. Cả một dân tộc lâm than đang ngày ngày ngóng cổ về hướng Thái Bình Dương để mong đợi tiếp tay lật đổ bạo quyền; trong khi đó một thiểu số ngủ mê trên vật chất xa hoa tại hải ngoại đã đánh lửa chính mình, bịp người khác bằng luận điệu khoán trống công việc nước non cho người đang thụ nạn! Đi sâu vào lịch sử nhân loại, lập luận nêu trên đã u tối trước công trình của De Gaulle nước Pháp, lưu vong để phản công; trước sự ủng hộ vô bờ của khối dân lưu vong Ba Lan cho Wallessa gần đây.

Một triều đại đã bị khai tử, một chủ thuyết đã lụn tàn, một trang sử mới được lật ra, chúng ta đã học được gì để áp dụng

cho đất nước? Một bài học đã được lặp đi lặp lại: Ngày nào còn có Cộng sản là ngày đó không có thanh bình, thịnh vượng và tiến hóa. Cộng sản là đêm đen, Tự Do Dân Chủ là ánh sáng. Xin hãy góp tay đem ánh sáng về lại trên quê hương.

CHIA BUỒN

Được tin Thân Phụ Cựu SVSQ Lê Quý Trấn K21

Cụ LÊ VĂN TOẢN

tạ thế ngày 29 tháng 7 năm 1991 tại San Jose (CA)
hưởng thọ 71 tuổi

Chúng tôi xin chân thành chia buồn cùng tang quyến,
thành kính cầu nguyện hương hồn Cụ sớm tiêu diêu miên
cực lạc.

Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN Bắc California, Hoa Kỳ

Gia đình Cựu SVSQ Khóa 21

CHIA BUỒN

Được tin Thân Mẫu Cựu SVSQ Tinh Anh K18

Cụ Bà TINH VĂN THANH

nhũ danh Chin Sy Nhi

thất lộc ngày 17-8-1991 hưởng thọ 77 tuổi
tại New Britain, Connecticut, Hoa Kỳ

Chúng tôi xin chân thành chia buồn cùng tang quyến,
thành kính cầu nguyện hương hồn Cụ sớm tiêu diêu miên
cực lạc.

Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN và Gia Đình vùng Đông Bắc
Hoa Kỳ

Lá Thư Tổng Hội

T hời nào cũng vậy, đón gió chính trị bao giờ cũng là đầu đề bàn tán sôi nổi của những người theo dõi thời cuộc, đặc biệt là của báo giới. Sau khi khôi Cộng Sản Đông Âu sụp đổ, không biết có phải tại vì người ta... đón gió chính trị hay không, những sinh hoạt chính trị trong các cộng đồng người Việt ở hải ngoại bỗng dung trở nên nhộn nhịp khác thường. Và báo chí Việt ngữ khắp năm châu đã tường thuật, bình phẩm rất là hào hứng...

Khuôn khổ bài này có hạn, không cho phép người viết được gộp nhặt dài dòng; cho nên xin phép Quý vị được tóm lược ngắn gọn lại sinh hoạt trong và ngoài nước suốt mấy năm gần đây bằng cách mượn tạm vần "thơ đen" của Đại ca "Mậu Bình":

*"Cỏ hèn vớ được Miền Nam
Tự phong ưu-việt quân hàm đĩnh cao
Ngoa ngón chẳng thể nuốt vào
Chiếc xe thoái hóa ào ào tuột thang
Cỏ hèn trở giọng ... cái bang
Lạy Ông Đế-quốc, lạy Nàng Thực-dân
Một bầy phi thú, phi cầm
Xum xoe toan phục dưới chân cỏ hèn ..."*

Qua hai câu lục bát cuối, chúng ta thấy thi sĩ Mậu Bình có phần binh hơi kỵ, chắc là cũng phải có cái lý do của nó. Số là vì sau năm 75, hầu hết mọi người đều nghĩ rằng một khi Cộng sản nó ngoặc được nước nào rồi thì ... sức voi mà nó nhả ra! Nhưng tại Đông Âu, sự đời đã thay đổi. Không những chỉ nhả ra có một nước, mà Cộng sản đã nhả ra cả chục nước trong một thời gian kỷ lục. Cho đến Liên Xô cũng ngã đổ. Trung

Cộng, Bắc Hàn cũng lung lay. Đặc biệt nhất là Đông Đức, từng một thời là thiên đàng kiểu mẫu của các nước xã hội chủ nghĩa, đã đột nhiên biến mất! Chỉ còn có Việt Cộng và Cuba là còn cố níu cứng, không biết được bao lâu nữa.

Không rõ do đâu, nhiều ông chính khách tị nạn nhà mình bỗng rỉ tai dây chuyền với nhau rằng thì là Cộng sản Việt Nam nó sẽ phải thay đổi, cải mở v.v. Có ông trở giọng "lần ranh Quốc Cộng không còn nữa"! Có ông khác lại chuẩn bị tham chính với Cộng sản để tiện bề đấu tranh với chúng (vì tham chính mới có ghế ngồi mà làm việc). Có những nhóm khác lại siêu việt hơn nữa, tự đặt mình trên Quốc, trên Cộng, chỉ thiết tha với quê hương mà thôi, nên hùng hục chuẩn bị hợp tác vô điều kiện để tái thiết mảnh đất đang do ... Cộng sản nó cầm quyền! Có những ông đi thẳng về Việt Nam luôn để đón cho nó chắc, cho nó sớm. Có nhóm lại đặc biệt sáng tạo hơn, bỏ tiền ra mời mọc dài dằng bọn giang hồ hắc đạo, rồi hô hào hủy bỏ Quốc Ca Quốc Kỳ Việt Nam Cộng Hòa để tạo chút thành tích tranh công. Còn nhiêu tuyên bố, nhiêu hoạt động loại này nữa, kể không xiết, đã kết lại thành một thứ thời trang mà báo chí gọi là ... đón gió!

Trong bối cảnh sinh hoạt này, ngày 26 tháng 5 vừa rồi, các cựu SVSQ Trưởng Võ Bị Quốc Gia Việt Nam đã từ khắp các nẻo đường thế giới âm thầm tề tựu về Nam California để dự ngày Đại Hội thường niên của Đại Gia Đình Võ Bị. Kết thúc ngày Đại Hội năm 91, giữa giòng nước lũ thời trang trên đây, các Cựu SVSQ Đà Lạt đã khẳng định một cách chẳng ... thời trang chút nào cả: "Ngày nào còn có độc tài đảng trị, ngày đó quê hương còn tù dày, dân tộc còn bị trị. Tự do dân chủ thật sự không thể chờ ở những con người Cộng sản hồi tâm bối thí, mà chỉ sẽ đến bằng kiên trì đấu tranh ..."

Chuyện thời trang chưa ngã ngũ ra sao cả, thì dùng một phát, Việt cộng khai mạc Đại Hội kỳ 7 của chúng tại Bắc Bộ Phủ. Sau nhiêu lần đình hoãn vì các khó khăn, cuối cùng rồi Đại Hội này cũng đã mở màn ngày 24 tháng 6 năm 91, và kết thúc sau bốn ngày hội họp. Đầu tháng 7/91, kết quả từ trong nước xì ra: Đỗ Mười thay thế Nguyễn Văn Linh trong chức vụ

Tổng Bí Thư Đảng. Khai mạc Đại Hội, Nguyễn Văn Linh tuyên bố: "Xét ra nước ta không cần đến đa nguyên đa đảng. Nhân dân ta sẽ dân chủ hơn dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng và Nhà Nước". Bốn ngày sau, trong nghi thức bế mạc Đại Hội, Đỗ Mười lại nhấn mạnh: "Chúng ta khẳng định rõ ràng một lần nữa, là Đảng và nhân dân ta nhất quyết theo đuổi đến cùng con đường xã hội chủ nghĩa mà Hồ Chủ Tịch đã vạch ra!"

Khi còn mồ ma già Hồ trước đây, trong phòng họp kín ở Bác Bộ Phủ, khi Bác Hồ vạch ... ra, các đệ tử trung kiên nhìn vào, đã nhìn thấy cái sự đời nó hấp dẫn hay hăm hố thế nào, người phàm chúng ta dĩ nhiên là không được rõ. Chỉ biết rằng cho đến nay, cả nước đã đích thực vô sản rồi, vậy mà ông Linh Đỗ Mười vẫn nhất quyết níu lấy cái mà Bác đã vạch ... Đề cập đến vụ này, thi sĩ Mậu Bình lại ... thơ đen tiếp:

"Đảng gào cả nước thi đua
Dân gào toàn Đảng ... thua đi cho rồi!
Đảng mù đâu thấy đất trời
Xuống hố cả nút đèn nơi còn gì ..."

Sau cả năm trời hí ha hí hứng, hồi họp chờ đợi kết quả của Đại Hội kỳ 7 Việt Cộng, lời tuyên bố của Linh và Mười đã như hai gùi nước đá, dội vào mặt các trụ làm chính trị cái kiểu mà người ta gọi là đòn gió. Đại hội của quan thầy kết thúc, gió thời trang lặng xuống, các chính khách loại này cũng lặng theo. Báo chí tiên đoán rằng các ngài này sẽ lặng kỹ lamen sâu một thời gian để luyện công, để dọn mình đón gió mới.

Trong khi sinh hoạt của phe ta vui như Tết như vậy thì thế giới Cộng sản đã chuyển mình nhanh chóng. Tại Nga Sô, thành trì Vô Sản Thế Giới đã lật nhào vì cuộc đảo chánh thất bại của những tên giáo diêu cứng cổ. Trước tình thế đổi thay không thể dự đoán được đó, Gorbachev dầu muốn dầu không cung đã phải khai tử đảng Cộng sản để cứu vãn cuộc đời chính trị của chính mình trước dân Nga và Thế giới bên ngoài. Dầu sao đi nữa thì biến cố lịch sử này khẳng định một điều mà tập thể cựu SVSQ đã nêu lên trong Đại hội tháng 5: "Ngày nào còn độc tài Đảng trị, ngày đó còn ... chưa khai!" Đối với giới chính trị

đón gió, chúng ta hãy chờ xem những màn ngoạn mục khi gió
đã đổi chiêu.

LÊ MINH NGỌC.

TIN BUỒN

Vô cùng đau buồn khi nhận được tin
Nhạc Mẫu

của bạn Nguyễn Thanh Lương CSVSQ/TVBQGVN
đã thất lộc tại San Jose, CA.

Thi hài đã được an táng tại Việt Nam.

Toàn thể CSVSQ/TVBQGVN Khóa 24 xin chia buồn
cùng tang quyến và nguyện cầu hương hồn Cụ phiêu diêu
miền cực lạc.

Gia đình Cựu SVSQ/TVBQGVN K24

CHIA BUỒN

Được tin Thân Phụ Cựu SVSQ Hồng Khắc Trần K19
Cụ HỒNG VŨ CHÂU

đã tạ thế vào ngày 8/7/1991 tại San Francisco, CA
hưởng thọ 83 tuổi.

Chúng tôi xin thành kính phân ưu cùng tang quyến.
Cầu mong hương hồn Cụ sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Gia đình Khóa 19 TVBQGVN

Tổng Kết Tình Hình Thế Giới

LỜI TÒA SOẠN: Trong khoảng thời gian phát hành hai số *Đa Hiệu*, 23 và 24, đã có quá nhiều biến cố quan trọng xảy ra trên thế giới. Cái chết của cựu Thủ tướng Gandhi tại Ấn Độ, sự tranh chấp đòi quyền tự trị của các Cộng Hòa thuộc Nam Tư và tại Liên Bang Sô Viết đã nêu lên tình trạng bất ổn của thời đại chúng ta.

Tình trạng suy sụp kinh tế toàn cầu đã khiến con người trở nên gò bó và đóng khung trên mớ tài nguyên mỗi ngày một cạn. Bản năng sinh tồn bắt buộc con người phải nhìn gần để bảo vệ các quyền lợi trước mắt. Vì thế, sau khi đã thành công trong việc đòi hỏi Tự Do Dân Chủ, các sắc thái địa phương, chủng tộc và tín ngưỡng đã bộc phát rõ ràng qua các cuộc tranh chấp. Để ngăn chặn một sự tan vỡ toàn diện, Hoa Kỳ đã dồn mọi nỗ lực ngoại giao tại Trung Đông hùm tạo môi trường thuận tiện cho hai kẻ thù truyền kiếp, Do Thái và Palestine, ngồi lại với nhau. Cố gắng này cho đến nay vẫn chưa tạo được một vệt sáng ở cuối đường hầm. Cũng trong ý hướng đó, Hoa Kỳ vẫn duy trì "người diên râu kẽm" Saddam tại Iraq để làm "ngáo ộp" cản đường kẻ cướp tín Iran. Song song với nỗ lực tại Trung Đông và với sự tiếp tay của toàn khối tư bản, Hoa Kỳ đã ve vãn Nga Sô bằng chiêu bài "thị trường tự do". Cuộc viếng thăm Nga Sô của Tổng thống Bush vào tháng 8 như giọt nước làm tràn chiếc ly, đã

mở đầu cho những trận bão lớn tại xứ này. Ba tuần sau, thương ước dành cho một "Quốc Gia Ưu Tiên" (Most Favorite Nation, MFN) chưa ráo mực, đảo chánh đã xảy ra. Nếu dùng đúng danh từ Cộng sản, biến cố này phải được gọi là thanh trừng. Hơn bảy thập niên lịch sử của chế độ Cộng sản cai trị tại Nga đã có quá nhiều vụ thanh trừng, nhưng lần này nó đã trở thành trò "gậy ông đập lưng ông".

Nhìn về phía quê hương, Đại Hội 7 của đảng cộng sản Việt Nam vẫn là sân khấu của bọn đảo kép mù lòa, ngu dốt và cố bám. Sau sự thất bại ê chề của đám giáo điều ngoan cố tại Nga, chỉ cần một chút suy xét, ai cũng có thể hiểu được tại sao Đỗ Mười đã mạnh dạn đưa ra những lời tuyên ngôn sắt máu "tiến đến cùng chủ nghĩa xã hội". Hiển nhiên là đã có sự móc nối giữa những tên Cộng sản cuồng tín Nga Sô và Việt Nam.

Lịch sử nhân loại đã và đang chuyển động với một vận tốc chóng mặt; vì thế, để có cái nhìn đúng mức về các biến chuyển sắp tới tại Việt Nam, Đa Hiệu xin hân hạnh giới thiệu cùng quý vị độc giả bài nhận định về sự thất bại của cuộc đảo chánh tại Nga thay vì các đoán tin thường lệ.

* * *

NGUYÊN NHÂN CUỘC ĐẢO CHÁNH THẤT BẠI Ở NGA SÔ - SỨC MẠNH NHÂN DÂN VÀ TINH THẦN YÊU NƯỚC CỦA QUÂN ĐỘI

CAO CHÁNH CƯƠNG/Cựu SVSQ K15

THIÊN ĐÀNG CỘNG SẢN SỤP ĐỔ

(THE FALL OF COMMUNIST HEAVEN).

Cuộc đảo chánh thất bại ở Nga Sô, kéo theo sự sụp đổ toàn diện của Đảng Cộng sản Liên bang Sô Viết với hơn 70 triệu đảng viên. Dân chúng Nga và cả thế giới đều vô cùng hân hoan và phấn khởi đón nhận sự kiện nói trên. Sự thắng lợi này chắc đã làm rung rinh chính phủ Hà Nội, từ lâu vẫn ngoan cố giữ chặt lấy Đảng Cộng sản Việt Nam trong vai trò lãnh đạo độc tài của họ. Thành công vang vang của dân chúng Nga Sô để đời TỰ DO DÂN CHỦ là một bằng chứng hùng hồn nói lên sự SAI

LÀM về LÃNH ĐẠO ĐỘC ĐÁNG của Chính phủ Việt Nam hiện nay, mà nếu họ không sớm thay đổi cải tổ sẽ đi theo vết chân của Nga Sô trong những ngày tháng sắp tới. Quần chúng và quân đội của dòng máu Lạc Hồng sẽ noi gương cách mạng Sô Viết để làm nhiệm vụ cải cách DÂN CHỦ và TỰ DO hiện đang là một khát vọng của mọi con dân Việt Nam chúng ta.

TẠI SAO CÓ CUỘC ĐẢO CHÁNH?

Có hai nguyên nhân chính đưa đến cuộc đảo chánh ở Nga Sô vừa qua. Thứ nhất là sự ngầm ngầm tức giận của thành phần gọi là "bảo thủ cứng đầu (hard liner) trong đảng Cộng sản Nga khuynh hướng Stalin. Nhóm này cho ông Gorbachev là nguyên nhân đưa đến sự thất bại kinh tế Nga Sô hiện nay và đã đi quá xa vì sự thân thiện với các chính phủ Tây phương qua hai chính sách "Glasnost và Perestroika". Thứ hai là ông Gorbachev sắp sửa ký một hiệp ước (Union Treaty) để nhượng bộ một số quyền lợi về kinh tế (economy) và tài nguyên (natural resources) cho một vài Tiểu bang (Republic) mà trước đây thuộc thẩm quyền của chính phủ liên bang Sô Viết (Soviet Union). Cuộc đảo chánh xảy ra trước một ngày ông Gorbachev ký kết hiệp ước vừa nói. Cựu ngoại trưởng Nga Eduard Shevardnadze đã cảnh cáo về cuộc đảo chánh này và đệ đơn từ chức cách đây gần một năm. Gần đây nhất ông cố vấn chính trị thân cận của Gorbachev là ông Alexander Yakovlev cũng xin từ chức và báo động sắp có cuộc đảo chánh của phe nhóm bảo thủ của Đảng Cộng sản Nga. Dấu hiệu có cuộc đảo chánh đã rõ ràng nhưng có một điều lạ là tại sao ông Gorbachev không chuẩn bị đề phòng để phá vỡ âm mưu đảo chánh này. Thật là một điều khó hiểu đối với những người bình thường như chúng ta.

NGUYÊN NHÂN SỰ THẤT BẠI ĐẢO CHÁNH.

Sự thất bại của cuộc đảo chánh ở Nga vừa qua vì ba nguyên nhân quan trọng sau đây: Sức mạnh của quần chúng và lòng yêu nước của quân đội; sự can đảm và cương quyết của hai ông Boris Yeltsin và Mikhail Gorbachev; và sau cùng là kỹ thuật hành động non nớt của phe đảo chánh.

SỨC MẠNH QUẦN CHÚNG VÀ LÒNG YÊU NUỚC CỦA QUÂN ĐỘI

Phải nói ngay rằng cuộc lật đổ đảo chánh “ám muội” ở Nga vừa qua nếu không có sự ủng hộ của dân chúng và sự trợ lực của một số quân nhân yêu nước Nga Sô thì cuộc đảo chánh này chưa chắc đã thất bại. Cả trăm ngàn người đặc biệt các giới trẻ đã rầm rộ xuống đường bao vây tòa nhà Quốc Hội thuộc Tiểu bang Russia, trụ sở của Thủ tướng Yeltsin đặt tổng hành dinh chống lại phe đảo chánh. Biển người này đã ngăn chặn sự tiến quân của đoàn thiết giáp. Hồng quân (Red Army) Nga Sô dự định tấn công vào tổng hành dinh này để bắt giữ ông Yeltsin và phá vỡ mầm móng phản đảo chánh. Kế đến phải ghi ơn một số quân nhân quả cảm của Nga Sô. Thay vì đàm áp bắn xả và cho xe tăng giết hại dân chúng, họ đã quay súng ngược lại để ủng hộ lực lượng chống đảo chánh. Hàng chục xe thiết giáp đã đổi hướng theo phe chống đảo chánh để phòng thủ tổng hành dinh của ông Yeltsin.

Nhiều cấp chỉ huy quân đội và lính trẻ Nga đã can đảm tuyên bố với các ký giả báo chí là “Chúng tôi sẽ không bao giờ chia súng bắn chết dân tôi ...” Điều này cũng dễ hiểu vì quân đội của bất cứ một nước nào cũng là của dân và luôn luôn đứng về phía nhân dân để bảo vệ quyền lợi và chính nghĩa lẽ phải. Dân chúng bao vây, quân đội quay về phong tuyến lực lượng chống đảo chánh, kết quả phe đảo chánh không tài nào tiến vào Tổng hành dinh chống đảo chánh được. Rõ ràng là sức mạnh vũ bão của nhân dân và lòng yêu nước của quân đội Nga Sô đã đóng một vai trò quan trọng cho sự thất bại của cuộc đảo chánh do Đảng Cộng Sản Nga Sô chủ trương trong tháng 8 vừa qua.

LÒNG QUẢ CẨM VÀ CAN ĐẮM CỦA HAI NHÀ LÃNH ĐẠO.

Hai ông Yeltsin, thống đốc tiểu bang Russia và ông Gorbachev, chủ tịch liên bang Sô Viết có thể bị ám sát bất cứ lúc nào trong thời kỳ đảo chánh. Hai ông này là “linh hồn” của lực lượng phe đảo chánh, nếu bị bắt giữ hay ám hại sẽ làm nhụt chí của phong trào nhân dân và quân đội muốn chống đối phe

đảo chánh. Ngay khi cuộc đảo chánh vừa mới bắt đầu ông Yeltsin đã lên tiếng phản đối cuộc đảo chánh là bất hợp pháp và tuyên bố lập lực lượng chống đối. Ông đã can đảm đứng lên trên chiếc xe thiết giáp (của phe đảo chánh quy thuận) để kêu gọi đồng bào hãy đứng lên bảo vệ dân chủ và dừng để phe nhóm đảo chánh âm mưu tái thiết lập chế độ độc tài quân phiệt do Đảng Cộng sản Nga chủ xướng, theo gốc người sáng lập, ông Stalin từ hơn 73 năm qua. Ông cũng kêu gọi một cuộc tổng đình công toàn quốc để phản đối cuộc đảo chánh. Lời kêu gọi của ông Yeltsin đã được đáp ứng với cả trăm ngàn người đổ xô ra đường để bảo vệ lý tưởng tự do dân chủ nói trên. Một số công xưởng hầm mỏ cũng sửa soạn đình công thì cuộc đảo chánh đã thất bại.

Kế đến phải nói đến sự cương quyết của ông Gorbachev. Trong 72 tiếng đồng hồ bị quản thúc, phe đảo chánh đã làm áp lực ông và gia đình ông phải nhượng bộ là từ chức Chủ tịch Liên Bang Sô Viết. Nhiều biện pháp áp đảo về tâm lý và thể xác với chủ đích làm cho ông Gorbachev lo sợ để tuân theo ý của phe đảo chánh. Vợ ông Gorbachev là bà Raisa đã phải lâm bệnh vì sự khiếp sợ và lo âu căng thẳng sau mấy ngày "kèm kẹp" này. Ông Gorbachev đã giữ vững lập trường thà chết còn hơn nhượng bộ đã làm cho phe đảo chánh phải thối chí rút lui. Thủ hỏi nếu ông Gorbachev vì sợ quân đảo chánh đem ra bắn bỏ mà phải chịu thuận ký giấy từ chức có phải gây một sự khó khăn to lớn cho phe chống đảo chánh của ông Yeltsin không?

Tóm lại hai ông Yeltsin và Gorbachev đã đóng một vai trò lãnh đạo xứng đáng và can trường trong việc thành công chống đảo chánh vừa qua. Đặc biệt, ông Yeltsin không những có đức tính dũng cảm mà còn có tài khích động và cổ vũ (motivation) để huy động tinh thần dân chúng nổi dậy một cách nhanh chóng và hùng hồn như chúng ta đã thấy trong kỳ đảo chánh vừa qua.

KỸ THUẬT ĐẢO CHÁNH NON NỚT.

Ai cũng công nhận cuộc đảo chánh vừa qua bị thất bại một phần cũng vì phe nhóm đảo chánh quá "Ấu trù" về "kỹ thuật đảo chánh". Về chiến lược họ đã không có một mục tiêu rõ

ràng. Các đơn vị quân đội do phe đảo chánh huy động với lệnh lạc không minh xác và chỉ để tùy nghi các cấp chỉ huy địa phương quyết định. Tuyên bố là phải có cuộc đảo chánh vì Nga Sô sắp sửa bị sụp đổ vì chính sách kinh tế tồi tệ của ông Gorbachev, nhưng chính họ không hề đưa ra một sách lược hay kế hoạch nào để giải quyết sự bế tắc này. Ngoài ra phe đảo chánh cũng không hề có những kế hoạch dự phòng (contingency plan) mà chỉ tin tưởng là sự “dọa nạt” và biểu dương lực lượng quân đội và KGB sẽ làm thối chí phe chống đảo chánh. Khi phe chống đảo chánh càng hùng hậu và lớn mạnh họ chẳng biết giải quyết như thế nào. Buồn cười nhất là về phương diện chiến thuật họ đã quá lỏng lẻo. Thứ nhất là phương tiện viễn thông truyền tin không thấy họ cô lập và phá vỡ. Ông Yeltsin lợi dụng phương tiện này đã điện thoại kêu gọi thế giới lên tiếng hỗ trợ lực lượng chống đảo chánh. Tổng thống Bush và các nhà lãnh đạo Tây phương đã lên tiếng ủng hộ ông Yeltsin cũng nhờ biết được tình hình cuộc đảo chánh bị thất thế và yếu kém mỗi ngày qua các phương tiện truyền thông nói trên. Ngay cả các ký giả báo chí, cơ quan truyền thanh, truyền hình khắp thế giới cũng được tự do chuyển các tin tức ra ngoài, đặc biệt các bản tin và hình ảnh có lợi cho phe chống đảo chánh. Một sơ hở rất “trẻ con” là chính ông Gorbachev cũng có phương tiện để nghe được tin tức từ đài BBC và VOA để biết tình hình đảo chánh bên ngoài. Đặc biệt ông ta cũng đã biết có sự ủng hộ của cả thế giới tự do để chống phe đảo chánh. Biết đâu cũng nhờ các dữ kiện này nên ông Gorbachev đã nhất quyết không chịu nhượng bộ phe đảo chánh để từ chức Chủ tịch Liên Bang Sô Viết đã đưa đến sự thất bại đảo chánh ở Nga Sô vừa qua. Hoạch định đảo chánh kiểu này nên bị thất bại là phải rồi. Có lẽ họ phải qua Mỹ vấn kế các cựu tướng lãnh Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa — những người đã thực hiện cả hàng chục cuộc đảo chánh trong thập niên 1960 trong thời đê nhị công hòa — thì may ra cuộc đảo chánh vừa qua mới có thể thành công.

CAO CHÁNH CƯỜNG K15

Chào
Các
Anh
Các
Chị

Tặng
Phan Thiết,
tác giả
ĐIỂM TÊN
HÀO KIỆT

NHIỀU LÚC NGHĨ THẤY ĐỜI MÌNH
CHẲNG LẠ!

con trai mà! Bốn biển gặp anh em
anh! Trời ơi! Những người lính rã thuyền
em! Chúa ơi! Những tiểu thư tóc bạc!

Tuổi năm mươi bạn bè mang mặt khác
nhưng tấm lòng thì cũng vẫn như xưa
nên tôi còn cõi mai những bài thơ
đầy nước mắt nhớ một thời thân ái...

Tôi biết chư bảy giờ năm Mười Bảy
mười bảy năm cộng với tuổi hối nao
kẻ sống còn ai đã chẳng đón đau
người khuất mặt ai yên mồ ấm mả?

Đến được Mỹ chúng ta đều già cả
chút hơi tàn mong trả nợ Non Sông
đời tha hương không phải nước xuôi dòng
còn Hội Ngộ biết đâu mà hẹn trước!

Lũ chúng ta một lũ người mất nước
hết hụt dày chừ lại tiếp hụt vong!
đã đi qua những trận sốt rét ròng
chừ gặp mặt đứa nào không tê tái?

Em thành Chị tiếc ôi thời con gái!
anh thành Ông đâu nưa nét hào hoa!
chuyện đâu mới là những tiếng xúyt xoa
diều tâm sự là cười xòa bỏ hết!

*Thôi cũng vui! Chẳng ai mà thương ghét
rắng đi cày để giúp vợ nuôi con
muỗi bảy năm lê một kiếp sống mòn
được ngẩng mặt, được nấm tay, thích chư!*

*Người xưa nói: "Ôi Tha Hương Hạnh Ngộ!"
hạnh phúc là trong chừng đó ước mơ
nên tôi còn cõi riêng bài thơ
xin tặng Chị tặng Anh và các Cháu!*

*Xứ sở người là nơi ta nương náu
Quê Hương mình là điểm hẹn Tương Lai!
anh và tôi mình còn máu Con Trai
thì ráng sống để trở về cõi muối!*

*Điều sung sướng chúng mình cùng sánh bước
thở hơi tàn vực dậy Núi Sông xưa
sóng trong tay và tim áp đầy thơ
chị khích lệ cho các anh tiến nhé!*

LÔ SON
Los Angeles, May 2, 1991

Phóng sự

Đại Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường VBQGVN 1991

Sau nhiều liên lạc, chuẩn bị, phối hợp ... cuối cùng rồi ngày Đại hội thường niên của Tổng hội Cựu SVSQ/TVBQG Việt Nam 26 tháng 5 năm 1991 cũng đã đến ... Niên trưởng và Bà Chị Lê Văn Thành K5, đại diện Hội VBQG vùng Thủ Đô Canberra Úc Châu, là hai vị về Cali sớm nhất. Anh em trong Ban Tổ Chức mời cơm, chưa chi NT Thành đã lắc đầu lia lịa: "Biết các chú bận rộn lắm, lo công việc đi. Cơm nước thì có giỏi qua Canberra cho Anh Chị mời. Bây giờ Anh Chị tự túc được rồi!". Nhưng rồi NT Ngọc cũng đã bắt cóc được một bữa, cùng gần mươi Vị khác từ xa vừa mới về đến, vui vẻ một nhà ...

Các Vị đại biểu khác từ xa cũng lần lượt xuất hiện. NT Chung K9, NT Đức K25, NT Chánh, Cường, Ngọc và Chị Ngọc K16, mỗi vị một xe thay phiên nhau làm con thoi nối liền các phi trường Long Beach, Los Angeles và John Wayne về thủ đô tị nạn Little Saigon. Tuần tự, Ban Tổ Chức đã tiếp đón được Quý vị như NT Lâm Quang Thi K3, NT Nhị Hùng K16 (đại biểu Bắc Cali), NT Lê Nguyên Bình K7, NT Lê Trung Nga K23 (đại biểu Washington State), NT Nguyễn Hữu Chánh K13, NT Trần Văn Hiền K29 (Đại diện Liên Hội VBQG Úc Châu), NT và Chị Trần Thanh Phúc K21 (Chủ tịch Cộng đồng Người Việt tại Úc Châu), NT Trần Văn Hiển, Vĩnh Quốc K16 cùng hai Chị (đại biểu Thủ Đô DC và phụ cận), NT Phạm Như Đàlạc K19 (đại biểu vùng đông bắc DC), NT Nguyễn Thành Nam K11p (đại biểu Đức quốc), NT Phạm Ngọc Ninh K9 (đại biểu Hòa Lan) ... Út tôi ghi không kịp, lở có thiếu vị nào, xin đánh cho chữ đại xá vậy! Ngoài các vị đại biểu trên đây, còn có quý vị

Quang cảnh Đại Hội VBQG 1991

Quang cảnh phòng họp tại miền Đại Hội VBQG Nam Cali 5/1991

đại diện các Khóa, cũng như nhiều Cựu SVSQ và thân nhân về dự Đại hội với tư cách cá nhân, nhân tiện họp Khóa luôn vào ngày hôm trước.

Điểm đặc biệt của Ngày Đại Hội Thường Niên VBQG năm 91 tại Nam Cali là đã có rất nhiều Khóa quyết định họp Khóa mình một hai ngày trước để hội thảo, đúc kết ý kiến cho việc phó hội. Ngoài ra, các Hội VBQG trên khắp thế giới đều cũng đã sinh hoạt trước và đề cử Đại biểu về tham dự. Có vài Hội như ở Florida, Oregon và Connecticut vào giờ chót không về dự Hội được, đã viết thơ về chào mừng và Chúc Đại hội 91 thành công tốt đẹp.

Đúng 8 giờ sáng ngày Chủ Nhật 26 tháng 5 năm 1991, tất cả Cựu SVSQ đã tề tựu về điểm hẹn: Nhà hàng Kono Hawaii, đại lộ Harbor. Phần ghi danh bắt đầu, cũng như điểm tâm, hàn huyên kéo dài đến 9 giờ thì Đại hội khai mạc. Phần nghi thức Trường Mệ, Chào cờ và Truy diệu do NT Nguyễn Văn Xuân K18 phụ trách, thật ấm cúng trang nghiêm. Tổng số ghi danh đến giờ này được 125 Cựu SVSQ. Sau đó NT Nguyễn Minh Chánh K16, Trưởng ban Tổ chức đã đứng lên chào mừng Đại hội và giới thiệu quý vị đại biểu cũng như tham dự viên.

Tiếp theo, Cựu SVSQ Lê Minh Ngọc, Tổng Hội trưởng đã lên máy vi âm cảm ơn các Vị Niên Trường, Hội Trường và Đại Diện các Khóa cùng tất cả tham dự viên đã dành công khò về tham dự. NT Ngọc đã tường trình hoạt động của Võ Bị Quốc Gia trong năm qua, trong đó hai công tác chính là cải thiện đặc san Da Hiệu từ hình thức đến nội dung, và kiện toàn hệ thống tổ chức của Đại Gia Đình Cựu SVSQ Võ Bị Quốc Gia Việt Nam ở hải ngoại. NT Ngọc xin dành phần tường trình và phân tích tình hình quốc nội lại cho các Cựu SVSQ mới đến từ trong nước. Kết thúc phần phát biểu, Cựu SVSQ Tổng Hội Trường đã thiết tha kêu gọi tất cả Cựu SVSQ hãy cùng nhau góp sức nhóm lại ngọn lửa thiêng truyền thống của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, sát cánh với các đoàn thể quốc gia chân chính khác, đóng góp phần hoạt động tích cực chính đáng của hàng ngũ VBQG trong nỗ lực tranh thủ tự do no ấm thực sự cho dân tộc Việt Nam.

Đại Hội VBQG 1991 tại Santa Ana Nam Cali. Chủ tọa đoàn, trái sang phải: Phạm Ngọc Ninh K9, Hòa Lan; Trần Thanh Phúc K21, Úc Châu (Sydney); Nguyễn Hữu Chánh K13, Úc Châu (Sydney); Vĩnh Quốc K16, Houston TX, USA; Nguyễn Thành Nam K11, Đức Quốc

Kế đến, toàn thể tham dự viên đã đề cử Chủ Tọa Đoàn lên bàn Chủ Tọa để điều khiển sinh hoạt của Đại Hội. Được đề cử vào Chủ Tọa Đoàn gồm có năm vị: Đại biểu Hòa Lan (NT Ninh K9), đại biểu Đức quốc (NT Nam K11p), đại biểu Sydney Úc Châu (NT Phúc K21), đại biểu Houston Texas (NT Quốc K16), và đại biểu Liên Hội Úc châu (NT Chánh K13). Thư ký đoàn cũng đã được thành lập, gồm hai vị: Nguyễn Hữu Tuấn K25 và NT Võ Công Tiên K26.

Niên trưởng đầu tiên được Chủ tọa đoàn mời lên diễn đàn là NT Lâm Quang Thi K3, nguyên Chỉ Huy Trưởng Trường VBQG Việt Nam. NT Thi (vừa đi thuyết trình cho Sinh Viên Việt Nam tại Boston Massachusetts về cách đó một tuần, cũng đã không quản ngại về dự) đã mở đầu bằng phần phân tích tình hình ở hải ngoại. Tiếp theo, quý vị đại diện các Hội, các Khóa

Niên Trưởng Lâm Quang Thi K3 ngỏ lời trước Đại Hội

VBQG đã lần lượt phát biểu.

Phản hội thảo đã tạm dừng đúng 30 phút để Anh Em dùng bữa trưa tại phòng ăn ngay bên cạnh Hội trường. Số cựu SVSQ tham dự đến giờ này lên đến được 148 vị. Phản hàn huyên thăm hỏi rất náo nhiệt vui vẻ, có những vị từ ngày ra trường đến giờ mới tái ngộ.

Chương trình sinh hoạt tái tục lúc 13 giờ. Sau phần lên tiếng của quý vị đại biểu và đại diện Khóa, đến phần phát biểu của mỗi cá nhân tham dự viên. Không khí hội thảo nghiêm chỉnh nhưng sôi động suốt ngày. Đến bốn giờ chiều, Chủ Tọa Đoàn tóm lược lại các điểm chính cần biểu quyết để đúc kết thành nghị quyết của Ngày Đại Hội thường niên VBQG năm 1991.

Tóm tắt lại ý chính của phản hội thảo là, trong khi một số đoàn thể, cá nhân hoạt động chính trị bên ngoài tiên liệu rằng Cộng sản sẽ cởi mở, đưa đến việc có thể cộng tác với Cộng sản để tái thiết quê hương, thì toàn thể Đại hội Cựu SVSQ đã khẳng định rõ ràng rằng: ngày nào còn có độc tài đảng trị của Cộng sản, ngày đó Việt Nam còn chưa có tự do dân chủ thật sự.

Những quyết định quan trọng của Đại Hội năm nay gồm 3 điểm chính yếu sau đây:

1. Tất cả đều đồng ý vận động hô hào cùng nhau đóng góp tài chánh và nhất là bài vở, để cải thiện Đặc San Đa Hiệu, cơ quan ngôn luận chính thức của Đại Gia đình Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

2. Phối hợp với các Hội VBQG cũng như các Khóa để tranh đấu, giúp đỡ cho các Cựu SVSQ đang còn gặp khó khăn trong các trại tị nạn ở các đảo, cũng như tại các trại tù ở quốc nội.

3. Ái hữu tương trợ chỉ là chuyện đương nhiên, nhưng ngoài ra Đại Hội còn khẳng định là người Cựu SVSQ phải tích cực tham gia cũng như yểm trợ cho các nỗ lực chân chính nhằm tranh đấu cho tự do dân chủ thực sự ở Việt Nam, đặc biệt là các nỗ lực đã do chính các Cựu SVSQ Võ Bị Quốc Gia phát động và theo đuổi bấy lâu nay.

Phản hội thảo chấm dứt lúc 17 giờ. Mọi người tạm chia tay

đi đón thân nhân bạn bè, đúng 18 giờ lại tề tựu về một địa điểm mới: nhà hàng Furiwa trên đại lộ Westminster để dự buổi tiếp tân và cơm tối. Hiện diện trong buổi tiếp tân, ngoài NT Trung tướng Lâm Quang Thi ra, người ta còn thấy các vị tướng lãnh khác như Hải Quân Đô Đốc Chung Tấn Cang, nguyên Tư Lệnh Hải Quân, Trung tướng Vĩnh Lộc v.v. cùng đầy đủ Quý vị đại diện báo chí và truyền thông, văn nghệ sĩ, đại diện các Quân Bình Chủng, các tổ chức hội đoàn v.v. Giới Cựu SVSQ đã hiện diện đông đảo với các Chị, bạn bè thân hữu, nâng số người tham dự đến trên 350 người.

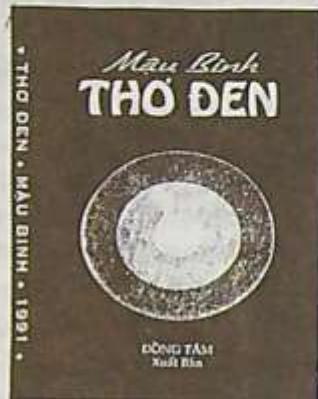
Sau khi Ban Tổ Chức chào mừng và cảm ơn quan khách, Cựu SVSQ Tổng Hội Trường Lê Minh Ngọc đã mời Trung tướng Lâm Quang Thi, Đô Đốc Chung Tấn Cang, Trung Tướng Vĩnh Lộc lên máy vi âm. Quý vị này đã ngợi khen Ban Tổ Chức, đồng thời mỗi vị một cách, đã nói lên những kỳ vọng, những uy thác mà đồng bào Việt Nam nói chung, giới Cựu Quân Nhân nói riêng đã và đang mong đợi ở hàng ngũ những Cựu SVSQ Hiện dịch, thành phần cốt cán của nhiều quốc gia trên thế giới chứ không riêng gì Việt Nam. Kế tiếp, Quý vị Niên trưởng, các Vị đại diện các đoàn thể bạn, các Giáo sư Văn hóa vụ và một vài phu nhân Cựu SVSQ được mời lên bục gỗ để trao mộc bản lưu niệm Đại hội 1991 cho Quý vị Đại biểu VBQG đã về tham dự. Bữa cơm tối bắt đầu, kèm theo phần trình diễn văn nghệ của các nghệ sĩ tên tuổi cũng như cây nhà lá vườn do gia đình Cựu SVSQ và thân hữu.

Đêm tiếp tân kéo dài đến khuya mới tan. Tiễn đưa quan khách và thân hữu ra về xong, anh em cựu SVSQ lục tục tạm chia tay, hẹn hò nhau từng nhóm từng khóa gặp lại sáng hôm sau. Có những vị ở xa về, còn nán lại Nam Cali cho đến cả tuần lễ sau để thăm viếng phố xá Little Saigon cũng như các thắng cảnh, các trung tâm thu hút du khách của miền South Land Hoa Kỳ.

Đại Hội thường niên của Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam ngày 26 tháng 5 năm 1991 tại thị trấn Santa Ana miền Nam California đã đánh dấu một khúc quanh đầy ý nghĩa, mở đầu cho hàng loạt các sinh hoạt mới của hàng ngũ

Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Hiện Dịch xuất thân từ lò luyện thép
Đà Lạt.

Cùi KSL

Hồi mua tại các tiệm sách
hoặc gửi cho phu nhân ĐÀNG THỊ HUẤNG
7613 SE 50th Ave Lacey, WA 98503 USA

HÂN HẠNH GIỚI THIỆU

Tác Phẩm: THƠ ĐEN
Tác giả: MẬU BINH

Mười sáu năm sau ngày miền Nam rơi vào tay Cộng Sản, thời gian quá đù để chúng ta có thể nhận diện được "giặc ngoài thù trong". Một chế độ cai trị độc tài, hà khắc, bất nhân đã hiện nguyên hình với một tập đoàn lãnh đạo ngu muội mà vốn liếng tri thức chưa vượt khỏi hàng dilectus làng, tầm nhìn chưa thoát khỏi khoảng không gian đen đặc trong chiếc vây của người nữ nhân công đồ phân. Tại

quốc ngoại, bên cạnh những cố gắng không ngừng của một số người tâm huyết cho một quê hương tang thương, vẫn còn có những tên hè "Diều Dở" mong diễn lại tuồng xưa.

— Đọc Thơ Den để BIẾT tại sao tội của Bác và lũ mòn đồ thừa kế "lá rừng không đủ để ghi", "nước biển Đông vẫn còn thiếu để rửa sạch".

— Đọc Thơ Den để THẤY đâu đó quanh ta một vài khuôn mặt từng khoác áo xanh nhà binh nhưng vì danh lợi đã đổi màu sơn đỏ.

— Đọc Thơ Den để NGHE hình như có tiếng thở dài của người chiến binh xưa trước cảnh đời lụ hoắc:

"Em như ngựa via nhong nhong māi
Anh gọi mòn hơi chẳng vọng âm
Em đứng núi này trông núi nọ
Visa em giữ, xế em cầm."

— 250 bài Thơ Den như 250 chiêu thức võ công của nhân vật Đóng Tà của Kim Dung, đánh vào thành trì bọn Ma giáo, bọn Ngụy quân tử và cũng đánh vào chỗ sâu kín nhất của tâm hồn chính mình, người lính chưa trọn lời thề nguyện với núi sông.

— Mậu Bình đã đến với chúng ta rất thường xuyên trên Da Hiệu. Mậu Bình là bút hiệu khác của một nhà thơ Võ Bị rất quen thuộc và nổi tiếng trong làng văn thơ Việt Nam trước 75 và sau này tại Hải ngoại.

Vinh Danh Muộn Màng và Niêm U Uất Không Nguôi

PHAN THIẾT

"Cái bắt tay muộn màng"

Từ trái sang phải: Tổng thống George Bush, Cựu SVSQ Bùi Quyền
và người con trai trưởng, Bùi Quang

Trong các số phát hành vào tuần lễ cuối tháng 5 đầu tháng 6, làng báo Việt Mỹ vùng California đã chạy những hành tit lớn nơi trang đầu để viết về một trường hợp HO đặc biệt, trường hợp của CSVSQ Bùi Quyền, người thủ khoa khóa 16 TVBQGVN. Đặc biệt vì qua sự can thiệp của chánh quyền Mỹ, anh đã rời khỏi Việt Nam sớm hơn chương trình xếp sẵn và càng đặc biệt hơn là sau đó Tổng Thống Bush đã trao lại các

huy chương mà Quân Đội Hoa Kỳ đã tưởng thưởng cho anh trong chiến tranh Việt Nam. Chiến tranh Việt Nam tưởng đã ngủ yên trong giòng thời gian 16 năm qua, nay bỗng dưng được dựng đầu dậy đầu các khía cạnh đào xới chỉ xoay quanh hình ảnh một cá nhân. Nhưng những tương ngộ bất hạnh cũng như may mắn trong đời sống cựu SVSQ Bùi Quyền đã là phản ánh một phần nào trong toàn bộ phôi cảnh u buồn của dòng định mệnh nghiệt ngã cho một Dân tộc. Vì Bùi Quyền, cũng như chúng ta, đã là một chứng nhân bất đắc dĩ và cũng là một nạn nhân. Dĩ vãng đã được quật mồ, bọt bèo đau thương, tan tác cũng bệnh bồng nỗi dậy. Như một “kẻ hành nhân” đi ngược đường dĩ vãng, sao thấy quá chạnh lòng!

Cựu SVSQ Bùi Quyền đã bước qua chiếc cầu đoạn trường cùng với những người chiến sĩ vô danh của một Quân Lực mang quá nhiều tai ương. 16 năm trước vào giờ thứ 25 của cuộc chiến, khi mà Tổng thống Dương văn Minh gióng lên hồi chuông báo tử cho quê hương, anh đã bất lực nhìn đồng đội mình kết thúc sự sống bằng cách chống trả trong tuyệt vọng đến viên đạn sau cùng để rồi bình thản đợi chờ những tràng đạn của đối phương hay tự tháo chốt an toàn của quả lựu đạn để cùng bạn bè bước vào một cõi đời khác không hẹn trước. Trong những giờ phút bi tráng đó của một thứ lịch sử tiên chế và áp đặt trên thân phận quê hương, cùng với người Lữ Đoàn Trưởng cũng xuất thân khóa 16, Lữ đoàn phó Bùi Quyền với 11 tiểu đoàn còn lại đã có ý định mở một cuộc hành quân vượt đường máu đưa “con cái” và trại gia binh về miền Tây. Miền Tây, nơi vẫn còn nửa năm tiếp liệu và đạn dược, vẫn còn những người lính của Sư đoàn 22, sư đoàn 7, 9, 21 bất chấp lệnh buông súng đang chống trả mãnh liệt và vẫn còn ở thế thượng phong. Dấu tảng địch chưa mon men được đến cầu Bến Lức và lực lượng anh thừa khả năng để làm một cuộc bắt tay ngoạn mục để rồi phá cầu cố thủ hai vùng Tiên và Hậu Giang. Cố gắng này có thể sẽ không thay đổi được thế cờ sắp sẵn nhưng ít ra cũng chứng tỏ khát vọng sống trong Hòa Bình, nói lên ý chí bất khuất của một dân tộc đang bị bức tử. Bên kia trời Tây, cả một khối to lớn nhân loại đang bị ru ngủ bởi những

tên đồ tể Quốc tế bằng trò chơi Hòa bình của người văn minh, trong đó có giải “Nobel Hòa Bình” dành tặng cho những bàn tay vẩy nhiều máu nhất. Nhưng cố gắng của anh và những người lính Dù can trường đã bị phủ phàng bóp chết trong trứng nước vì một bậc “đàn anh sáng giá” đang lăng xăng đóng vai chính khách mong gỡ gạt chút danh vọng cuối mùa! Nhìn thuộc cấp ngơ ngác tan hàng, anh như người đi trong cơn mộng dù trình trịch. Anh đã kinh qua tâm trạng giàn co giữa cái chết cho xong một kiếp người và sự sống để chỉ hy vọng làm chiếc phao nhỏ giữa biển đời biển lận, it ra là cho hai đứa con thơ tuổi vừa lên bốn, lên hai. Chiếc phao đã bèn bồng trôi 13 năm qua các trại tù cộng sản từ Bắc vào Nam giữa sóng gió bạo tàn của một chế độ cai tù. Được phóng thích năm 1988 nhưng vẫn chưa hết tội với Bác và Đảng nên cả một rừng mắt công an thành phố Hồ Chí Minh vẫn liên tục theo dõi, soi mói từng hành động và ngôn ngữ anh, ngay cả công việc dạy Anh văn để độ nhật. Cố gắng của gia đình trong mười năm ròng rã, tiêu biểu qua người chị họ, bà Vũ Lan ở Irvine và sự giúp đỡ tận tình của một vị Đại Tá Không Quân Mỹ gốc Nhật hồi hưu, ông Noboru Masuoka, đã mang đến cho anh những may mắn bất ngờ ở cuối đường lận đận. Masuoka cũng là người đã hướng dẫn và khuyến khích hai đứa con anh, Bùi Quang và Bùi Tường, gia nhập không quân. Masuoka là gạch nối giữa trường Không Quân Colorado với chánh quyền George Bush để can thiệp cho sự ra đi mau chóng của anh hầu kịp ngày tham dự lễ mãn khóa của đứa con đầu lòng, Bùi Quang. Cháu Bùi Quang đã tốt nghiệp danh dự khóa 1991 Không Quân Hoa Kỳ và ước vọng duy nhất của cháu là cầu mong có sự hiện diện của thân phụ trong bước thành công đầu đời. Trước khi chủ tọa lễ mãn khóa, trong một nghi thức trang nghiêm và long trọng, Tổng thống Bush đã đích thân trao lại anh các huy chương Hoa Kỳ. Các huy chương này gồm một Anh Dũng Bội Tình Ngôi Sao Bạc, hai Ngôi Sao Đồng và một Lục Quân Huân Chương. Ngôi Sao Bạc là huy chương Hoa Kỳ đầu tiên được gắn sau chiến trận đồi Ngok Van năm 1967 tại Kontum.

Những chi tiết thời sự trên được tóm lược từ một số báo

chí cũng như truyền hình Mỹ, Việt trong thời gian vừa qua về cựu SVSQ Bùi Quyền, người một thời là Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn SVSQ/TVBQGVN của bốn khóa SVSQ, khóa 16, 17, 18 và khóa chúng tôi, 19. Sau những lần ào dát động truyền thông đó, tôi đã được hân hạnh diện kiến người Liên Đoàn Trưởng của hơn 28 năm xưa, người đã tập họp khóa chúng tôi vào một chiều Đông trước cửa Phan Điểm để nói mấy lời nhẩn nhù trước ngày bắn tên đi bốn phương trời. "Các anh đã đi hết 1/4 đoạn đường thử thách gian khổ đầu tiên của đời lính. Tôi tin tưởng các anh sẽ vượt qua được khoảng đường còn lại. Chúc các anh thành công." Chỉ có bấy nhiêu lời đó nhưng chúng tôi đã thật sự cảm động. Cảm động vì lời nhẩn nhù thân tình và càng cảm động hơn vì sau màn huấn từ của người Đại Niên Trưởng đã không có vụ "thi hành lệnh phạt" kèm theo! Ngày đó chúng tôi là những tên lính mới tò te, những Tân Khóa Sinh nuốt cơn nhà binh vừa được hai tuần, mỗi khi khóa đàn anh vô tình hay cố ý nhìn tôi là y như rằng cái mặc cảm phạm tội chạy rần rần từ đầu cho đến cẳng. Không chỉ một khóa đàn anh mà đến 3 khóa đàn anh, Tiểu Niên Trưởng, Niên Trưởng, Đại Niên Trưởng, mỗi đấng là một ngọn Thái Sơn như chực chờ ập xuống đầu xuống cổ đàn em lúc nào không hay. Sóng trong hoàn cảnh mà sợi tóc cũng là một cái tội thì cả khóa tập họp trình diện đàn anh, lệnh phạt mấy vòng sân là việc cầm bắng. Thấp thỏm với tâm trạng "trong nhở, đục ... chạy" đó nên khi Liên Đoàn Trưởng Bùi Quyền quay bước chúng tôi vẫn còn tần ngần yên lặng trong theo và hầu như trong lòng mỗi đứa đều thi thầm lời chúc lành cho kẻ ra đi. Lần này gặp lại, cái thân tình qua lời nhẩn nhù xưa và thái độ thân mật lúc bắt tay đã giúp tôi gạt bỏ đi những ngôn từ ước lệ, những thái độ e dè xã giao. Qua lần khói thuốc lào mong manh, đầu mái tóc đã bạc trắng phong trần, tôi vẫn còn thấy nơi anh nét kiêu hùng của truyền thống cũ và ánh mắt nồng nàn đầy chân tình của một bậc đàn anh. Câu chuyện hàn huyên lướt dài trên chuỗi thăng trầm diệu linh của quê hương đến những màn bi hài kịch thời đại trong đó có loài "ngợm" thoát sinh từ "Chủ Nghĩa Xã Hơi" học đòi văn minh ...

Anh đã tâm sự, đời sống ở đây òn ào quá, vì bản thân anh chỉ muốn sống trong âm thầm. Hơn nữa, theo anh, sự hy sinh của anh như người khác hiểu vậy thì xin được xem như là một đóng góp nhỏ nhoi của người mang trách nhiệm đối với nước non trong thời chiến. Đã có nhiều hy sinh vĩ đại, còn những cảnh đời bi thảm hơn vẫn chưa được nhắc tới. Anh đã làm tôi ngạc nhiên khi trả lời câu hỏi: "Khoảng thời gian nào trong cuộc đời, Niên trưởng cho là đặc ý nhất?" Anh đã không ngần ngại trả lời ngay, khoảng thời gian sống trong các trại tù, được tiếp xúc với nhiều anh em ở trạng thái hầu như tuyệt vọng và anh đã bằng hành động cũng như lời khuyên lơn an ủi giúp họ vượt qua những trường hợp không kèm chế được tác động của bản năng có thể đưa đến cái chết vô nghĩa. Với tôi, qua cái nhìn băng quang, khoảng thời gian đặc ý nhất chắc phải là khoảng thời gian đầu đời binh nghiệp của anh ở trường hay sau này khi ra đơn vị với những chiến tích vùng Cao Nguyên hay Cổ Thành Quảng Trị. Phải chăng đã qua phong ba, lòng người cũng trở nên lảng đọng và rộng mở trước cái bao la của những giá trị mới của đời sống? Vì trên cực điểm trầm thống, nếu sống chỉ để khư khư ôm lấy dĩ vãng, những vang bóng một thời rồi trở thành một chùm gửi héo hon bám víu lên nấm mồ của chính mình, con người đã tự tách mình ra khỏi mọi trách nhiệm giải phóng và xây dựng.

Được hỏi về những dự tính tương lai, anh cho biết có thể sẽ nhận lời một chiếc hưu Đồng Minh cũ đã ngỏ ý sắp xếp cho anh một công việc trong trại cải huấn vùng San Jose. Đây cũng là một may mắn bất ngờ và hoàn toàn không mang một màu sắc chính trị nào cả. Anh cũng hứa cố gắng sắp xếp thời gian để tiếp tay với Đa Hiệu. Nhân danh Ban chúng Cái Bang trong tòa soạn, người viết xin được hoan nghênh sự cộng tác của Niên trưởng Bùi Quyền, một nghệ sĩ sáng tác mà bấy lâu vì chinh chiến, vì tù dày, tài năng đã chưa có dịp được chúng ta thưởng ngoạn. Đối với cộng đồng người Việt địa phương, anh chỉ mong làm được những việc nhỏ nhặt hiệu cho việc phát triển để từ đó giúp đỡ được phần nào cho một quê hương còn dang đắm chìm trong nghèo đói. Việc tham gia Lễ Thượng Kỳ tại San

Jose vào tháng 6 vừa qua anh cũng xin được đứng ngoài các màu sắc chính trị phe nhóm. “Quốc kỳ Việt Nam, lá cờ nền vàng ba sọc đỏ, biểu tượng của nước mắt và xương trắng máu đào của bao người, là người Việt Nam, là một quân nhân, tôi sẽ nghiêm chỉnh đứng chào ở bất cứ nơi nào tôi được hân hạnh hiện diện. Ý nghĩa chỉ có vậy”. Anh đã nói với một thái độ trang trọng và nhiệt tình.

Trước khi ra đi gặp anh, thú thật tôi đã trang bị cho mình như một nhà báo thứ thiệt, nắp máy hình, máy thâu thanh, giấy bút... Sớ dĩ như vậy vì mấy tuần lễ cuối tháng 5 và đầu tháng 6, chứng khoán của Niên trưởng tôi trên thị trường báo chí địa phương đã lên vùn vụt. Rồi thi về phía người đọc, việc bàn ra tán vào trong các tư sở, ở những quán cà phê cuối tuần, câu chuyện đời anh đã gây sốt nổi và mũi lòng không ít. Từ “một trường hợp đoàn tụ oái oăm và bất ngờ” đến “người hùng của cuộc chiến” (war hero) và đến “hiện tượng Bùi Quyền”, mờ hỏa mù này đã làm cho tôi thật sự phân vân. Đến với anh qua thái độ của người làm công việc tường thuật cho tờ Đa Hiệu hay trong cung cách của một đàn em đến thăm đàn anh. Cái nào cũng không ổn, vì đã có thật nhiều Niên trưởng, bạn cùng khóa, quý vị đàn em đến đây qua chương trình HO nhưng tôi đã không được biết họ đã biết mà vì đa số chưa có dịp viếng thăm. Đến như một người viết, tình cảm và sự kính ngưỡng một bậc đàn anh có thể sẽ làm cho ngòi bút trở nên chủ quan mặc dầu chỉ để ghi lại cuộc đàm thoại. Trong tình huống đó, tôi đành phải nhủ lòng đây là “trường hợp ngoại lệ”. Vả chăng, cuộc đời của người mà tôi tiếp xúc đã ngoại lệ không những trong cuộc chiến mà sau này khi tàn cuộc chiến, gõ xong 13 quyển lịch Cộng sản vẫn còn đủ khôi hài để nhảy “Si Nô” với một em gái “Hà Lội”, Phó Tiến Sĩ Bánh Kẹo của một xã hội đang “tập văn minh”. Chính vì vậy, máy thử trang bị linh kinh của tôi đã trở nên thừa thãi. Thừa thãi như cuộc sống hiện tại, trong đó dĩ vãng đã trở thành niềm uất không nguôi và cái bắt tay muộn màng của người lãnh đạo thế giới Tư bản với Niên trưởng tôi liệu có đủ năng lực rửa sạch những vạc bùn đã vẩy lên danh dự của một quân đội nhược tiểu bị hy sinh

vì quyền lợi của người bạn Đồng Minh, có đủ nhiệm màu để bôi xóa đi cái mặc cảm phạm tội trong đời sống một dân tộc vốn tự hào về sắc thái anh hùng qua hai lần thế chiến.

Bài viết lê ra xin được đóng lại với dấm chấm kết thúc ở phần trên về một trường hợp HO nhưng hình như vẫn còn nhiều thiếu sót. Một trong những thiếu sót đó nếu không nói ra, không viết lên giấy, tôi cảm thấy mình có tội. Trong tháng rồi tòa soạn Đa Hiệu đã nhận được rất nhiều thư kêu cứu của một số chiến hữu thuộc diện HO từ Việt Nam. Đặc biệt đã có ba bức tâm thư từ KBC 4100. Những người thuộc các khóa đàn anh trong Quân Đội, khóa 2, khóa 5 xuất thân từ đồi Tăng Nhân Phú. Họ là những sĩ quan trung cấp thuộc Sư đoàn 5, Sư đoàn 18 Bộ Binh, những đơn vị đã chiến đấu mòn đến giờ cuối. Hơn nửa đời dâng hiến hết cho Quân Đội và Quốc Gia, mười mấy năm bị dày ải trong các nhà tù, khi được trở về với thế giới bên ngoài, tất cả hầu như mang tâm trạng của người lạc tinh cầu. Nhà cửa được Bác và Đảng giám chế, vợ con bị vứt ra ngoài lề đường, trong chời canh thú chốn rừng sâu hay bên bờ đê thửa ruộng cǎn cői. Nhìn lại mình thân tàn ma bại, kiệt lực vì già yếu và bệnh tật, một gánh thê nhi nheo nhóc, lo được cơm sáng thiế cơm chiều, mớ giấy HO cầm trên tay như một hy vọng quá đắc giá. Quá đắc vì không đào đâu ra tiền để qua hết bao nhiêu là cửa ngõ cá mập từ trung ương đến địa phương. Trong tận cùng tuyệt vọng đó, họ chỉ còn biết kêu cứu. Kêu cứu với những người đã cùng một thuở “bên trời lận đận” đang khả dĩ có nhiều điều kiện tươi sáng hơn.

Hồi quý vị chủ tịch các Hội đoàn cựu Quân Nhân, cựu Chiến Sĩ Quân Lực VNCH tại hải ngoại, viết những giòng trên tôi chỉ muốn đưa xa lời kêu cứu của chiến hữu chúng ta đến quý vị. Tôi cũng biết, không nhiều thì ít, trong những tuyên ngôn “trừ gian diệt bạo” của quý vị, trong các bản nội quy toàn hảo của quý tổ chức, đã có đề cập đến họ, đã có nhân danh họ để hoài vọng thực thi chí lớn. Vậy thì, bên cạnh phần lớn thời giờ, năng lực và tiên bạc dự trù cho những công cuộc đấu tranh vĩ đại ấy, xin quý vị hãy dành một chút, một chút thôi để làm một công việc thật nhỏ là cứu giúp những mảnh đời mà hy

vọng sống đã đặt trọn vào quý vị. Tôi xin sẵn sàng cung cấp đầy đủ tài liệu các bức thư đã gửi đến tòa soạn.

HO, Humanitarian Operation, dịch vụ nhân đạo (?!), tên gọi nghe sao quá chua xót! Đang ngược xuôi lo hoản tất thủ tục, đang thấp thỏm chờ ngày đi hay đang lang thang ở một vùng trời tự do nhưng xa lạ nào đó, có thể khác biệt ở tiểu tiết nhưng tất cả đều mang chung một nỗi buồn. Nếu gọi đây là may mắn, một thứ may mắn tội nghiệp, thì vẫn còn quá nhiều bất hạnh. Bất hạnh cho những lời than vãn, những tiếng nức nở đứt nghẹn trong âm thầm, thê thiết như lời trăn trối nửa đêm, không bao giờ được “dịch vụ nhân đạo” nghe đến. Bàn tay nhân đạo quá ngắn để với tới gia đình những anh hùng đã mạnh dạn chống đối chế độ man rợ và bị đem xử tử, những người trốn trại bị bắn nát thân xác bên rào kẽm gai, bị đòn hội chợ cho đến chết và đặc biệt là những người đã quá hiếu công sản có thể đã man khai nên thời gian tù ngục chưa đến 3 năm ... Lòng nhân đạo đã khụng lại ở những trường hợp này! Phải chăng đã thêm một mối oan khiên mà Định Mệnh cố cột chặt vào thân phận Việt Nam? Câu hỏi đặt ra và sẽ không bao giờ có giải đáp, chỉ xin được gửi lời chúc lành đến những mảnh đời đã đây dấy đắng cay. Riêng Niên Trưởng Bùi Quyên, người đàn em khóa nhỏ cầu mong Niên Trưởng sớm tìm lại được mùa Hoa Đào Đà Lạt ở thung lũng Hoa Vàng. Cuộc đời trước mắt như cát lõi, hao mòn và không bao giờ được bồi đắp trọn vẹn. Sẽ không có Pleimé, An Lộc, Thạch Hãn, những chiến trường loang máu và bốc lửa; còn chăng chỉ một điểm tâm huyết như ngọn đèn lụn bắc phơ phất giữa rừng vật chất thăng hoa. Đèn kia có lạng tắc giữa đêm đen hay sáng tỏ như vành trăng thượng tuần đều tùy thuộc ở lòng ta.

PHAN THIẾT

Sinh Hoạt Tổng Hội

Trong ba tháng trước ngày Đại Hội Thường Niên Võ Bị Quốc Gia Hải Ngoại năm 1991, sinh hoạt của Ban Chấp Hành Tổng Hội chỉ thu hẹp lại trong phạm vi Nam Bắc California mà thôi. Lý do: chuẩn bị và tổ chức ngày Đại Hội.

Đại Hội đã khai mạc lúc 9 giờ sáng ngày 26 tháng 5 năm 1991 và kết thúc khá khuya cùng ngày. Mọi việc diễn tiến tốt đẹp nhờ phần chuẩn bị kỹ lưỡng, tổ chức tương đối chu đáo, thu hút được 148 Cựu SVSQ từ khắp thế giới về tham dự cuộc sinh hoạt hội thảo ban ngày, và trên 350 thân hữu cùng quan khách hiện diện trong bữa cơm tiếp tân văn nghệ buổi chiều ...

Ngày Đại hội năm 1991 kết thúc, cũng vừa đúng chấm dứt một năm đầu hoạt động của Ban Chấp Hành Tổng Hội VBQG Hải Ngoại, trong nhiệm kỳ hai năm 1990-1992. Thành quả của một năm hoạt động tương đối khiêm nhường: 1) Nâng nhịp phát hành của Đặc San Đa Hiệu trở lại 4 số một năm đều đặn, cố gắng cải thiện hình thức và nội dung của cơ quan ngôn luận chính thức của chúng ta. 2) Kiện toàn tổ chức VBQG hải ngoại bằng cách chịu khó đi lại thăm viếng tìm tòi, móc nối tổ chức các Hội VBQG trên toàn cầu. Bề mặt nâng cao số Hội trên khắp mọi nơi có Cựu SVSQ/VBQG cư ngụ, bề sâu cố gắng phối hợp tổ chức sinh hoạt chặt chẽ để tiến dần đến thống nhất hoạt động, vun xới cho uy tín của các cộng đồng người Việt ở hải ngoại nói chúng, khơi lại ngọn lửa thiêng truyền thống của những người trai Võ Bị Quốc Gia nói riêng ...

Tình hình mới này sinh ra nhu cầu mới. Để cảng đáng hữu hiệu nhu cầu công tác trước mặt, NT Lê Minh Ngọc đã thăm dò các Khóa, mời mọc thêm nhiều Anh Em Cựu SVSQ tham gia vào Ban Chấp Hành Tổng Hội VBQG Hải Ngoại. Thành

Trước phòng hội tại Drelefeld, Đức ngày 13/7/1991

Ban Chấp Hành Liên Hội VQG Âu Châu. Trái sang phải: Ngô Văn Phát K11, Mai Ngọc Sáng K10p, Đỗ Hữu Ái K19, Hồ Đề K29

phần Ban Chấp Hành mới của Tổng Hội Hải Ngoại kể từ tháng 7/1991 như sau:

- Tổng Hội Trưởng: Cựu SVSQ Lê Minh Ngọc, K16
- Tổng Hội Phó Nội Vụ: Cựu SVSQ Lý Kim Văn, K19
- Tổng Hội Phó Ngoại Vụ: Cựu SVSQ Dương Công Cường, K16
- Phụ Tá Tổ Chức Phát Triển: Cựu SVSQ Nguyễn Như Mạnh, K25
- Phụ Tá Tương Trợ Xã Hội: Cựu SVSQ Nguyễn Khắc Hiếu, K19
- Tổng Thư Ký: Hồ Đăng Xứng K21
- Thủ Quỹ: Cựu SVSQ Đinh Thiện Liêm, K29
- Chủ Bút Đặc San Da Hiệu: Cựu SVSQ Phạm Đình Thừa, K19.

Nhìn lại hoạt động suốt một năm qua của Ban Chấp Hành Tổng Hội, các Niên Trưởng được mời đều đã vui vẻ nhận lời, bắt tay ngay vào việc ...

Đúng hai tuần lễ sau ngày Đại Hội VBQG Hải Ngoại, đáp lời mời của Gia Đình VBQG tại Âu Châu, Cựu SVSQ Tổng Hội Trưởng Lê Minh Ngọc lại xách cặp Âu du ... Cùng đi, đáng lẽ còn có cả các NT Trần Văn Hiển K16 (Hội Trưởng VBQG Houston, TX) và NT Phạm Đình Thừa K19 (Chủ biên Đa Hiệu), nhưng vào giờ chót nhị vị này đã không sắp xếp được công việc nên đành vắng mặt. Phái đoàn (!) Tổng Hội đến phi trường Frankfurt Đức Quốc sáng ngày 12 tháng 7, được đón tiếp bởi các NT Trần Quang Lý K10, Mai Ngọc Sáng K10p, Vũ Ngọc Môi K10p và Lương Thành Lập K19. Tưởng cung nên mở một dấu ngoặc nói thật nhanh ở đây là: Trưởng VBQG Đà Lạt, ngoài việc huấn luyện 31 khóa Sĩ quan Hiện Dịch, còn đào tạo các Khóa 10 Phụ (Hiện dịch), 11 Phụ (Hiện dịch) và Khóa 4 Phụ Thủ Đức (Trừ Bi, tức Khóa 54 Cương Quyết).

Chị Lập K19 đã bỏ cửa hàng thết đãi cơm trưa cho phái đoàn tại tư gia ở thành phố Wisbaden, cách Frankfurt 15 phút xe. Sau đó phái đoàn đã di chuyển đường bộ khoảng 400 cây số về hướng Bắc, đến thị trấn Bielefeld, gần Hannover, để kịp

Tại Berlin, Đức Quốc, trước dinh Hitler ngày 15/7/91. Trái sang
phải: Nguyễn Trung Kiệt K31, Lê Minh Ngọc K16, Mai Ngọc Sáng
K10p, Huỳnh Ngọc Đường K25

Tại London, Anh Quốc 21/7/91. Hàng sau, trái sang phải: Lê Văn Sắt K16, Lê Minh Ngọc K16, Ngô Hữu Đạt K18, Nguyễn Đức Phương K27, Diệp Đức Zin K27

sáng hôm sau tham dự Đại hội Cựu SVSQ/VBQG Âu Châu, ngày 13/7/91 tại Bielefeld. Cuộc họp mặt lần này đã quy tụ được khoảng 40 cựu SVSQ đến từ khắp các nẻo đường Âu Châu như Đức quốc, Anh quốc, Hòa Lan, Vương quốc Bỉ ... Các cựu SVSQ từ Thụy Sĩ và Na Uy không sắp xếp đến dự được, nhưng đã gửi thư hoặc điện thoại thăm hỏi và cầu chúc kết quả tốt đẹp. Phái đoàn Pháp quốc, nơi có nhiều Cựu SVSQ cư ngụ hàng thứ nhì sau Đức quốc, thì lại không đến dự lần này được vì nhiều lý do khác nhau ... Phái đoàn Anh quốc do NT Ngô Hữu Thật K18 đại diện. Phái đoàn Hòa Lan thấy có sự hiện diện của các NT Phạm Ngọc Ninh K9 và Hồng Ngọc Hòa K16. Đầu tiên phái đoàn Vương quốc Bỉ là Đại Niên Trưởng Vương Văn Vinh K1. Anh em cựu SVSQ tại Đức quốc là đến tham dự đông đảo nhất (gần 30 vị).

Nhờ sự làm việc tận tình của Quý vị trong Ban tổ chức như NT Sáng K11p, NT Ninh K9, NT Bảo K13, NT Phát K11, NT Sĩ K22, đặc biệt là NT Vũ Ngọc Môi K10p (bao dàn mọi chuyện

từ cư trú, địa điểm họp, đến ẩm thực, âm thanh, văn nghệ v.v.), mọi tiết mục sinh hoạt của Đại Hội đã diễn tiến thật tốt đẹp.

Trước Đại hội lần đầu tiên của VBQG Âu Châu, thay mặt Ban Chấp Hành của Tổng Hội Hải Ngoại, NT Ngọc đã phúc trình hoạt động của VBQG trong năm qua trên toàn thế giới, cũng như sau đó đã trình bày vấn tất các quan điểm chính của Tổng hội nhiệm kỳ này: A) Đối với các Cựu SVSQ đã bước ra tham gia vào các tổ chức hoạt động chính trị nhằm vào việc quang phục quê hương, BCH Tổng Hội nhìn họ là những người tâm huyết, tích cực. Chính VBQG trước đây đã không tạo được đất dụng võ cho những con người tích cực này; B) Hơn một năm nay, BCH Tổng Hội đã đi lại khá nhiều, tiếp xúc với từng địa phương, từng cá nhân Cựu SVSQ; do đó đã ghi nhận được ba khuynh hướng tổng quát sau đây của giới Cựu SVSQ:

1. Ái Hữu Tương Trợ.
2. Văn Hóa Xã Hội (thành tích học tập xuất sắc của con em, cùng vấn đề sinh hoạt và uy tín của các cộng đồng người Việt chung dung với các sắc dân khác ở xứ người).
3. Tham gia các nỗ lực nhằm khôi phục tự do no ấm thật sự cho quê hương Việt Nam.

C) Trừ một thiểu số rất nhỏ nhoi những người lúc nào cũng muốn sử dụng Hội cho mưu toan này, ý đồ nô; còn ngoài ra thì đại đa số Anh Em Cựu SVSQ trên toàn thế giới đều muốn xây dựng một Đại Gia Đình Võ Bị Quốc Gia Việt Nam trên toàn cầu, huynh đệ keo sơn, ngay thẳng xứng đáng. Cho nên nỗ lực chính của BCH nhiệm kỳ này là cố công xây dựng và kiện toàn tổ chức VBQG trên toàn cầu.

Một khi hệ thống tổ chức VBQG trên toàn cầu chặt chẽ vững mạnh rồi, thì việc thực thi các khuynh hướng 1 (Ái hữu tương trợ), khuynh hướng 2 (Văn hóa xã hội) cũng sẽ trở nên thuận lợi quy mô hơn. Riêng đối với khuynh hướng thứ 3 (đấu tranh cho Việt Nam) thì ước mong của BCH Tổng Hội là được thấy tất cả Anh Em Cựu SVSQ nào còn có lòng đối với quê hương, hãy cùng ngồi lại với nhau, thêm tai thêm mắt, chung óc chung tim, trong tình thân huynh đệ nhưng dân chủ và lý

tưởng, cùng bàn thảo phân tách, hoạch định và thi hành những gì cần phả làm và có thể làm được trong giai đoạn đen tối này của đất nước. Dĩ nhiên là mọi mưu toan bất xứng, mọi nỗ lực nhằm phục vụ cá nhân hay phe nhóm đều không có đất đứng trong sinh hoạt ngay thẳng của người Cựu SVSQ.

Sau đó, sinh hoạt đã tạm ngưng để mọi người hàn huyên và dùng bữa trưa, có dịp cho các Chị và các cháu trổ tài yểm trợ.

Tái họp vào buổi xế, Anh Em đã tiếp tục sinh hoạt và đã bầu được Ban Chấp Hành Liên Hội cựu SVSQ/VBQG Âu Châu:

- Liên Hội Trưởng: Cựu SVSQ Mai Ngọc Sáng, K10p.
- Liên Hội Phó: Cựu SVSQ Phạm Ngọc Ninh, K9.
- Phụ Tá Ngoại Vụ: Cựu SVSQ Ngô Văn Phát, K11.
- Phụ Tá Nội Vụ: Cựu SVSQ Trần Quốc Bảo, K13
- Thư Ký: Cựu SVSQ Hồ Đỗ, K29.
- Thủ Quỹ: Cựu SVSQ Đỗ Hữu Ái, K19.

Một điểm khá đặc biệt của ngày Đại hội là các NT Khóa cao nhất là NT Vinh K1, NT Tăng K2 cùng các Khóa trẻ trung nhất là các Cùi Trần Ngọc Tiến K29, Bùi Khắc Hiếu K29 và Nguyễn Trung Kiệt K31 là những vị đã phát biểu tích cực sôi nổi nhứt. Chương trình lại tạm ngưng để mọi người dùng cơm chiêu, và cuối cùng kết thúc bằng phần văn nghệ cây nhà lá vườn rất độc đáo, do đại gia đình NT Mõi yểm trợ.

Sáng hôm sau 14 tháng 7, mọi người chia tay lên đường. NT Sáng lo phần sinh hoạt với các Hội Đức quốc, Hòa Lan, Anh quốc và Bỉ. Riêng NT Ngọc và Ninh lo phần công tác Pháp quốc. NT Ninh về trước Hòa Lan để lo phần liên lạc, còn NT Ngọc thì tiếp tục lên đường đi thăm viếng Anh Em VBQG ở Unna, Berlin, Anh Quốc, Hòa Lan và Bỉ, trước khi gặp lại NT Ninh tại Paris. Đầu đâu mọi người cũng tiếp đón niềm nở, có thừa tình cảm đối với Anh Em cùng mái trường mẹ. Có thiếu chăng là thiếu những người tự nguyện làm con thoi, lặn lội tìm đến Anh Em để tạo nên những đường gạch nối kết hợp. NT Ninh vừa gõ xong cả chục cuốn lịch, mới chân ướt chân ráo đến Hòa Lan, cũng đã tự nguyện lặn lội khắp Âu Châu, “đi chui” vào Pháp vì thiếu giấy tờ, hết mình cho tình tự Võ Bỉ,

Tại Belgium (Bruxelles) ngày 23/7/91. Trái sang phải: Lê Minh
Ngọc K16, Phan Bá Mật K11p, Nguyễn Văn Đáp K19, Nguyễn
Vĩnh Giám K19

nước non. Bên Hoa Kỳ, NT Ngọc cũng đã bê trê công án việc làm, lò dò đi liên lạc khắp năm châu ... Võ Bị Quốc Gia cần thêm nhiều con thoi như vậy nữa, những Cựu SVSQ nào có thể cố gắng được, xin hãy phụ vào một tay, để trị dứt căn bệnh cách mặt xa lỏng, đưa đến tiêu cực rã rời.

Tại các trạm dừng chân ở Unna, Berlin, Oberhausen (Đức quốc), Anh Em Tổng Hội đã tìm được vài số điện thoại ở Pháp từ các NT Bùi Đinh Phú K8, Bùi Quang Hiên K10, Huỳnh Ngọc Dương K25, Bùi Văn Địch K14. Tại London, các NT Phạm Văn Sát K16, Ngô Hữu Thật K18, Diệp Đức Ziu K27 và Nguyễn Đức Phương K27 cũng đã giới thiệu được vài Cùi ở Paris. Tại Hòa Lan và Bỉ, các NT Hồng Ngọc Hòa K16, Nguyễn Văn Đáp và Nguyễn Vĩnh Giám K19, NT Phan Bá Mật K11p cũng lại cung cấp thêm được vài đầu giây liên lạc nữa ...

Thế là Paris trực chỉ ... Không may là các NT Mai Trung Ngọc K16 và Đặng Văn Thành K25 không có mặt ở Paris, cho nên mọi việc đổ dồn vào hai NT Hoàng Thụy Long K14. Tôi nghiệp NT Long chạy ngược xuôi trong Paris, cũng như trên Auto Route ngoại ô từ sáng sớm 26 cho đến rạng đông 27/7 mới xong buổi họp mặt! May sao có NT Thân Phi K27 nhảy vào giúp một tay, mời tất cả mọi người về nhà họp hành cho kín đáo, đồng thời thiết đãi cơm chiêu. Buổi họp mặt lần đầu tiên tại Paris bắt đầu lúc 6 giờ chiều, trở thành sôi động qua phần góp ý của các NT Long K14, NT Án K24, NT Diêu và Xương K26, NT Phi và Mạnh K27, cuối cùng là Cùi út Nguyễn Huy Trọng K31. Các câu hỏi đã được giải đáp thỏa đáng, các hoạt động của Đại Gia Đình Võ Bị ở khắp nơi đã được trình bày chi tiết cặn kẽ. Chung quy: Võ Bị một nhà, và chỉ có một lý tưởng: Quốc gia dân tộc.

Chia tay lúc 2 giờ sáng, tất cả Cựu SVSQ ở Paris hiện diện đều đồng ý là những buổi họp mặt như vầy rất cần thiết, và ước mong BCH Tổng Hội sớm hoàn thành hệ thống tổ chức VBQG Hải Ngoại. NT Ngọc cũng đã nhắn lời nhờ tất cả mọi người, đặc biệt là các NT Long K14, Mai Trung Ngọc K16 và Đặng Văn Khanh K25 hãy cố chặt chẽ Hội VBQG Pháp

Ngày 27/7/91 tại ga Toulouse, Pháp. Trái sang phải: Đặng Công Đoàn K29, Lê Minh Ngọc K16, Nguyễn Tuấn K16

quốc, phối hợp sinh hoạt nhịp nhàng với Liên Hội VBQG Âu Châu ...

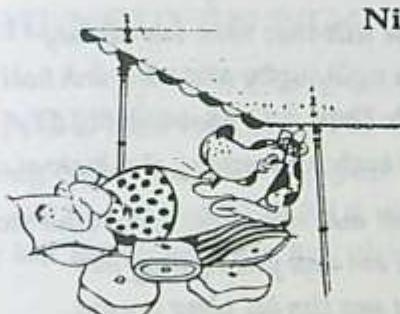
Lúc 5 giờ sáng, NT Ninh lên đường đi Strasbourg (Pháp), rồi sau đó đi ngược lên hướng Bắc đến Hannover (Đức) để lo chuyện mà giang hồ thường gọi là vác ngà voi. NT Ngọc cũng chia tay, ngoắc xe ra ga Paris-Austerlitz để xuôi Nam, về Toulouse, trạm chót công tác của chuyến Âu du. Trưa 27/7, Anh Em được NT Nguyễn Tuấn K16 tiếp đón tại nhà ga Matabiau. Miền Nam nước Pháp khí hậu ấm áp nhưng lại quá xa xôi, Anh Em ở rải rác mỗi người một nơi nên hầu như không có liên lạc tin tức gì cả. Anh Em dừng lại Toulouse đúng 24 giờ để tiếp xúc với các Cùi tại đây, và cũng nhân thể thay mặt Đại Gia Đình VBQG chúc mừng lễ thành hôn của trưởng nữ NT và Chị Nguyễn Tuấn. Trưa hôm sau, NT Ngọc nhờ NT Tuấn và NT Đặng Công Đoàn K29 cố gắng tìm tới liên lạc với tất cả Anh Em VBQG ở vùng Marseille, Bordeaux và vùng Nam nước Pháp, nỗi giây liên lạc chặt chẽ với Hội Pháp Quốc ở

Paris cũng như Liên Hội Âu Châu. Trở lại Paris, Anh Em đã cùng đến thăm Trung Tướng Trần Văn Trung, nguyên Chỉ Huy Trưởng TVBQGVN, Trưởng tướng Trung vẫn khỏe mạnh và hoạt động rất tích cực. Trung Tướng rất tán đồng các nỗ lực mới của Ban Chấp Hành Tổng Hội VBQG Hải Ngoại.

Chiều 29/7, Anh Em đã rời Pháp quốc sang miền Cực Nam nước Đức, qua các thị trấn Trossingen, Stuttgart rồi Frankfurt để chờ chuyến bay trở về Hoa Kỳ. Dọc đường Anh Em đã ghé thăm gia đình NT Trần Tăng K2 ở Trossingen, gia đình NT Nguyễn Thành Nam K11p ở Stuttgart, và qua đêm chót tại nhà NT Lương Thành Lập K19 ở Wisbaden. Tại đây, có nhận được điện thoại của NT Sáng từ Hameln (phía Bắc Đức) gọi đến hỏi thăm. NT Ngọc đã báo cáo chi tiết chuyến công tác Âu Châu, cũng như nhờ NT Sáng kính lời cảm tạ thịnh tình tiếp đón của tất cả Gia Đinh Anh Chị EM VBQG trên khắp lộ trình công tác. Các cố gắng liên lạc kết hợp đã trở nên thuận buồm xuôi gió hơn nhiều, phần lớn là nhờ ở cảm tình sâu đậm này.

Sau một cuộc hành trình công tác dài nhiều chặng, về đến Wisbaden là ai nấy đều phờ phạc, tuy nhiên phần chuyện trò vẫn nồng như pháo, một phần nhờ ở sự tiếp đai nồng hậu của Anh chị Lập K19, phần khác là vì ... nôn nóng sớm trở về với công việc bè b晏 đã bỏ bê cả tháng ... Tiễn đưa Anh Em ra phi trường Frankfurt, ngoài Anh chị Lập K19 và Anh chị Hoàng Tôn Long K31 tại địa phương, còn có Anh chị Đỗ Hữu Ái K19 từ Oberhausen, và Anh chị Huỳnh Ngọc Dương K25 đến tận Berlin, năm sáu trăm cây số về hướng Bắc ...

Niệm Trưởng Út ghi

Gọi thầm... Võ Bị

Em viết nhẹ anh chuyện thuở nào
Chuyện ngày hai đứa mới quen nhau
Em vừa mười tám, anh hai bảy
Mới gặp, nhìn nhau... đã mến nhau!

Kể tiếp anh nghe cứ mỗi chiều
Từ trường Võ Bị nhớ người yêu
Chàng thường hay đến bằng xe jeep
Say đắm... nhìn... cười... nhớ lầm sao...!

Rồi những chiều xưa mưa bay bay
Thông reo theo gió tiếng ngân dài
Mưa bay cũng mặc, mình hai đứa
Tản bộ như thường, mưa kệ mưa...

Nhớ lầm ngày xưa dưới ánh đèn
Dù em từng bước tiếng nhạc êm
Thân em ngày đó anh ôm trọn
Đàn diết nhạc rồi... hương vẫn vương...

Nhạc dứt thật rồi... em vẫn say
Vẫn ngày ngày nhớ bóng anh hoài
Bước chân theo nhạc anh dùi đó
Giờ bước một mình... đợi bước ai...?

Mình mất nhau rồi... chia tay sao?
Tim em anh giữ tự thuở nào
Làm sao tìm lại vòng tay ấm,
Và nụ hôn tình anh đã trao...?

Bởi nụ hôn nào xin đã trao,
Nên phương trời đó có khi nào,
Tình yêu ngày đó làm anh nhớ
Hay đã quên rồi... biết nói sao!

Thôi nhé anh thương... viết mấy hàng
Tình còn tha thiết... ý lang thang,
Tìm anh trong mộng... tình chưa trọn!
Định mệnh...? Tại mình...? Nỗi trách ai!

Nhắc nữa sầu thôi... chuyện đã rồi
Người xưa Võ Bị... giữ tình tôi!
Giờ xa nhau quá, tình vẫn nhớ
Nàng nhớ... gọi thăm... Võ Bị OI...!

MÚA NGÂU

(Để nhớ những ngày
anh về sống lại tại Quân trường...
những ngày mình quen nhau...)

CHÚC MỪNG

Nhận được hồng thiệp của Anh Chị Trần Phát Đạt,
Cựu SVSQ K16 (Virginia) làm Lễ Vu Quy cho Trưởng Nữ:

CHU-NGUYỄN NGỌC-ANH

dẹp duyên cùng Cậu

NGUYỄN-HOÀNG-HẢI

Trưởng Nam của Ông Nguyễn Văn Long

Toàn thể các Bạn Cựu SVSQ K16 và gia đình xin được
góp vui vùng hai họ, thân chúc hai cháu trăm năm hạnh
phúc.

SINH HOẠT KHÓA 24 CSVSQ/TVBQGVN

SINH HOẠT

Sau 4 năm thụ huấn tại quân trường VBQGVN tại Đà Lạt, nơi nổi tiếng là thơ mộng và lạnh lẽo nhất miền Nam Việt Nam, khóa 24 làm lễ mãn khóa vào năm 1971, gồm có 245 tân Sĩ Quan. Các Sĩ Quan này được tung ra khắp các quân binh chủng Hải, Lục, Không Quân để tiếp nối truyền thống hào hùng dựng cờ giữ nước của các khóa đàn anh. Hầu hết các Sĩ Quan khóa 24 đều giữ chức vụ Đại Đội Trưởng trong những năm cuối cùng của đất nước. Đến lúc Việt Nam mất vào tay quân thù, gần một nửa khóa đã hy sinh cho đất mẹ.

Hiện nay tại hải ngoại, CSVSQ khóa 24 quy tụ được khoảng 70 người và số CSVSQ còn lại trong nước vào khoảng 50 người. Để thắt chặt tình thân hữu, để chia sẻ những nỗi vui buồn, để cùng nhau nuôi chí phục quốc, các CSVSQ khóa 24 đã đồng ý đề cử hai người làm đại diện khóa với nhiệm kỳ hai năm. Tại một nơi ngoài hải ngoại, năm rồi, khóa 24 đã tổ chức một lần gặp mặt. Vì phương tiện di chuyển khó khăn nên buổi họp này chỉ quy tụ hơn 20 người. Trước bàn thờ tổ quốc, mọi người đều cầu nguyện cho hương hồn các bạn đã bỏ mình vì tổ quốc, cầu nguyện gió yên biển lặng cho các bạn đang tìm cách thoát khỏi ngục tù Cộng Sản được sớm đến bến bờ tự do. Ở tha phương, người đại diện khóa đã đều đặn gửi tới các bạn cùng khóa tất cả những tin tức cần thiết qua tờ báo Liên Lạc của khóa. Người đại diện khóa đã thay mặt bạn cùng khóa gởi hiện kim về giúp các bạn tại quê nhà với đời sống khó khăn nhọc nhằn hiện nay.Thêm vào đó, các CSVSQ khóa 24 đã lần lượt

bảo trợ cho các bạn đã vượt biên đến đảo, cũng như các bạn từ Việt Nam theo diện H.O. Hiện nay, các CSVSQ tại Mỹ đang in lại cuốn Lưu Niệm của khóa trước kỳ họp khóa vào tháng 12 năm nay để kỷ niệm 20 năm từ ngày mản khóa.

TIN ĐỊNH CƯ

Toàn thể CSVSQ khóa 24 hải ngoại hân hoan chào đón hai bạn cùng khóa vừa mới đến định cư tại Mỹ: Nguyễn Phán và Đinh Sinh. Các bạn cùng khóa có thể liên lạc với đại diện khóa để biết địa chỉ của hai bạn mới đến vùng đất tự do.

NHẮN TIN

Sau lần gởi tiền về Việt Nam để giúp đỡ các bạn cùng khóa thì ngân quỹ của khóa — do các bạn đóng góp dưới hình thức niêm liêm — đã gần cạn. Những bạn nào chưa kịp đóng niêm liêm, yêu cầu gởi ngay đến đại diện khóa để có thể tiếp tục việc làm cần thiết này. Tuy chúng ta đã xa mái trường mẹ đến 20 năm, nhưng tình đồng đội vẫn còn sâu đậm như ngày nào. Tiền niêm liêm tùy theo khả năng của mỗi người, mong các bạn hãy cố gắng thêm.

TIN BUỒN

Toàn thể CSVSQ khóa 24 vô cùng đau buồn khi nghe tin bạn cùng khóa — anh Nguyễn Thuận Cát — đã bỏ mình trong chốn lao tù Cộng Sản. Anh Nguyễn Thuận Cát đã không khuất phục giáo điều Cộng Sản và hiên ngang chống lại chế độ học tập cải tạo hà khắc. Anh bị biệt giam kèm theo những hình phạt nặng nề. Ý chí vẫn còn, nhưng sức người không kham nổi những đói rét nhọc nhằn. Anh đã vĩnh viễn ra đi. Cầu chúc hương hồn Anh sớm phiêu diêu nơi miên cực lạc.

Đại diện khóa 24 nhiệm kỳ 1991-1992

Nguyễn Đức Trung

June 10, 1991

Lời Mẹ dạy

Huy kỵ
Mẹ Tôn Nữ
20 tháng 3
Âm Lịch

*Lời nào mẹ dạy con
ngày quây gói lên non
diường lưỡng đèo chon von
trong lòng mẹ héo hon!...*

*Chù đâ đú lớn khôn
bàn tay mẹ vuông tròn
con thân dài vai rộng
phải gánh vác giang sơn.*

*Này là túi hành trang
nhẹ hẳng mảnh da vàng
một ngàn, trăm năm cũ
phải bừng sáng huy hoàng!*

*Này là ảnh song thân
lửa đạn muời lăm năm
cha đã chết oai hùng
còn lại mẹ tảo tần.*

*Tui hận mình rõ rồi
đói khát, bát cơm voi
đất nước này... con ơi!
trăm họ phải leo cõi*

*Con phải nhìn lên cao
xa vạn dặm tinh cầu
giòng lịch sử anh hào
nhớ đổi tiagnet đồng bào*

*Nhiêng điệu con đã thấy,
tất cả... đều sai quấy
đều vong bần, ngoại lai
không vì dân tộc này!...*

Chỉ còn lối trải diường

*phải oanh liệt can cường
thân con cho quê hương
mẹ lạy dâng vô thường*

*giờ là phút chia ly...
con... bước lên tàu đi
biết rộn nghĩa lý gì
nhớ mình dâng nam nhi!...*

LÊ THUY CHI

CHÚC MỪNG

Nhận được tin Anh Chị Huỳnh Bửu Sơn
CSQ/HLV/TVBQGVN sẽ làm Lễ Vu Quy cho Thủ Nữ

Cô HUỲNH NGỌC HÀ

dẹp duyên cùng

Cậu HOÀNG MẠNH ĐẠT

Thứ Nam của Bà Quả Phụ Hoàng Văn Hùng

Hôn lễ sẽ được cử hành vào lúc 10 giờ ngày thứ Bảy 22
tháng 6 năm 1991

tại tư gia số 3409, 17th Ct. NE
Olympia, QA 98506

Chúng tôi xin chia vui cùng hai họ
HUỲNH-HOÀNG

và cầu chúc cho hai cháu
NGỌC HÀ - MẠNH ĐẠT
Trăm Năm Hạnh Phúc

Ban Chấp Hành Tổng Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN
Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN Washington

Gặp lại một lần để nhớ lại một đời

(Hội Oregon và Washington State họp mặt)

Không khí oi ả của một ngày cuối hạ, đã không ngăn nổi bước chân của những người, đã một lần chinh phục lâm viên ngàn cao. Họ đã gặp lại nhau tại Portland, Oregon trong niềm vui hội ngộ, mà có người, như Nguyễn Lương Khương, đã ôm lấy bạn xưa qua nghẹn ngào:

— Gần bốn mươi năm nay, tao mới gặp lại mà.

Họ đã gặp lại nhau để thấy lại nguyên những ngày ba lô dã chiến, thấy bãi tập đổ mồ hôi, thấy đoạn đường chiến binh gai góc, thấy dấu chân in đinh Lâm Viên. Và thấy lại nguyên cả những Vĩnh Phúc Yên, Bãi Cháy rực lửa, những Phá Tam Giang đắm nước mắt, những Hố Bò đầy xác thù, thấy Thành Nội một ngày vang tiếng quân reo.

Tôi nhìn từng khuôn mặt họ, nhìn những mái tóc trắng như vôi, nghe tiếng họ, hơn một lần vang vọng chiến địa. Tôi hỏi Hứa Yến Lến:

— Niên trưởng nhớ nhất chiến trường nào?

— Vườn cam Thống tướng Lê Văn Ty.

— Tại sao?

Hai Chi Hội Võ BJJ Oregon và Washington trong ngày trùng phùng
17 tháng 8 năm 1991 tại Blue Lake, Portland, OR

Niên trưởng Phạm Quốc Thuần và Nguyễn Lương Khương K5
trong ngày hội ngộ 17/8/1991

— Hai trung đoàn địch bị “bit rợ” chờ chết, bỗng nhiên được tha.

— Ai ra lệnh tha chúng?

— Buổi sáng tướng Toàn đến thăm chiến trường, ra lệnh tiêu diệt và tử thủ Xuân Lộc, tạo thế mạnh cho thương thuyết. Bốn giờ đồng hồ sau, Vị Tư Lệnh vùng 3 này chuyển lệnh của Bộ TTM, rút toàn bộ.

— Niên trưởng tiếc lầm không?

— Xót xa thì đúng hơn. Người tham mưu trưởng hành quân của tuyến lửa Xuân Lộc buồn xa xôi nhìn tôi.

Lê Nguyên Bình, người sinh viên khóa 7, từng theo sát mỗi dấu chân địch, đến bên tôi từ lúc nào, niên trưởng hỏi tôi:

— Niên đệ khóa mấy? — Dạ khóa 13. Tôi không bỏ lỡ cơ hội, hỏi cựu trưởng Phòng 2 Quân Đoàn 4.

— Tướng Nguyễn Khoa Nam định tử thủ vùng 4, đúng không?

— Thật ra, Bộ TTM Sài Gòn muốn di chuyển xuống Cần Thơ để tử thủ rồi tổng phản công.

— Có nhiều huyền thoại khác nhau về những giờ phút cuối cùng của Tướng Nam. Niên trưởng nhớ được những gì?

— Tôi theo sát tướng Nam từng phút. Ngày 25 tháng 4, tôi cùng ông bay đi các tỉnh và các đơn vị khắp vùng. Tình hình vùng 4 hoàn toàn yên tĩnh. Chúng tôi tin rằng, dù có chiếm được Saigon, địch phải mất cả năm họa may mới chiếm được vùng 4.

— Cuộc gặp gỡ lần cuối của niên trưởng với tướng Nam?

— Trưa 30 tháng 4.

— Sau đó tướng Nam tự sát?

— Đúng. Ông tự sát sau khi đã gặp các đơn vị trưởng và Bộ Tư Lệnh để chuyển lệnh của Bộ TTM bàn giao các đơn vị cho địch.

Tôi gặp lại những khuôn mặt khác. Những Nguyễn Văn Đại đuổi địch không biết mệt trong trận Mậu Thân. Những Nguyễn Kim Đệ đánh tan giấc mơ Nam tiến của kẻ thù ngay

bờ Thạch Hán. Những Nguyễn Thanh Tùng như còn say chiến thắng Vườn Cam. Những Đỗ Trọng Trí đôi mắt còn vương sáng một chiêu Dakto hạ tăng địch. Những Nguyễn Văn Phương, Trần Châu Giang, nhìn trời mà nhớ trăng chiến địa.

Tôi đã gặp tất cả những khuôn mặt thân xưa, mà chưa thấy mắt mèo hào khí của một thời quyết gác bút nghiên để vào đời. Để, như Hà Huyền Chi đã viết về họ:

*"Anh em từ bốn phương trời
Tim bừng chính khí, máu sôi căm thù".*

Và, tôi đã nghe tất cả — những anh, những em cùng mẹ. Tôi nghe ở họ một tiếng cười ngọt ngào như tiếng tráng sĩ một đêm mài gươm. Qua tiếng cười giọng nói đó, tôi không hề tìm thấy một bùi cuộc, ngay cả trong phút nguy nan nhất của quê hương. Họ phiêu dạt trong tâm trạng của một Gulag — của những kẻ thất thế vì hoạn nạn lớn nhất trong lịch sử ngàn năm Tổ Quốc. Họ, những người trai theo việc binh đao ấy, như một hạt nhỏ trong "Bên trong sóng nước" — within the whirlpool — mà triệu triệu người từng ngưởng mộ một thời. Và tôi đã nghe đệ nhõ nhất trong những đệ hôm nay:

— Không có già từ vũ khí với đệ.

Tôi lắc mạnh bờ vai đệ út ít này mà không nói được nên lời. Phải, đúng như thế — "Cùi Võ Bị há vì cơm áo?"

Tôi gặp huynh lớn nhất của ngày hội ngộ hôm nay — người anh cả của vùng 3. Phong thái xưa còn đó, lững lờ mà an tĩnh. Tôi hỏi vui:

— Những vì sao nào đã sa xuống vai anh?

— Ba vì sao lớn nhất: Bình Long, Cù Chi và Hố Bồ. Đại niêm trường Phạm Quốc Thuần đấm nhẹ lưng tôi, cười đáp.

— Còn vì sao thứ tư?

— Tử vi về sự nghiệp của anh chỉ rõ: Võ nghiệp đi theo vận nước.

Tôi gặp các chị, các cháu — chưa một hội ngộ nào đông đảo như hôm nay. Người nào cũng bạn bុu với bếp nướng, với bàn ăn, với những chuẩn bị. Những giọng nói, tiếng cười, đã làm các chị các cháu quên đi tất cả vất vả.

— Các chị ướp sườn khéo quá. Tôi nói với chị Đoàn Hữu Hào và chị Trần Hữu Hùng.

— Không thể sao “vồ” được trai Võ Bị. Các anh kén quá mà.

— Thế thì khôn thật.

— Đúng, “gái khôn tìm chồng giữa chốn ba quân” mà anh.

Thời gian không hề chiêu chúng tôi. Mới tay bắt mặt mừng đây, thoảng chốc đã gần qua một ngày. Mái đầu bạc nhất, từ Hội Seattle đến, nhìn mặt trời ngả nhanh, nói lớn như ra lệnh nghẹn ngào:

— Ở lại, thấp lửa Lâm Viên.

Tiếc quá, đây là Blue Lake tại Oregon, chứ không phải rừng ái ân gần trường mẹ. Và rồi, phút chia tay cũng phải đến, sau khi anh em đã cùng nhau cất tiếng qua những bài ca cộng đồng. Chẳng ai trong chúng tôi hát hay cả, nhưng chúng tôi cùng hát, cùng hòa tâm hồn mình vào lời ca, như xưa kia chúng tôi đã cùng nhau cất tiếng hùng dũng qua ... “Đường trường xa muôn vó câu bay đậm đòn ...” tại trường Mẹ vậy.

Tám giờ đồng hồ là khoảng thời gian dài của kiếp lưu đày. Nhưng với cuộc trùng phùng hôm nay, tất cả chúng tôi đều thấy như một thoáng giây. Và rồi phút xa nhau cũng đã đến, để người ngược Bắc, kẻ xuôi Nam, tất cả trở về cuộc sống, mà có người ví như một bộ máy.

— Cám ơn Trần Hữu Hùng, đệ xứng đáng quá. Tôi gọi với cho Hùng, Hội Trường Oregon — Người của K24, đầy nhiệt huyết và ấp tình huynh đệ, không phải chỉ trong bước lưu vong, mà cả khi còn:

*“Xung phong chiếm một đầu cầu
Chén vui huynh xé chén sầu đệ ôm”.*

(Thơ Mậu Bình)

Paplana 17-8-1991
Để nhớ ngày hội ngộ Võ Bị Hội Oregon & Washington
VŨ MẠNH HÙNG K13

Tin thành lập Hội Ái Hữu Cựu SVSQ/TVBQG Pennsylvania và vùng phụ cận

PHILADELPHIA, JULY 14.

Buổi họp thành lập Hội Ái Hữu CSVSQ/TVBQG Pennsylvania và vùng phụ cận đã được tổ chức tại Valley Forge, Philadelphia vào sáng ngày Chúa Nhật, 14 tháng 7 vừa qua với sự tham dự của 11 "Cùi" trong tổng số 25 Cựu SVSQ cư ngụ tại Tiểu bang này.

Mở đầu buổi họp, anh Trương Bá Lộc (K17) trình bày mục đích và sự cần thiết thành lập hội ái hữu CSVSQ tại đây. Anh cho biết là trong những năm qua, anh và các anh Phạm Tân (K18), anh Lại Dinh Đán (K18) cũng đã nhiều lần tổ chức những buổi họp mặt các CSVSQ định cư ở Pennsylvania, thường là mỗi năm 2 lần, tuy nhiên trong những lần gặp gỡ ấy, việc bầu ban đại diện để chính thức thành lập hội ái hữu đã không được đề cập đến.

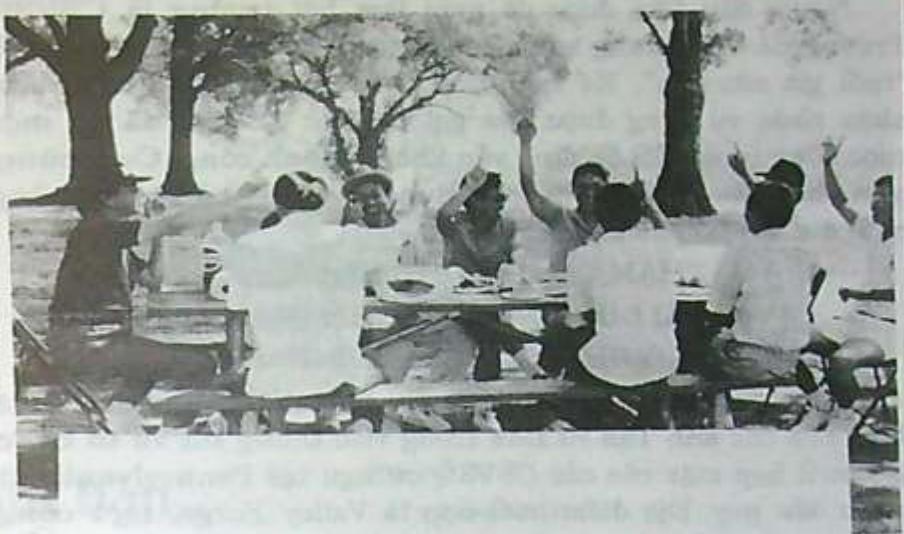
Nhưng gần đây, anh Lộc nói thêm, sau lần tiếp xúc với CSVSQ Tổng Hội Trưởng Lê Minh Ngọc và với sự gợi ý của Tổng Hội Trưởng, cần xúc tiến thành lập chính thức hội. Vì thế, các anh Lộc, Tân và Đán đã gửi thư mời các CSVSQ đến tham dự buổi họp ngày hôm nay. Trong phần thảo luận, tất cả các CSVSQ tham dự đều đồng ý rằng mọi hoạt động của hội nhất thiết phải theo đường lối chung của Tổng Hội. Sau đó là phần bầu ban Đại Diện.

Các CSVSQ tham dự buổi họp và các bà ... Từ trái sang phải:
Hàng ngồi: Niệm K22A, Tần K18, Bửu K18, Đán K18, Thu K21,
Thiết K21, Khanh K18, Khoan K18, Lộc K17

Quý vị phu nhân các CSVSQ

Các Cùi vừa đưa tay lên trời bỏ phiếu vừa cười...

Các bà đang tích cực lo việc ẩm thực

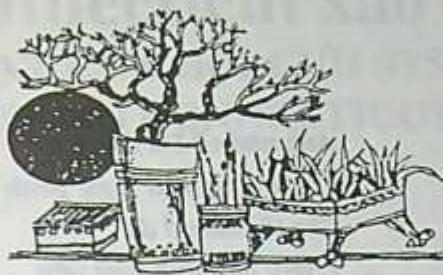
Người đầu tiên được đề nghị làm hội trưởng là CSVSQ Trương Bá Lộc nhưng anh Lộc xin từ chối với lý do nêu ra là “tuổi già sức yếu”. Kế tiếp, tinh thần tự giác đứng ra đảm nhận chức vụ cũng được kêu gọi nơi các CSVSQ đã có một cuộc sống tương đối ổn định vẫn không thành công. Cuối cùng, biện pháp dân chủ nhất được áp dụng. Đó là đề cử và bầu bằng cách đưa tay bỏ phiếu. Kết quả như sau:

- CSVSQ PHẠM TÂN (K18): Hội Trưởng
- CSVSQ LAI ĐÌNH ĐÁN (K18): Hội Phó Kiêm Thủ Quỹ
- CSVSQ HUỲNH VĂN PHÚ (K19): Thư Ký

Kết quả trên phản ánh đúng với tinh thần hăng say hoạt động của các anh Tân và Đán trong việc thông tin và tổ chức các buổi họp mặt của các CSVSQ cư ngụ tại Pennsylvania từ trước đến nay. Địa điểm buổi họp là Valley Forge, một công viên được mô tả là đẹp nhất, lớn nhất ở Phila, rất thích hợp cho việc tổ chức các buổi picnic; do đó trong khi các “Cùi” đang thảo luận việc bầu ban đại diện thì quý vị phu nhân tháp tùng các CSVSQ tham dự buổi họp lo nướng thịt, chiên chả giò, làm gỏi ... để “phục vụ”, còn các “Võ Bị con” thì ra bãi bỏ đánh bóng chuyền, chơi baseball, chụp ảnh v.v. Nhìn chung, không khí buổi sinh hoạt rất vui vẻ, cởi mở và đượm tình thân ái. Điều quan trọng đáng nói ở đây là nếu không có sự hỗ trợ, tiếp tay của quý vị phu nhân các “Cùi” thì chắc chắn không có buổi họp mặt nào của các CSVSQ/TVBQG — dù bất cứ ở nơi đâu — được thành công tốt đẹp. Xin hoan hô tinh thần hợp tác của các bà và cảm ơn các bà. Không có “hai bàn tay khéo léo và bộ óc minh mẫn” của các bà thì cuộc đời nhiều khẽ, rắc rối này sẽ mất đi rất nhiều ý nghĩa và thú vị.

Tham dự buổi họp, ngoài các CSVSQ kể trên, còn có sự hiện diện của các CSVSQ Lê Cầu (K18), Nguyễn Công Khanh (K18), Nguyễn Ngọc Bửu (K18), Nguyễn Ngọc Khoan (K18), Lại Thế Thiết (K20), Phạm Văn Thu (K21) và Nguyễn Văn Niệm (K22A).

HUỲNH VĂN PHÚ ghi

đôi bạn

bạn với ta
cùng bỏ nước ra đi
người sau kè trước
ai vui gì?

Tự do
oi gió tung đầu tóc
thảm thiết
là mua lạnh khóc mi!
đạn giắt cành hông
tay súng duỗi
máu căng huyết quản
gối trai quỳ
tại sao chuyển thắng
thành con bại?
trang sứ xanh nhè
nét lệ ghi!

trần văn lê
los angeles • Aug. 30, 1990

Lòng tôi
gởi
Trần
Vân Lê

Anh nhớ về Đà Lạt
Tôi thương núi Ngự Bình
Cho tôi nằm ở đó
Trong đất lạnh ngủ yên

Anh nhớ về Đà Lạt
Tôi khóc đồi Du Sinh
Dưới sương mù giá buốt
Mẹ ngắm trăng một mình

Anh nhớ về Đà Lạt
Tôi gọi mãi tên con
Bây giờ chẳng buồn lắm
Nhớ cha, mẹ héo hon

Anh nhớ về Đà Lạt
Tôi tiếc lồng thông xanh
Bao năm trời bom đạn
Tan nát cả quê mình

Anh nhớ về Đà Lạt
Tôi thương nước non nghèo
Mười lăm năm Cộng Sản
Tôi dân mình, hổm hiu

HÀ LY MẠC
(Võ Đăng Diệu)

Connecticut xao động

SINH HOẠT CỦA HỘI CỰU SVSQ/TVBQGVN TIỂU BANG CONNECTICUT/HOA KỲ

I. BẦU BAN CHẤP HÀNH NHIỆM KỲ 1991-1993

Để củng cố và phát triển về mặt tổ chức cũng như đẩy mạnh các hoạt động của hội thêm hiệu quả, Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN/Tiểu Bang Connecticut đã triệu tập một buổi họp để bầu lại Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 91-93 vào lúc 14 giờ 30 ngày 20/4/1991 tại tự gia của Cựu SVSQ Phan Thanh Tri (K20).

Vẫn với tinh thần huynh đệ chí binh truyền thống và trong không khí sinh hoạt ấm cúng, cởi mở, dân chủ, các Cựu SVSQ hiện diện đã hăng hái phát biểu và đóng góp nhiều ý kiến thiết thực.

Kết quả, một Ban Tân Chấp Hành đã được bầu ra và một số đề nghị cũng đã được toàn thể Cựu SVSQ hội viên tham dự chấp thuận như sau:

1. Tân Hội Trưởng: Cựu SVSQ Phan Thanh Tri K20.
2. Tân Hội Phó kiêm Tổng Thư Ký và Thủ Quỹ: Cựu SVSQ Nguyễn Đăng Mộc K26.
3. Đổi danh xưng Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN/Connecticut và phụ cận thành Hội CSVSQ/TVBQGVN/Tiểu Bang Connecticut (vì lý do trở ngại địa dư, rất khó quy tụ các Cựu SVSQ cư ngụ ngoài tiểu bang Connecticut trong những lần sinh hoạt hoặc công tác).
4. Yểm trợ dài hạn cho Tập san Đa Hiệu.
5. Niên liêm là 60.00\$/mỗi Cựu SVSQ.
6. Tổ chức họp mặt ít nhất hai lần một năm.

7. Tham gia các sinh hoạt có tính cách đấu tranh chống Cộng cũng như các hoạt động xã hội, văn hóa với các hội đoàn bạn.

8. Thăm viếng và ủy lạo các Cựu SVSQ, gia đình và thân hữu đến định cư tại Tiểu bang Connecticut.

9. Tổ chức picnic hè hàng năm cho toàn thể Cựu SVSQ và gia đình.

II. THAM DỰ LỄ THƯỢNG KỲ VÀ NGÀY QUỐC KHÁNG 30/4/1991 TẠI TÒA THỊ CHÍNH THÀNH PHỐ NEW YORK.

Đáp lời mời của Cộng Đồng người Việt Tự Do thành phố New York và Ủy Ban Tổ Chức Lễ Thượng Kỳ VN và Ngày Quốc Kháng 30/4/1991, Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN/Tiểu bang Connecticut đã gửi tham dự một toàn thủ Quốc Kỳ gồm 8 người với đầy đủ quân phục và kỳ hiệu. Ngoài toàn Quốc Kỳ kể trên, một số đồng Cựu SVSQ hội viên cũng đã có mặt trong đội hình của Cộng Đồng người Việt Tiểu bang Connecticut, sát cánh cùng Cộng Đồng các Tiểu bang bạn làm tăng thêm sự đồng đảo và trang trọng cho buổi lễ.

Được biết, toàn thủ Quốc Quân Kỳ của Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN/Tiểu bang Connecticut được thành lập vào năm 1988 qua sự gợi ý của Cựu SVSQ Hội Trưởng Dương Hiểu Tòng K22B và từ đó đến nay, Toàn Quốc Quân Kỳ đã tham dự hầu hết các cuộc biểu tình và tuần hành đấu tranh chống Cộng, diễnh hành trên đường phố trong ngày Cựu Chiến Binhs Hoa Kỳ..., đã gây được sự khâm phục và ngưỡng mộ của mọi giới đồng bào, các Ban Tổ Chức và dân chúng địa phương.

III. THAM DỰ CUỘC DIỄN HÀNH CHÀO MỪNG ĐOÀN QUÂN HOÀ KỲ CHIẾN THẮNG Ở TRUNG ĐÔNG TRỞ VỀ TẠI THÀNH PHỐ NEW YORK VÀO NGÀY 6/6/1991.

Hội CSVSQ/TVBQGVN/Tiểu bang Connecticut đã nhận lời mời của Ủy Ban Tổ chức thuộc Cộng Đồng Người Việt Tự Do thành phố New York để tham gia cuộc diễn hành chào mừng

các chiến binh Hoa Kỳ vừa từ chiến trường Trung Đông trở về. Đặc biệt, đây là lần đầu tiên Cộng Đồng người Việt phối hợp tham dự cuộc diễn hành bằng một đội hình quân nhân với quân phục và quốc quân kỳ Việt Nam. Hội Trưởng Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN/Tiểu bang Connecticut đã kêu gọi toàn thể Cựu SVSQ hội viên hãy tự túc sắm sửa quân phục và có mặt đông đủ trong cuộc diễn hành. Đây là cơ hội để chúng ta biểu dương sức mạnh cộng đồng và giương cao lá cờ chính nghĩa quốc gia trước ống kính của các cơ quan truyền thông trên toàn thế giới.

Các Cựu SVSQ hiện diện trong buổi họp mặt 20/4/1991
để bầu lại Ban Chấp Hành Hội Cựu
SVSQ/TVBQGVN/Tiểu Bang Connecticut nhiệm kỳ
1991-1993.

IV. DANH SÁCH HỘI CỰU SVSQ/TVBQGVN/TIỂU BANG CONNECTICUT.

1. Phan Thanh Tri, K20
2. Nguyễn Đào Đoán, K21
3. Dương Hiển Tòng, K22B
4. Võ Hỷ Sơn, K24
5. Đặng Xuân Bình, K25
6. Lâm Thế Bình, K25
7. Phạm Văn Chang, K25
8. Trần Văn Giỏi, K26
9. Nguyễn Đăng Mộc, K26
10. Giáp Văn Tài, K26
11. Đàm Văn Quý, K26
12. Nguyễn Văn Ngọc, K26
13. Nguyễn Trọng Thuần, K28
14. Phạm Ninh Toàn, K29
15. Trần Văn Trọng, K29
16. Vũ Đức Thức, K29
17. Lê Như Tuấn, K30
18. Trịnh Thanh Hải, K31

V. ĐỊA CHỈ CỦA HỘI CỰU SVSQ/TVBQGVN/TIỂU BANG CONNECTICUT

Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN/Tiểu bang Connecticut mong mỗi nhận được mọi ý kiến hoặc đề nghị xây dựng của Tổng Hội và các hội địa phương ở khắp thế giới. Mọi thư từ liên lạc và phân phối Tập san Đa Hiệu xin gửi về:

Cựu SVSQ Phan Thanh Tri
1174 Fairfield Ave.
Bridgeport, CT 06605
(203) 336-3954

Từ Buổi Họp Mặt Đầu Tiên Tại Tây Đức Đến Ngày Đại Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Tại Âu Châu.

I. MỘT NGÀY KHÁC MỌI NGÀY.

Một duyên kỳ ngộ của 10 cánh chim từ 10 phương trời Cộng hòa Liên bang Đức đã tìm đến tổ ấm của NT Mai Ngọc Sáng do nhã ý của gia chủ với thân tinh Võ Bị. Người lặn lội xa nhất là niên trưởng NT Nam (K11). Đường đi xa không khó mà khó ở NT Mỗi (K10p) và tôi (K13) mới chân ướt chân ráo đến xứ tự do này. Không có xe lại không biết đường, nếu không nhờ thiện chí của CSVSQ Hiếu (K29) giải quyết dùm. Mở đầu một tinh thần tương trợ! Chúng tôi đến sau NT Phát (K11), CSVSQ Đẽ (K29), CSVSQ Lập (K19). Tất cả đều tự giới thiệu nhau, tay bắt mặt mừng, 1 số anh em chưa hề quen biết nhau nhưng hợp chuyện nhanh chóng như cảm thông từ “muôn kiếp trước”. Những tâm sự nổ như bắp rang làm không khí gian phòng nhộn nhịp như một ngày đầu xuân, mặc dầu mới 25-11-89. Thời gian như đọng lại làm quên cả giờ giấc nếu không nhớ “nội tướng” NT gia chủ đánh keng thu quân vào mục tiêu “có thực mới vực được đạo”. Bữa cơm thịnh soạn nhưng chúng tôi thanh toán rất nhanh quên cả thường thức cái ngon, hay nhớ lại những ngày còn ở Câu lạc bộ nhà trường, phải gấp cho kịp để kịp tập họp. Ai cũng mong tranh thủ thời gian, dốc bầu tâm sự vì đường về khá xa. NT Sáng giải bày lý do họp mặt gói ghém trong tinh thần Võ Bị. Những ý kiếnとりáp của đa số anh em đã dồn NT Sáng vào thế thụ động nhưng tất cả đều dứt khoát đi đến bàn luận việc thành lập Hội CSVSQ Võ Bị Tây Đức. Có anh em đã từng trải sống ở đây lâu nên ý kiến dè dặt trong vấn

để chính trị. Nhiều hội đoàn và đoàn thể ở đây với mục đích rất đẹp nhưng một số người vì đường lối chính trị “xôi thịt” đã làm ô danh đoàn thể của họ. Ý kiến chung anh em ghi nhận khó khăn trên nhưng đại đa số biểu quyết dứt khoát thành lập Hội CSVSQ/TVB tại Tây Đức với ban chấp hành đầu tiên kể từ ngày 25-11-1989. Đồng thời đóng niêm liêm làm quỹ chung, mọi thể thức và đường lối hoạt động sẽ được thảo luận ở một buổi họp ra mắt chính thức trong một ngày thuận tiện nhất.

Tất cả đã cho nhau một ngày đẹp và để lại một nét son trong kỷ niệm:

- Không giới tuyến giữa các khóa Trường Mẹ.
- Không ngăn cách giữa già trẻ của tình người Võ Bị.

II. NHỮNG NGÀY CHUẨN BỊ CHO BUỔI RA MẮT ĐẦU TIÊN CỦA HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM TẠI TÂY ĐỨC.

Thành phần Ban Chấp Hành:

- CSVSQ Mai Ngọc Sáng (K10p), Hội Trưởng.
- CSVSQ Ngô Văn Phát (K11), Phó Ngoại Vụ.
- CSVSQ Trần Ngọc Bảo (K13), Phó Nội Vụ.
- CSVSQ Hồ Đề (K29), Thư Ký.
- CSVSQ Đỗ Hữu Ái (K19), Thủ Quỹ.

Công việc chuẩn bị đã được phân phôi:

- Niên trưởng Phát phụ trách in ấn và phổ biến “tiếng chim gọi đàn” của hội trên tạp chí VIÊN GIÁC, tiếng nói của Phật tử tị nạn tại Tây Đức.
- NT Mỗi bao sân tổ chức hội hè với sự hợp tác của Ban Văn Nghệ “cây nhà lá vườn” và phổ biến tin tức Hội trên báo DÂN CHÚA của Công Giáo tại Đức.
- Toàn thể anh em còn lại được chia thành 6 vùng chiến thuật trên 10 tiểu bang Cộng Hòa Liên Bang Đức và Tây Berlin từ Hamburg đến Stuttgart, với nhiệm vụ thông tin liên lạc đến CSVSQ trong vùng.
- Đặc biệt NT Nguyễn Thành Nam với thành tích thổi

công ở đất Đức, nên nhiều CSVSQ không được đọc báo cũng
được NT phone hỏi thăm sức khỏe tại tư gia.

— Niên trưởng hội trưởng cấp thời liên lạc với Tổng Hội
CSVSQ/TVBQGVN tại Hoa Kỳ và thông báo chính thức gia
nhập Đại Gia Đình Võ Bị Việt Nam.

— Trích quỹ Hội gửi tặng ĐA HIỆU 100 DM.

Sau khi nhận được thư mừng của NT chủ tịch tổng hội
CSVSQ/TVBQGVN và tin vui chuẩn bị nhận Quốc Kỳ và Quân
Kỳ Trường Mạ do Tổng Hội gửi tặng. Hội đã liên tiếp triệu tập
hai cuộc họp sơ bộ và quyết định chọn Bielefeld làm địa điểm tổ
chức cuộc họp mặt đầu tiên của hội CSVSQ/TVBQGVN tại Tây
Đức vào ngày 15-4-1990.

Hội thông đạt giấy mời (kèm theo tâm thư) đến 21 CSVSQ
thuộc 24 Khóa cư ngũ trên toàn lãnh thổ Cộng Hòa Liên Bang
Đức.

Những ngày chuẩn bị của buổi ban đầu đã đạt được một
bước tiến khả quan đây hứa hẹn do lòng nhiệt tình của toàn thể
đóng góp.

III. BUỔI HỘI ĐẦU TIÊN CỦA HỘI CSVSQ/TVBQGVN VÀ GIA ĐÌNH TẠI TÂY ĐỨC ĐÃ ĐƯỢC CHÍNH THỨC KHAI MẠC VÀO NGÀY 15-4-1990 NHƯ ĐÃ DỰ ĐỊNH.

Phóng sự ngày Hội đã được NT Phát lược thuật chi tiết gửi
đăng trên ĐA HIỆU số 20.

Kết quả đã đạt được:

Tiếp nhận Quốc và Quân Kỳ trường do Tổng Hội tặng và
làm lễ chào cờ đầu tiên của Hội.

- Duyệt xong nội quy của hội.
- Kết chặt tinh gán bó giữa các CSVSQ:
 - Người cao niên nhất: NT Trần Tăng (K2) 70 tuổi.
 - Người nhỏ nhất: CSVSQ Hoàng Tôn Long (K31).
 - Người mới tới Đức 5 tháng: CSVSQ Đoàn Đại Lộc (K20).
 - Người mới đến tị nạn ở Hòa Lan nhưng đã không quay
ngại đến tham dự: NT Phạm Ngọc Ninh (K9).

— Nhân số tham dự 60 người: Cựu SVSQ và gia đình.

Kết hợp thân nhân gia đình CSVSQ trong tình thân mật và tương trợ.

Một ngày của mọi người.

IV. NHỮNG NGÀY HOẠT ĐỘNG PHÁT TRIỂN HỘI.

Địa bàn Âu Châu là một mảnh đất đa Quốc Gia, tất nhiên cũng đa sự, nơi rắc rối càng nhiều, khó khăn càng lấm. Hội lập ra với đường lối chung rất dễ hiểu. Gom anh em hay anh em gom mình cũng vậy thôi, nếu chấp nhận cùng ngồi với nhau.

Ban Chấp Hành hay gọi là “Mô làng” cho tiện. Buổi đầu người cũng thưa thớt, lại đi cả ngày trời không tìm ra nhau. Mô rất chịu khó “cả tiếng lại dài hơi”. Giữa thời đại cơ khí đi chân đất khá vất vả, nếu không may mắn được Trường Mệ tăng cường đón hia ngàn dặm của NT Phạm Ngọc Ninh (K9). Đón hia bị cùm kỵ sau 13 năm được thả đến đây quá trễ, nhưng được dịp tung hoành lại bay cung lệ.

Việc đầu tiên, NT Ninh đưa ra nguyên tắc dân chủ. Lấy thiểu số gồm 4 CSVSQ tại Hòa Lan nhỏ bé sát nhập vào đa số CSVSQ/TVBQGVN tại Đức & Hòa Lan. Kể từ sau ngày 15-4-1990. Toàn thể Hội CSVSQ Võ Bị Đức hoan nghênh tinh thần dân chủ của NT Ninh đồng thời cùng xúc tiến gấp sự liên hệ mật thiết với toàn thể CSVSQ tại các Quốc Gia Âu Châu để tiến tới VÕ BỊ LÀ MỘT đồng thời tham gia với tất cả mọi hoạt động của các tổ chức đoàn thể Quốc Gia có mục đích không đi ngược với nội quy của Hội.

Con đường mènh mong và thăm thẳm đang chờ khách lữ hành, không thể mong đợi một con đường vào ngắn nhất cả. Tất cả đều “xuống đường” mỗi người mỗi việc, dù là việc nhỏ nhất! Phần kỷ lục nước rút dành cho “Phượng Hoàng” NT Ninh bao sân trên đường vòng chân trời Châu Âu từ Bỉ-Pháp-Anh-Thụy Sĩ-Ý đến Hoa Kỳ. Hội đã được hân hạnh góp mặt với năm châu do thành tích đôi kia và cặp cánh của một CSVSQ/TVBQGVN tại Hải Ngoại với phương tiện tự túc! Rất tiếc hội không thuộc riêng ai và cũng không lãnh tụ nên

không có văn bản hoặc huy chương nào tặng người có lòng!

Những hoạt động của hội trong bước đầu hầu như mọi nỗ lực nhằm vào kiện toàn nội bộ với mục đích gần, chứng minh vị trí thực chất của người CSVSQ Võ Bị trong mọi liên quan của cá nhân anh em Võ Bị với các hội đoàn, đoàn thể chính trị hoặc đảng phái không gây mâu thuẫn với Hội Võ Bị.

Những buổi họp của Hội tại Dorsten, Bielfeld và Hameln, đã đúc kết mọi hoạt động sau 4 tháng và đi đến quyết định tổ chức ngày kỷ niệm 1 năm thành lập hội tại Bielefeld vào ngày 3-11-1990 đồng thời chuẩn bị một buổi hội thảo góp ý tiến tới thành lập Liên Hội Võ Bị tại Âu Châu.

V. NGÀY KỶ NIỆM 1 NĂM THÀNH LẬP HỘI CSVSQ/TVBQGVN ĐỨC-HÒA LAN ĐÃ ĐƯỢC KHAI MẠC TẠI BIELEFELD VÀO ĐÚNG NGÀY 3-11-90 NHƯ ĐÃ DỰ ĐỊNH.

Phóng viên NT Phát đã lược thuật đầy đủ chi tiết ngày kỷ niệm 1 năm của hội và đã gửi đăng trên Đa Hiệu số 23.

Một ngày đạt mục đích:

— Tường trình hoạt động của Hội trong một năm.

— Thảo luận và góp ý, đặt trọng tâm vào sự liên hệ trực tiếp với các CSVSQ tại các Quốc Gia Âu Châu, và chuẩn bị thành lập Liên hội CSVSQ/TVBQGVN tại Âu Châu trong những tháng sắp tới. Đồng thời đề cử NT Ninh bao săn trọng trách khó khăn này.

— Thành lập tiểu ban nghiên cứu tình hình chính trị của các hội đoàn và đoàn thể chính trị bạn với mục đích cổ vũ hội trong sự thận trọng trong vấn đề tham gia tranh đấu với mục đích chung.

(Tiểu ban phụ trách: CSVSQ Ninh, CSVSQ NT Nam, CSVSQ Phát, CSVSQ Dương và CSVSQ H.M. Châu)

— Một ngày của niềm tin trong kỷ niệm.

VI. NHỮNG NGÀY CHUẨN BỊ TIẾN TỚI THÀNH LẬP LIÊN HỘI CSVSQ/TVBQGVN TẠI ÂU CHÂU.

Một vấn đề tế nhị cho Hội khi thi hành nguyện vọng chung của đa số anh em đứng ra tổ chức kết hợp các CSVSQ VB tại các Quốc Gia Âu Châu thành một Liên Hội Võ Bị Âu Châu là Hội không có tham vọng gì to lớn trên mảnh đất ăn nhở ở đâu này. Tuy nhiên, phải quan niệm đúng đắn, là biên giới của các quốc gia Âu Châu, hay bất cứ nước nào trên thế giới, không phải là biên giới của ta, nó lại càng không phải là nơi ta hùng cứ nên phải dứt khoát trên quan điểm:

- VÔ BỊ LÀ MỘT.
- Không giới tuyến giữa các khóa.
- Không ngăn cách giữa già và trẻ.
- Triệt để áp dụng tinh thần dân chủ trong mọi sinh hoạt hội.

Ngay sau khi NT Ninh cho biết danh sách và địa chỉ của các CSVSQ Võ Bị tại Bỉ, Anh, Pháp, Thụy Sĩ và Na Uy với sự hưởng ứng kết hợp, hội đã triệu tập phiên họp bất thường tại nhà NT Phát tại Hannover. Hội di vào trọng tâm của buổi họp và chuẩn bị Tổ Chức ngày ĐẠI HỘI GIA ĐÌNH VÕ BỊ tại ÂU CHÂU. Địa điểm được ấn định tại Bielefeld (Đức) dự trù vào ngày 13-7-1991.

Tin này đã ghi thành tích trước chúng tôi với lý do mở đầu cao điểm một Tổng hội trưởng, lần đầu tiên đã vượt đại dương đến đây cho mục đích chung vì Đại Gia Đình Võ Bị. Cũng như một luồng sinh khí phán khởi trước ngày Đại Hội. NT Sáng với phần vụ đầu tàu phổ biến tin vui và kêu gọi anh em tới phi trường tiếp đón khách. Rất tiếc nhầm ngày anh em đi cày hoặc đường quá xa. NT Sáng đã đều cử CSVSQ Lập cư ngũ không xa phi trường có thể đại diện Hội đón tiếp. Tuy nhiên ông vẫn tự cảm thấy không hài lòng bèn bỏ "triều chính" trong lúc bận rộn, thân chinh lên đường dẫn thêm trưởng ban tổ chức NT Mới và đón NT Lý (K10) "thiếp giáp hộ tinh". Rất tiếc người viết mắc kẹt không tháp tùng phái đoàn nhưng được trưởng phái đoàn kể lại.

Tuy phái đoàn tiếp đón "VIP" không trình diễn "lễ nghi quân cách" nhưng đã có mặt đầy đủ gồm CSVSQ Lý (K10),

CSVSQ Mới (K10p), CSVSQ Lập (K19) và Ông hội trưởng Sáng tại phi trường Frankfurt.

Đúng 10:45H, phái đoàn đã chụp chung hình kỷ niệm với thượng khách đương kim CSVSQ tuần sự Tổng hội tại điểm hẹn, và cùng trở về tư thất CSVSQ Lập tham dự cơm thân mật giữa những người chưa hề gặp nhau nhưng đã thân nhau trong tình cung chung một mẹ. Đồng thời những đường điện thoại bận rộn từ CSVSQ Ngô hữu Thật (K18) tại Anh Quốc, NT Ninh tại Hòa Lan, và những CSVSQ tại Đức liên tiếp gọi đến phái đoàn tiếp đón, theo dõi và chào mừng một ngày đẹp với tinh thần tôn trọng trách nhiệm của người đặc cử trong Ngày Đại Hội 27-5-90 của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN Hải Ngoại tại San Jose, California (Hoa Kỳ).

Tất cả sẵn sàng cho Ngày Đại Hội Võ Bị Tại Âu Châu.

VII. MỘT NGÀY CỦA “VÕ BỊ HÀNH KHÚC: (ĐI LÊN! ... ĐI! ...)

Những cơn nóng nực hiếm có kéo dài liên tiếp nhiều ngày qua của mùa hè năm nay trên nước Đức, một nước đầy đủ tiện nghi nhưng khó tìm thấy một máy lạnh ở hầu hết tổ ấm sang hay hèn. Dân chúng mọi tầng lớp “xuống đường” được dịp tiết kiệm vải để phô trương những đường cong tuyệt mỹ với thiên nhiên muôn màu rực rỡ. Rất may khí hậu của buổi sáng đẹp trời ngày 13-7-91 đã dịu đi dưới 30 độ để chiều lòng những chàng “trai Đà Lạt năm nào” trong bộ đại lễ “dân sự” năm nay bớt đi những mệt nhọc trên đường dài đến điểm hẹn.

Địa điểm Freizeit Zentrum mang danh đúng cái tên với ý nghĩa trung tâm của những thời giờ thoải mái, hội trường rộng rãi và cảnh vật xung quanh yên tĩnh và hữu tình, nhờ tài tháo vát của Đại Gia Đình NT Mới “bao sân” tổ chức ba lần trong kỷ lục hơn 1 năm nay.

Thiên thời, địa lợi này giúp cho 11 cánh chim của buổi bình minh hội Võ Bị Tây Đức, nay đã hợp đoàn thành 32 cánh chim của phương trời Đức, Hòa Lan, Bỉ và Anh Quốc tìm về ngày Đại Hội của cội nguồn.

Mặc dầu vì lý do kỹ thuật của Ban Quản Lý trung tâm mở

cửa trễ. Nhưng người trước kẻ sau, từng toán đã gặp nhau hàn huyên vui vẻ xung quanh hội trường, bầu tâm sự với nhau trong khi chờ đợi, quên cả giờ giấc, nếu không nhờ nhân viên phụ trách thông báo 11 giờ đã điểm và kêu gọi vào hội trường, mỗi người một tay chuẩn bị cho giờ khai mạc. Các nội trưởng của CSVSQ chăm lo cho bữa ăn trưa. Những kiện tướng trẻ sắp đặt bàn ghế và trang hoàng biếu ngữ. Ban nhạc “cây nhà lá vườn” Vũ Ngọc Môi với nhóm nghệ sĩ tí hon “DA VÀNG” chuẩn bị sẵn khấu. Mỗi người tự nguyện mỗi việc sinh động như bản hợp tấu “đồng hát khúc ca quân hành”. Nhiều vị chuyên trò quên đói, nhưng ban “Hòa dầu vụ” thông báo giờ vào bàn tiệc. Bữa ăn trưa thanh đậm được gói ghém thêm những món đặc biệt đậm đà do quý phu nhân đem theo gửi tặng, cộng với một bầu trời tâm sự từ Mỹ, Úc, Hòa Lan, Bỉ, Anh đến Na Uy, Thụy Sĩ đã làm cho thời gian như quá thiếu với 1001 câu chuyện không kết thúc.

Đúng 13 giờ. Xướng ngôn viên CSVSQ Nguyễn văn Sĩ (K22B) yêu cầu toàn thể quan khách, hội viên và gia đình về vị trí để bắt đầu nghi thức khai mạc. Trên các hàng ghế có sự hiện diện của CSVSQ Tổng Hội Trưởng Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN tại Hải Ngoại. 32 CSVSQ Võ Bị thuộc 26 khóa hiện cư ngụ tại các Quốc gia Đức, Bỉ, Hòa Lan và Anh Quốc, 1 giáo sư văn hóa vụ Trường Võ Bị, 1 thân nhân của cố CSVSQ Vũ Quốc Bảo (K17) và 164 thân nhân gia đình CSVSQ.

Khối quân và quốc kỳ vẫn được thực hiện tượng trưng do 2 CSVSQ thủ kỵ và 2 hầu kỵ với quân phục chỉnh tề trong phút chào cờ và mặc niệm các chiến sĩ và đồng bào đã bỏ mình trên chiến địa, trong lao tù dày dặn cũng như trên đường tìm tự do.

Giây phút nghi thức thiêng liêng ngắn ngủi như đọng lại những hình ảnh sống động kiêu hùng của nguyện vọng dân tộc nhấn nhủ trách nhiệm của những người còn sống. Cũng như những âm thanh trầm hùng đồng ca “VÕ BỊ HÀNH KHÚC” của toàn thể CSVSQ trong không khí ngày Hội đã vang lên trong tiềm thức những ngày đã từng sát cánh bên nhau trong nhịp bước quân hành với lý tưởng trong sáng đầy hứa hẹn của buổi đầu đời binh nghiệp.

Tiếp đến phần phát biểu của NT Mai Ngọc Sáng hội trưởng
ngỏ lời chào mừng Đại Hội và trình diện ban chấp hành hội
trước Đại Hội.

Xướng ngôn viên tiếp tục giới thiệu CSVSQ Lê Minh Ngọc
(K16) Tổng Hội Trưởng Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN tại hải
ngoại. NT Vương Văn Vinh (K1) trưởng phái đoàn CSVSQ tại
Bỉ. CSVSQ Ngô Hữu Thật (K18) đại diện các CSVSQ tại Anh
Quốc.

Những tràng pháo tay liên tiếp của 195 cử tọa như những
tiếng pháo đầu xuân chào mừng những người đã vượt đại
dương và biên giới để có ngày hôm nay.

Phần phát biểu của CSVSQ Tổng Hội Trưởng ngỏ lời
chung với toàn thể cử tọa hơn là bài diễn văn, những tin tức
thời sự nóng bỏng sau những bước đường công du từ Mỹ, Úc
đến địa bàn này đã được ông Tổng hội trưởng gói ghém bằng
một câu chuyện thân mật và cởi mở.

Tiếp theo là phần báo cáo của NT Ninh (K9) với tư cách
đại diện hội trong ngày Đại Hội Võ Bị Hải Ngoại 91 tại Hoa Kỳ
và những cuộc tiếp xúc với các đoàn thể đấu tranh bạn trên
các Quốc Gia Âu Châu. Những hoạt động của người đại diện
hội đã đóng góp một phần sinh động đối ngoại và giúp cho Hội
những điều kiện thuận lợi trong chiêu hướng kết hợp tốt đẹp.

Kế tiếp, NT Phát hội phó ngoại vụ thuyết trình về lập
trường của người CSVSQ Võ Bị trước những mảnh khói xảo
quyết về lá bài Hòa Hợp Hòa Giải Dân Tộc của Cộng Sản Việt
Nam, và bài học xương máu nước mắt, tù đầy của cả một dân
tộc suốt 30 năm cuộc chiến và hơn 16 năm tủi nhục. Buộc
đảng Cộng Sản Việt Nam phải giải tán là con đường duy nhất
đi đến tự do và dân chủ thực sự cho đất nước.

Giờ giải lao của Đại Hội là một dịp toàn thể CSVSQ Võ Bị
và gia đình tập họp chụp chung hình lưu niệm dưới quốc và
quân kỳ trường Mỵ, nhưng thời giờ quá ngắn ngủi của buổi
chiêu khiến NT Mỗi, trưởng ban tổ chức, phải đốc thúc tranh
thủ thời gian. Tất cả CSVSQ vào phòng hội thảo, trong khi các
bà chị và các cháu giúp đỡ cho tiệc chia tay với phần văn nghệ.

Buổi hội thảo đã đặt trọng tâm vào sự góp ý của toàn thể anh em và đi đến quyết định thành lập liên hội CSVSQ tại Âu Châu. Thành phần chủ tọa đoàn được đa số buổi hội đề cử: CSVSQ Sáng (K10p) đảm nhận chức Chủ tịch. CSVSQ Lê Minh Ngọc (K16) đại diện Tổng Hội. CSVSQ Vương văn Vinh (K1) đại diện phái đoàn Bỉ. CSVQ Ngõ Hữu Thật (K18) đại diện các CSVQ tại Anh Quốc và CSVSQ Phạm Ngọc Ninh (K9) đại diện các CSVSQ tại Hòa Lan. Xướng ngôn viên CSVSQ Nguyễn văn Sĩ (K22b) phụ trách thư ký.

Trước khi đi vào hội thảo, CSVSQ Ái (K19) nêu lên vấn đề truyền thống nhà trường nên lưu ý hiện nay một số CSVSQ khóa đàn anh đã gọi CSVSQ khóa đàn em bằng danh từ niên trưởng, điều đó không hợp tình và hợp lý, toàn thể cử tọa đều lưu tâm lấy chữ "lễ" của truyền thống nhà trường làm phương châm xử thế trong tình huynh đệ từ khi còn thụ huấn nhà trường cũng như sau này và mãi mãi cuộc đời của mình. Điều này chúng ta tự hiểu. Buổi hội thảo dành ưu tiên cho CSVSQ L.M. Ngọc, Tổng hội trưởng, bày tỏ tình hình thời sự và biến chuyển trên thế giới cùng những sinh hoạt của các CSVSQ Võ Bị tại thế giới cùng những sinh hoạt tại địa phương đồng thời giải đáp mọi thắc mắc của anh em tại đây. Ông Tổng Hội trưởng đã giải bày niềm tâm sự cởi mở tình hình nội bộ của toàn thể Đại Gia Đình Võ Bị từ Mỹ sang Úc và cái nhìn khách quan của mình về những sinh hoạt muôn màu muôn vẻ của xã hội người Việt hải ngoại trên mảnh đất của Hiệp Chủng Quốc. Nhiều vấn đề của cử tọa xoay quanh vai trò trách nhiệm của Việt hải ngoại và đặc biệt lưu tâm đến cơ quan ngôn luận của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN tại hải ngoại không thể trong tình trạng SOS như thông lệ. Tuyệt đại đa số đồng ý thanh toán tiền báo dài hạn và Hội sẽ lãnh nhiệm vụ trung gian.

Chủ tọa đoàn đặt trọng tâm của buổi hội thảo vào việc góp ý thành lập Liên hội Võ Bị Âu Châu. Hầu hết những ý kiến của cử tọa đều ý thức trách nhiệm của những người đang ngồi với nhau, cần dứt khoát đặt nền móng viên đá đầu tiên cho tinh thần "VÕ BỊ MỘT NHÀ" trên mảnh đất Châu Âu này. Tất cả cử tọa đều đi đến biểu quyết 100% thành lập Liên Hội

CSVSQ/TVBQGVN tại Âu Châu.

Thể thức bầu cử được hội quyết định bầu một Liên hội trưởng, còn thành phần Ban Chấp Hành do Liên Hội Trưởng chỉ định.

Vì không ai tự nghĩ mình có khả năng đảm nhận nhiệm vụ ra tranh cử nên cử tọa buổi hội đê cử 4 vị. Nhưng 2 vị xin rút tên, phần còn lại: Ứng cử viên Mai Ngọc Sáng và Ngô Văn Phát.

Đại hội bỏ thăm kín với kết quả: Ứng cử viên Mai Ngọc Sáng được tín nhiệm với đa số phiếu.

Tiếp theo toàn thể tiến ra hội trường và Xướng ngôn viên giới thiệu Đại Hội thành phần Tân Ban Chấp Hành Liên Hội CSVSQ/TVBQGVN tại Âu Châu:

- Liên Hội Trưởng: CSVSQ Mai Ngọc Sáng (K10p)
- Liên Hội Phó: CSVSQ Phạm Ngọc Ninh (K9)
- Phó Ngoại Vụ: CSVSQ Ngô Văn Phát (K11)
- Phó Nội Vụ: CSVSQ Trần Ngọc Bảo (K18)
- Thư Ký: CSVSQ Hồ Đỗ (K29)
- Thủ Quỹ: CSVSQ Đỗ Hữu Ái (K19)

Liên hội trưởng bày tỏ nguyện vọng đầu tiên, mong sự tiếp tay của toàn thể hội viên trong tinh thần trách nhiệm chung để thể hiện mục đích:

VỐ BỊ MỘT NHÀ.

Thời gian của buổi hội thảo đã kéo dài quá 19 giờ khiến ban tổ chức một lần nữa đôn đốc mọi người vào bàn cho buổi cơm chiều chia tay.

Một chương trình văn nghệ đặc sắc, do phó ban tổ chức họ Vũ tên Oánh, con trai đặc lực của NT Môi đã mến tặng buổi Đại Hội một làn gió nhẹ dịu dàng êm á sau cái nóng một buổi chiều hè trong kỷ niệm.

Ngoài trời đã tối đèn, âm thanh trầm bổng như lưu luyến người ở kề về trong màn đêm trôi đi với niềm tin ngày mai nhiều hứa hẹn.

Người viết được yêu cầu thay thế phóng viên chính thức

của hội bận việc vào phút chót. Rất tiếc thiếu sót phần chuẩn bị. Tôi xin gom góp cảm xúc trong ký ức làm chất liệu đốt nén hương lòng cho ngày Đại Hội.

TRẦN NGỌC BẢO (K13)

Tin Thành Lập Hội Cựu SVSQ Anh Quốc

Ngày 19 tháng 1 vừa qua, 5 Cựu SVSQ/TVBQGVN cư ngụ tại Anh Quốc đã tổ chức một cuộc họp mặt và thành lập Hội Cựu SVSQ Anh Quốc. Thành phần Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 91-93 được thông báo như sau:

- Hội trưởng: Cựu SVSQ Lê Văn Sát K16
- Thư ký: Cựu SVSQ Nguyễn Đức Phương K27
- Thủ quỹ: Cựu SVSQ Ziệp Tắc Ziu K27
- Hai hội viên: Cựu SVSQ Ngô Hữu Thật K18, Cựu SVSQ Nguyễn Trung Giang K25

Dù nhân số thật khiêm nhường nhưng trong thời gian qua các cựu SVSQ cư ngụ tại Anh Quốc đã giữ liên lạc chặt chẽ với Tổng Hội và đã liên tục yểm trợ tài chánh cho Đa Hiệu. Để thắt chặt tình thân ái giữa Tổng Hội và Hội Cựu SVSQ Anh Quốc, tháng 7 vừa qua nhân chuyến công tác tham dự Đại Hội Cựu SVSQ Âu Châu được tổ chức tại Tây Đức, Tổng Hội Trưởng Lê Minh Ngọc đã đến Luân Đôn để sinh hoạt cùng Hội Cựu SVSQ Anh Quốc và gia đình.

Đa Hiệu xin cầu chúc Hội Cựu SVSQ Anh Quốc và gia đình gặt hái được nhiều thành công, nhất là về những mục tiêu đã hoạch định.

Hợp Mặt Lâm Viên Tây Bắc

Lược ký
của Mậu Bình

Vùng Tây Bắc, Lâm Viên hội tụ
Gia đình nhiều lính cụ hơn xưa
Hát-Ô lác đác cắp bờ
Trong vui tao ngộ có ngọt ngào buồn

Vừa chạm mặt thiên đường hạ giới
Đám đệ huynh chới với nhìn nhau
Xung phong chiếm một đầu cầu
Chén vui huynh xé chén sâu đệ ôm

Cái khó bó cái khôn là thế
Nợ áo cơm tuy nhẹ mà gay
Khi cần huynh đệ giúp tay
Phôn reo lạc giọng, đồng, tay lạc đê

Cùi Thường Vụ chuỗi thè như hát
Lại ngà voi gánh xác mình ên
Xoa dầu niêm trướng ngọt khen
Thằng này làm khá, tiếp thêm vài phùa...

Áo Võ Bị mặc chưa kín rốn
Khiến Mậu Bình phì nộn như heo
Đành chờ mua dợt tiếp theo
Bắc Bình, Non Nước hứa lèo được sao

Đại niêm trướng khai mào tướng thuật
Hội Hoa Sơn vui thật là vui (1)
Anh em về tự bốn trời
Tim bừng chính khí, máu sôi căm thù

Đại Bang nhỏ mà dư công lực
Bay đó đây Âu, Úc thường xuyên
Lão ô bách tuế cuời hiền
Sóng sau lớp lớp đè lên sóng... già

Giây thân hãi hội ta mềm dẻo
Mặc cho ai co kéo vẫn huề
Gia đình toàn những thợ nề
Bao nhiêu vôi viễn khuân về gần, xây

Hoa Hồng hội chưa đầy thiện chí (2)
Đường trường xa chẳng lý thiệt hơn
Luôn luôn có chủ tài Phượng
Một xe tình nghĩa thân thương chất đầy

Tuồng Mù Đỏ từ đầy mứt chí
Bùi Quyền qua, nước Mỹ rung rinh (3)
Báo chương ca ngợi hết mình
Đích thân ông Bút tôn vinh họ Bùi

Con cháu Đảng ngậm ngùi kêu khóc
Ham mồi ngon thả hổ về rừng
Khi không bị chiêu tượng bùng
Chiêu bài hòa giải chẳng hỏng bịp ai

Ta có suốt chiều dài văn hiến
5000 năm chinh chiến từng ngày
Nhìn ra thế giới hôm nay
Ta còn ở cuối thang giây đói nghèo

Dảng thiển cận giáo diệu Mác Xít
Lũ vong nô ôm đít ngoại bang
Biết qua thập kỷ 2000
Đảng còn ôm ứng ngai vàng quyền uy

Cùi Võ Bị há vì cõm áo
Hãy mài gươm diệt bạo trừ gian
Hãy mau cứu lấy giang san
Bốn phương huynh đệ sẵn sàng rồi chưa?

(Lược ký buổi họp mặt của Gia Định Võ Bị Việt Nam vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, 27-7-1991. Bao gồm lược trình buổi họp mặt liên vùng tại Hoa Thịnh Đốn, phân thời sự về Trung Tá Büi Quyền được tôn vinh khi tới Mỹ)

(1) Hoa Thịnh Đốn

(2) Chi Hội Oregon

(3) Điện HO

MẬU BINH

Gia đình Võ Bị Tây Bắc họp mặt ngày 27-7-1991

Diễn Đàn Nghị Luận

LỜI TÒA SOẠN: Bài thuyết trình sau đây là của cựu SVSQ Ngô Văn Phát K11 được trình bày trong ngày Đại Hội cựu SVSQ/TVBQGVN 13 tháng 7 năm 1991 tại Âu Châu. Như thường lệ, tòa soạn xin minh định là những ý kiến hay nhận định của bài thuyết trình chưa hẳn đã hoàn toàn phản ánh đường lối chung của tập thể cựu SVSQ/TVBQGVN tại hải ngoại.

Hiện nay phong trào đấu tranh đòi Chánh quyền CSVN phải thực thi Tự Do, Dân Chủ đang lan rộng khắp năm châu. Trên căn bản đó, hôm nay tôi xin đóng góp một bài tham luận ngắn với đề tài:

Kết hợp các Đoàn thể, Tổ chức, Hội đoàn ở hải ngoại thành một khối duy nhất để đấu tranh ngoại giao đòi chánh quyền CSVN phải thực thi Tự Do, Dân Chủ.

Bài tham luận gồm có 4 phần:

- I. Tóm lược nguyên nhân thất bại của Đảng CSVN.
- II. Chánh sách đổi mới của Đảng CSVN.
- III. Hòa hợp hòa giải với CSVN.
- IV. Kết hợp đấu tranh như thế nào để buộc CSVN phải thực thi Tự Do Dân Chủ thực sự.

I. Nguyên nhân thất bại của đảng CSVN.

Như quý vị đã biết, CSVN sô dĩ chiếm được quyền lực từ năm 1945 và còn tồn tại đến ngày nay là nhờ dối trá, lường gạt, khủng bố và thủ tiêu, đó là bản chất của cộng sản. Với

đảng lãnh đạo nhà nước quản lý, độc quyền làm chủ đất nước, xây dựng nhà tù nhiều hơn trường học, giam giữ những người không cùng ý thức hệ với chúng như quân nhân, công chức, tu sĩ, văn nghệ sĩ, những người tranh đấu cho nhân quyền v.v. mà chúng cho là thành phần phản động, vì những người này yêu nước nhưng không yêu CNXH. Chúng đã thực thi sự cống báng một cách nhanh chóng bằng việc tịch thu tài sản của người dân qua các biện pháp đổi tiễn, đánh tư bản, triệt tiêu mại bản. Chúng đã tạo ra một xã hội trong đó mọi người đều bình đẳng trong sự nghèo đói và lạc hậu. Chúng đã liên tiếp phạm nhiều sai lầm và tội ác, mà mỗi lần sai lầm hay gây ra tội ác chúng đều tuyên bố sửa sai.

Nhưng thưa quý vị, sửa sai rồi lại sửa sai, sửa thì sửa, sai thì cứ sai! Đến nỗi càng ngày người dân càng mất hết tin tưởng nơi chúng và đâm ra thụ động không còn tha thiết đến lời kêu gọi "Lao động là vinh quang" của đảng nữa. Hai câu về dân gian sau đây nói lên tình trạng đó:

*Ăn tranh thủ, ngủ khẩn trương
Làm việc cầm chừng, đi chơi chủ yếu.*

II. Chánh sách đổi mới của CS.

Hiện CSVN đang bị suy yếu trầm trọng về kinh tế, trên 40 năm làm Cộng sản, chúng đã dẫn đưa dân Việt đến tận cùng của sự nghèo đói, với trưa sắn, chiêu khoai, tối ngủ vía hè. VN là một trong mấy nước nghèo nhất thế giới hiện nay. Do đó chúng mới nỗi gót theo quan thầy Liên sô hô hào đổi mới.

Nhưng thưa quý vị,

Con người là trung tâm điểm, hoạt động của con người chi phối toàn bộ đời sống của xã hội, do đó muốn xây dựng lại một xã hội mới, trước tiên là phải đổi mới chính con người. Con người phải đổi mới trước đã, sau đó gia đình, xã hội của con người mới đổi mới được. Còn con người cũ như con người CS với bản chất lường gạt, dối trá, đàn áp thủ tiêu, độc tài đảng trị, coi Các Mác là quốc Tổ, quên cội nguồn là Hùng Vương, xem Lenin là Vĩ đại, quên những anh hùng dân tộc như Quang Trung, Nguyễn Huệ, Bà Trưng, Bà Triệu v.v. Lấy mồ hôi nước

mắt, xương máu của nhân dân làm chất liệu để xây dựng đảng và củng cố chế độ; những con người như thế nếu họ chưa tự giác đổi mới ở chính họ là từ bỏ độc tài đảng trị, đặt tổ quốc lên trên, để đồng bào lên trước thì làm gì có sự đổi mới ở xã hội phải không quý vị.

Hưởng ứng chiêu bài đổi mới, nhiều người Việt dù mọi quốc tịch đã về thăm quê hương và một số đã bị chết tức tưởi trong những trường hợp rất đáng nghi ngờ. Một chủ tiệm vàng ở Paris về thăm quê hương rồi ít lâu sau tự sát! Anh Chử Quốc Quân một Sĩ quan không quân, em anh Chử Bá Anh hiện làm Tổng Thư Ký Văn Bút VN Hải Ngoại, và cũng là em của Chử Nam Anh học cùng khóa 11 với tôi, trở về VN làm ăn buôn bán, tự nhiên cách đây mấy tháng bị chết trong một khách sạn! Bởi vậy, chúng ta không chờ đợi CS giả vờ đổi mới mà phải tranh đấu đòi hỏi họ phải đổi mới thực sự. Tôi xin lập lại câu nói của một anh thợ mỏ Liên Xô khi được một nhà báo Tây phương phỏng vấn, anh nói: "Nếu chánh quyền CS Liên Xô không từ bỏ chánh sách độc tài đàn áp nhân dân, chúng tôi ngày ăn không đủ no, đêm mặc không đủ ấm thì chúng tôi sẽ nổi lên đấu tranh đòi quyền sống và lật đổ chế độ".

III. Hòa hợp hòa giải với CSVN.

Với đường lối cố hữu "trước sau như một" là lùi một bước để tiến lên 5, 10 bước, chúng đang cần những người nhẹ dạ chưa từng sống dưới chế độ CS tiếp tay với chúng để cải thiện một phần nào nền kinh tế èo ọt hầu có phương tiện để tiến lên đàn áp nhân dân. Chúng ca ngợi dân tị nạn ở hải ngoại là những người yêu nước, thương nòi và tha thiết mời **những khúc ruột xa ngàn dặm** về thăm quê hương để đem ngoại tệ về cho chúng chia nhau tiêu xài.

Chiêu bài hòa hợp, hòa giải của CS nghe rất hấp dẫn nên đã thu hút được một số chánh khách xa lông, phòng trà. Nhưng, với kinh nghiệm bằng xương bằng máu, dân tộc VN đã không bị mắc lừa thêm một lần nữa. Là người đã từng ở tù dưới chế độ CS, từng hít thở cái không khí Cộng sản, chúng tôi đã hiểu

rõ chính sách và đường lối của CS như thế nào rồi. Do đó chúng tôi khẳng định với quý vị rằng trong quá trình xây dựng XHCN cho đến nay, CS không bao giờ hòa hợp hòa giải với ai cả. Nếu có hòa hợp hòa giải thì chỉ trong một giai đoạn nào đó, tức là lùi một bước để lại tìm cách tiến lên tiêu diệt đối phương.

Ai trong chúng ta đã từng sống trong giờ phút đau thương tủi nhục của ngày 30-4-1975 khi ông Dương Văn Minh qua đài phát thanh kêu gọi quân nhân buông súng để hòa hợp hòa giải với CS.

Rồi sau đó, thưa quý vị, rồi sau đó hàng hàng lớp lớp Quân, Cán, Chính bị đi tù và đã bỏ thây trên rừng sâu núi thăm! Bài học hòa hợp, hòa giải đã bị CS lường gạt nhiều lần, nhưng tại sao cho đến bây giờ vẫn có người không nhớ, lại mau quên! Vậy họ là ai và họ đã làm gì? Hay họ cũng là những bàn tay nối dài của CS.

Người xưa thường nói: "Có ở trong chǎn mới biết chǎn có rậm; có thức đêm mới biết đêm dài." Và thưa quý vị, có ở tù dưới chế độ CS, mới biết rằng không và sẽ không bao giờ để cho CS lường gạt nữa.

Hồi những người chủ trương hòa hợp, hòa giải với CS, các người hãy về VN để hòa hợp hòa giải với CS một lần cho biết đá biết vàng. Tôi tin chắc rằng các người sẽ bị CS đá cho một cước vỡ mộng ngay, chừng đó sẽ lỡ khóc lỡ cười!

IV. Kết hợp đấu tranh như thế nào để buộc CSVN phải thực thi Tự Do Dân Chủ.

Kính thưa quý vị,

Cây rừng có bao nhiêu lá thì Đảng và nhà nước VN trên 40 năm làm CS đã giết hại và gây ra bấy nhiêu khổ đau, tội lỗi với nhân dân không bút mực nào tả hết.

Độc tài, đảng trị là hai chứng bệnh căn bản mà chúng ta quả quyết rằng đó là nguồn gốc gây ra sự nghèo đói và lạc hậu cho dân tộc VN.

Vậy biết được cái nguồn tức là nguyên nhân, bây giờ chúng

ta phải kết hợp đấu tranh như thế nào để triệt tiêu cái nguồn ấy thì mạch khổ tự nhiên sẽ chấm dứt.

Theo ý kiến của chúng tôi thì có hai phương pháp:

i. Thứ nhất là đấu tranh bất bạo động như trường hợp của các nước Đông Âu, Tiệp Khắc, Ba Lan, Đông Đức v.v.

ii. Thứ hai là tranh đấu bạo động như trường hợp của Roumanie.

Cộng sản thường nói:

*Nơi nào có áp bức
Nơi đó có đấu tranh.*

Dân tộc VN bị áp bức chắc chắn sẽ có đấu tranh bùng nổ giống như lời nói của anh thợ mỏ Liên Xô ở phần trên. Nếu, Cộng sản không sớm từ bỏ chế độ độc tài đảng trị thì

* Theo phương pháp thứ nhất:

Các đoàn thể, tổ chức, hội đoàn ở hải ngoại hãy dẹp bỏ hết mọi tí hiêm đố kỵ nhỏ nhen, đặt Tổ quốc lên trên, để đồng bào lên trước, kết hợp lại thành một khối duy nhất để đấu tranh đòi CSVN phải thực thi Dân Chủ Tự Do.

a) Gởi thỉnh nguyện thư đến các lãnh tụ thuộc các Quốc Gia Đông Âu vừa mới thoát khỏi ách CS trình bày cho họ biết, dân tộc Việt Nam đang bị đảng CS thống trị như quý quốc trong thời gian trước đây. Tôn giáo bị ngăn cấm, dân chúng bị đàn áp, lâm than đói khổ, thỉnh cầu các Quốc Gia này không viện trợ hoặc giao thương với CSVN, chừng nào họ chưa từ bỏ chế độ độc tài đảng trị.

b) Gởi thỉnh nguyện thư đến các lãnh tụ thuộc khối tự do Âu Châu, Mỹ Châu, Á Châu, Úc Châu v.v. thỉnh cầu các vị này không viện trợ cho CSVN, chừng nào họ chưa thực thi Tự Do Dân Chủ. Vì các chế độ CS dù có viện trợ bao nhiêu cũng chỉ để cung cấp thêm địa vị của các lãnh tụ độc tài, còn người dân thì nghèo đói vẫn hoàn nghèo đói.

* Theo phương pháp thứ hai:

Toàn dân VN sẽ nổi lên đấu tranh bạo động đòi quyền sống, quyền tự do, quyền mưu cầu hạnh phúc như Hồ Chí Minh

đã long trọng tuyên bố ở vườn hoa Ba Đình từ 46 năm qua, cho đến nay chỉ là cái bánh vẽ!

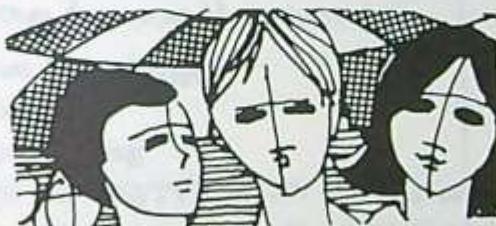
Thưa quý vị, nếu quý vị cho rằng phương pháp đấu tranh bằng bạo lực là lỗi thời, không theo xu hướng của thời đại. Chúng tôi xin thưa rằng ý kiến của quý vị là đúng, rất đúng vì quý vị hiện đang sống ở một Quốc Gia Tự Do Dân Chủ, có nhân quyền, có luật pháp bảo vệ. Còn người dân Việt Nam đang bị Đảng và Nhà Nước xử dụng luật rừng, từng giây từng phút sống trong lo âu, sợ sệt, đêm đêm chờ tử thần gõ cửa, cơm ăn không đủ no, áo mặc không đủ ấm, chính những người đó sẽ đứng lên đấu tranh lật đổ bạo quyền để giành lại quyền sống, quyền làm người như trường hợp Rumanie và họ cho là hợp thời, thuận lý. Như vậy thì quý vị nghĩ sao?

Thưa quý vị, chúng tôi tin rằng những người khác ý thức hệ với CS đang bị CS bỏ tù và hương魂 của các tướng lãnh và những quân nhân đã tự sát trước hàng quân khi nghe lệnh buông súng để hòa hợp hòa giải của Ô. Dương Văn Minh, như Nguyễn Khoa Nam, Lê Văn Hưng, Trần Văn Hai, Lê Nguyên Vỹ, Phạm Văn Phú và các chiến sĩ anh hùng vô danh khác cũng đồng ý với chúng tôi rằng: Cộng sản là độc tố. Đã là độc tố thì chỉ có khử độc mới hết độc.

Tôi xin lấy hai câu thơ của một người dân trong nước để chấm dứt bài tham luận ngày hôm nay:

*Đổi mới thật hay giả vờ đổi mới
Máu nhiễm trùng ta có thể thay chăng?*

Thân chào và cảm ơn quý vị.
NGÔ VĂN PHÁT K11

Trúc
Diệp
Thanh

THƠ
Hà Huyền Chi

Ta với tình yêu cùng cạn chén
Rượu đau con tình cũng say mềm
Thả trôi sinh mệnh trong lòng biển
Sao chẳng cùng ta say hối em

Rót cả thiên thu vào chén đãng
Trăm năm còn lại có ra gì
Ư ta thảm bại, ừ em thắng
Một lỡ hai lầm có đáng chi

Ném qua song cửa chùm sao lạnh
Xóa nét hoa văn trạm xuống đời
Đầu số cột cuối trên số mệnh
Mất em vinh nhục cũng là thôi

Ta đợi cây rìềng tấu nhạc mưa
Cho giòng suối cạn sỏi nô đùa
Đợi em từ những mùa luar xé
Rừng đã thành sông rộn sóng đưa

Ta chôn vò rượu bên hiên trúc
Khiến trúc buồn lây khóc nỉ non
Rượu trúc men đời thanh với tục
Trúc xanh từ đó mọc xanh viền.

hahuyenchih

Lá Thư của CSVSQ Nguyễn Kha K14

LỜI TÒA SOẠN: Đại Hội Cựu SVSQ Hải Ngoại ngày 26 tháng 5 năm 1991 đã thổi vào tâm tư người Cựu SVSQ một luồng sinh khí mới với những ưu tư và suy nghĩ tích cực. Đầu đây tiếng gọi dị thường của hòn thiêng sòng núi, tiếng oán than ngắt trồi của đồng loại, không ai đành đoạn bung tai để lòng thanh thản "Sáng vác ô đi, tối xách về", ru đời mình trong vòng nô lệ áo cơm. Chẳng lẽ những mảnh đời dọc ngang ngày trước, vì người mà gian khổ, vì nước mà quên mình phải nhận chịu số phận hẩm hiu, bị vùi dập ở một mảnh đất lạ nào đó không nằm trên quê hương? Câu hỏi đã được đặt ra và những mảnh tim óc cũng đã được phơi bày trên giấy trắng. Sau Đại Hội, tòa soạn đã nhận được rất nhiều thư từ khắp nơi gửi về để chia sẻ, để đóng góp về một giải đáp thỏa đáng cho câu hỏi vừa nêu. Tòa soạn xin mạn phép đăng lại một trong những lá thư đó của Cựu SVSQ Nguyễn Kha K14, người vừa đến Mỹ theo diện HO. Những đúc kết cá nhân được trình bày trên phương diện hành động và lập thuyết có thể không phù hợp với đường lối của một số anh em chúng ta, nhưng trên hết, qua ngõ ngách của buồng tim, lời thư hầu như đã gói trọn tâm tình của đa số. Chỉ với "mẫu số chung" này, bức thư thiết tưởng đáng được phổ biến rộng rãi đến quý độc giả.

* * *

Santa Ana, May 29, 1991

Kính anh Ngọc

Tổng Hội Trưởng

Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN Hải Ngoại

Lần đầu tiên, tôi được dự Đại Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN

tại Hải Ngoại. Trong suốt 16 năm bầm dập vừa qua, tình Võ Bị bao giờ cũng thấm đậm trong lòng, dù trong hoàn cảnh nào hễ có từ 2 người Cựu SVSQ/TVBQG trở lên là có sinh hoạt “tình Võ Bị” — trong các Trại Cải Tạo, trong các Trại Ty Nạn... Tình Võ Bị như dòng máu nóng trong tim, như hơi thở nồng nàn của sự sống.

Mới đến Hoa Kỳ với bao khó khăn trong hiện tình xã hội và cuộc sống mới, nhưng nghe Đại Hội Võ Bị lòng tôi nao nao háo hức hăm hở, lòng tôi rất tin cậy ở Ban Chấp Hành Tổng Hội đương nhiệm, tôi quyết tâm tham dự.

Tại hầu hết các quốc gia bị Cộng Sản thống trị trên thế giới, thì chủ nghĩa Cộng Sản đang tan rã và dân tộc tại các quốc gia ấy đang bặt tung cởi bỏ xiêng xích độc tài khát máu phi nhân để thở không khí trong lành ám áp của Tự Do. Nhìn lại dân tộc mình, dân tộc Việt Nam vẫn còn đang quằn quại lâm than khổn khổ dưới nanh vuốt Cộng Sản Độc Tài Đảng Trị. Con người nào còn chút suy nghĩ cũng đều đau xót cho thân phận thương khó của dân tộc Việt Nam, huống chi những người mà trước đây đã có những thệ nguyện son sắt với Tổ Quốc, với DÂN TỘC VIỆT NAM khi gia nhập Trường VBQGVN tại quê nhà.

Anh Ngọc, Tổng Hội Trường kính mến,

Ban Chấp Hành Tổng Hội đề nghị chủ đề hội thảo “Trước hiện tình thế giới, Hoa Kỳ và Việt Nam, người Cựu SVSQ/TVBQGVN nên có thái độ cụ thể nào?” Tôi biết Ban Chấp Hành Tổng Hội đương nhiệm gồm nhiều anh em rất bén nhạy và vô cùng tế nhị, đó là điều làm cho toàn thể rất tin cậy (tế nhị vừa phải chứ thái quá thì cũng không nên). Thật ra Ban Chủ Tọa Đoàn không rõ điều ấy, nên đã không biết một tí gì về chủ đề, hay biết rất ít để không có đủ sức triển khai chủ đề, để đưa Đại Hội đi vào trung tâm điểm của chủ đề như khát vọng của Ban Chấp Hành và của toàn thể Cựu SVSQ các Khóa đang tham dự Đại Hội.

Đề tài đề nghị thật sự là niềm thao thức của người Việt (nói chung) và của người Cựu SVSQ/TVBQGVN... và là ngọn lửa nồng ấm của Đại Hội, thời gian vỏn vẹn chưa đầy ba tiếng

dành cho nó. Quả thật chủ đề ấy nếu được một ban tham mưu kế hoạch soạn thảo cẩn kẽ trước rồi đem ra khoán đại Đại Hội mà với thời lượng ba tiếng chưa chắc đã đi được trọn vẹn dứt khoát. Đại Hội vừa rồi mình quá tể nhị nên không để một vị nào thật thông suốt chủ đề cùng Ban Chủ Tọa Đoàn hướng dẫn Đại Hội hoặc có người hướng dẫn lại quá tể nhị đi vòng quanh làm cho nhiều người không rõ vấn đề nên Đại Hội lầm lẫn đi ra ngoài đê. Gần hết giờ, một vài anh em sốt ruột nên đã có những phát biểu mạnh mẽ, Chủ Tọa Đoàn đã đê ra quy luật thời gian quy định 5 phút - 3 phút cho nên chẳng có ai mạch lạc được gì cho vấn đề hội thảo. Thật là một bài học mà chúng ta phải rút cái kinh nghiệm quý báu này.

Đại Hội đã qua, Chủ Tọa Đoàn có ghi chép, Chủ Nhật này (June 2, 1991) Ban Chấp Hành Tổng Hội và Ban Tổ Chức Đại Hội sẽ làm việc đúc kết và soạn thảo “Tuyên Ngôn Đại Hội Võ Bị 91”. Tôi mạo muội góp vài ý kiến thô thiển:

Theo nhận xét cá nhân, bọn Cộng Sản Việt Nam đã gài người tại nhiều tổ chức hải ngoại, cộng đồng Việt Nam còn ở trong tình trạng phân hóa, trình độ chính trị thấp kém. Vì quyền lợi cá nhân nhiều người bị mắc mưu Cộng Sản, vì vậy đã làm cho cộng đồng Việt Nam vốn đã phân hóa lại càng phân hóa thêm; hàng ngũ những người quốc gia vốn đã yếu lại càng yếu thêm... Trước tình hình như vậy, Đại Hội Võ Bị 91 tuyên ngôn thế nào. Nếu chỉ nói lý thuyết suông thì cũng cá mè một lứa, cũng chẳng nên trò trống gì! Nếu một tuyên ngôn dao to búa lớn, nổ ầm ầm, vài ngày sau lại câm như hến thì cũng cháy đen ra than, mọi kỳ vọng của dân chúng với Võ Bị cũng tiêu tan mây khói.

Tôi nghĩ rằng Ban Chấp Hành Tổng Hội có đủ tể nhị để một tuyên ngôn Đại Hội Võ Bị 91 ra đời thế nào mà mọi kỳ vọng của Dân Tộc trông đợi vào tập thể Võ Bị vẫn còn là một hy vọng thực tế.

Với sự suy nghĩ của một cá nhân, tôi thấy người Cựu SVSQ/TVBQGVN nên nêu rõ:

1. Tập thể Cựu SVSQ/TVBQGVN Hải Ngoại tuyệt đối trung thành với Tổ Quốc Việt Nam và Dân Tộc Việt Nam

nguyễn đem hết tinh thần vật chất phục vụ cho hai đối tượng
tối thượng ấy, nhất quyết không phục vụ cho cá nhân hay bè
phái nào, không đón gió thời cơ và mưu đồ tư lợi.

2. Cương quyết và triệt để chống chủ nghĩa Cộng Sản, vì
chủ nghĩa Cộng Sản mà tiêu biểu là Cộng Sản Việt Nam là một
đại họa cho Tổ Quốc và Dân Tộc Việt Nam suốt gần thế kỷ
qua.

3. Sẵn sàng hợp tác chân thành và sáng suốt với tất cả các
tổ chức có cùng mục đích tôn chỉ của người Việt quốc gia chân
chính ở Hải Ngoại và Quốc Nội.

4. Luôn luôn cảnh giác trước mưu mô xảo quyệt và tinh
khôn của bọn Cộng Sản đang nằm vùng tại các tổ chức hải
ngoại cũng như tại quốc nội.

5. Tập thể Cựu SVSQ/TVBQGVN Hải Ngoại nguyện cấp
tốc làm tất cả những gì làm được để giải phóng đồng bào và
quang phục quê hương.

Nói với công luận thì như thế, nhưng chả lẽ nói suông, thời
gian của nói suông đã qua rồi, thực tế và cụ thể người Cựu
SVSQ/TVBQGVN phải đi sát với thực trạng đất nước và phải
kín đáo khéo léo tinh khôn đi vào hành động chứ không chần
chờ gì nữa vì giai đoạn này kể như đã quá muộn.

Một Ban Hành Động, một Ban Tham Mưu Chuyên Viên
(chính trị, kinh tế, quân sự, tuyên truyền) và một Ban Vận Động
phải bắt tay soạn thảo phương thức hành động và bắt đầu làm
việc ngay.

Về phương diện hành động, tôi là người mới đến Hoa Kỳ,
tôi chưa thấy được gì, có lẽ 16 năm qua tập thể Võ Bị đã thiếu
chuẩn bị. Điều đau xót là tập thể Võ Bị có nhân sự tài ba, nhiệt
thành... có lẽ chúng ta kẹt ở đây và mọi ý nghĩ cứu quốc đều
bất thành và dừng lại chăng!!!

Chọn hành động tích cực và cụ thể của Tập Thể Cựu
SVSQ/TVBQGVN, tôi đề nghị khai triển kế hoạch tỉ mỉ chu đáo
cho các phần 2: điều 4 (Chương I) Nội Quy do anh Lượng trình
bày, mà ở đây tôi không dám viết gì hết. Rất mong gặp trực
tiếp quý anh, tôi sẽ trình bày tỉ mỉ chi tiết tất cả những gì mà
tim óc tôi thu thập được trong suốt 16 năm qua.... gọi là một

chút gì đóng góp để các anh tùy nghi định liệu mà xử dụng.

Anh Ngọc và quý Anh kính mến,

Tổ Quốc, Danh Dự, Trách Nhiệm: 3 tín niệm cao quý ấy là ngọn đuốc cho người sĩ quan xuất thân từ TVBQGVN, khi còn ở trường cũng như khi ra trường lao mình vào cuộc chiến đấu bảo vệ Tổ Quốc, ngay cả khi bị địch bắt tù đây, cũng như lúc bị chúng đem ra bắn. Ba tín niệm cao quý ấy bao giờ cũng làm cho người sĩ quan cảm thấy hiên ngang xứng đáng và tự hào con đường mình đã chọn. Ba tín niệm ấy làm cho mình nhớ rõ mồn một ngày uất hận 30/4/1975: hàng trăm ngàn thương bệnh binh với vết thương còn mưng mù máu bị bọn Cộng Sản đuổi ra khỏi các Quân Y Viện, Tổng Y Viện Cộng Hòa, Trần Ngọc Minh... và tất cả các quân y viện và bệnh viện trên toàn miền Nam, phải bò lè la khắp các ngõ đường đất nước. Hàng ngàn quả phụ kiên cường đã bị bắn tại chỗ hay bị bầm dập tàn tạ cuộc đời, một Trung Đội Biệt Kích Dù gồm sĩ quan, hạ sĩ quan và binh sĩ rất trẻ đã chết banh thây tại cổng chính Dinh Độc Lập quyết không hành địch. Hàng ngàn Thiếu Sinh Quân bị đuổi ra khỏi trường (mà cha mẹ đang chiến đấu và đã hy sinh trên các mặt trận) bơ vơ lạc lõng không biết về đâu... Hàng trăm anh hùng bất khuất trên khắp các mặt trận mà tiêu biểu là những Nguyễn Khoa Nam, Hồ Ngọc Cẩn... và hàng trăm hạ sĩ quan, binh sĩ Địa Phương Quân và Nghĩa Quân oai hùng trinh liệt, họ đã hy sinh mà không cần ai biết và chỉ có một tấm lòng trung trinh tỏ rõ cùng Tổ Quốc Sông Núi.

Hiện nay dân tộc đang thống khổ dưới ách bạo tàn Cộng Sản và hàng ngàn nam nữ quân nhân QLVNCH đã chết tức tưởi trong ngục tù Cộng Sản, người Cựu SVSQ/TVBQGVN Hải Ngoại không có một đóng góp thiết thực cho công cuộc đánh sụp chế độ Cộng Sản tại Việt Nam để giải thoát cho 60 triệu đồng bào ruột thịt... thử hỏi lòng mình ra sao?!

Xót xa vô cùng!!!

Một vài ý kiến thô thiển, có gì sơ xuất xin các anh thông cảm cho.

Kính mến

Cựu SVSQ NGUYỄN KHA K4

Hội Tương Hữu Mỹ Việt - Đông Nam Á “Counterparts”

Qua nhận định xây dựng một môi trường thuận tiện để phát triển dây liên lạc mật thiết giữa chiến hữu các nước Tự Do đã cùng san sẻ thử thách trên mọi chiến trường Việt Nam và Đông Nam Á, một số cựu quân nhân, cán bộ và các viên chức Cố vấn Đồng minh thời chiến tranh Việt Nam đã thành lập Hội Tương Hữu Mỹ Việt-Đông Nam Á với các mục đích sau đây:

1. Công tác trên căn bản thành tín để trao đổi kinh nghiệm hẫu ghi lại và quảng bá những mẩu chuyện đặc sắc, những trang sử oai hùng của các chiến hữu đã hy sinh vì đại cuộc.
2. Lưu truyền cho con cháu, các thế hệ sau những tấm gương sáng trong ý thức tôn trọng chính nghĩa và công lý mà anh em chúng ta đã suốt đời tận tụy phục vụ với biết bao hình ảnh hy sinh cao cả.
3. Họp mặt để hàn huyên, trao đổi tin tức và quan điểm về tình hình Việt Nam hiện tại cũng như tương lai, đồng thời tương trợ nhau trong cuộc sống mới.

Muốn tìm lại anh em, muốn nhắn tin, xin liên lạc về các số điện thoại liệt kê sau đây:

- Bill Laurie: (602) 962-4347
- Paul Brutaker: (304) 567-2227
- Stuart Beckley: (512) 828-4023
- Quách Huỳnh Hà: (713) 580-0171
- Nguyễn Tài Lâm: (713) 591-4948
- Phạm Đình Thừa: (510) 458-5697
- JC Fischer: (817) 773-6520

NHẮN TIN

— J.C. Fischer: muốn tìm Đại úy Cát, Đại úy Tường, Thiếu tá Kinh, Thiếu tá Neith, Thiếu úy Trí, Trung úy Nhân, Thiếu úy Sáng. Xin liên lạc về số điện thoại: (817) 773-6520.

— Nguyễn Tài Lâm: Muốn liên lạc với các Cố vấn XDNT, Robert V. Graig, Mark Huss, Alfred P. Lagatta, Gerald T. Carta. Xin liên lạc về số điện thoại: (713) 266-0269.

— Bill Laurie: Muốn tìm hạ sĩ Kiên Phát BCH TQLC; Đại tá Lê Nguyên Bình, Phòng 2, BTL QK4; Đại tá Chu, Phòng 3, SD7; Ông Hách, Military Service. Xin liên lạc về số điện thoại: (602) 962-4347.

— Quách Huỳnh Hà: Muốn liên lạc với các sĩ quan và viên chức trong Cố vấn đoàn Tỉnh và Tiểu khu Ba Xuyên. Xin liên lạc về điện thoại số: (713) 580-0171.

PHÂN ƯU

Được tin Thân Mẫu Cựu SVSQ Tỉnh Anh K18
TVBQGVN

Cụ Bà TINH VĂN THANH

nhũ danh Chin Sy Nhi
đã thắt lộc ngày 17-8-1991
tại New Britain, Connecticut, Hoa Kỳ
hưởng thọ 77 tuổi

Chúng tôi chân thành chia buồn cùng tang quyến và thành kính cầu chúc hương hồn Cụ Bà sớm tiêu diêu nơi miên cực lạc.

Toàn thể CSVSQ Khóa 18 và gia đình
tại Hoa Kỳ và hải ngoại

Đa Hiệu Phỏng Vấn

- Người Phỏng Vấn: Trần Thị Mây Mây
- Trả Lời: Cựu SVSQ Lê Minh Ngọc THT/TH CSVSQ/TVBQGVN
- Đề Tài: Đại Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN tại Hải Ngoại

* * *

Mây Mây: Thưa NT, Đại Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN tại Hải Ngoại đã hoàn tất, chắc là NT thở phào nhẹ nhõm?

THT: Thưa Cô đúng vậy. Khoảng một tuần lễ trước và một tuần lễ sau ngày Đại Hội thường niên VBQG năm nay, Anh Em trong Ban Chấp Hành Tổng Hội có mấy người, người nào người này cũng chạy bở hơi tai. May nhờ có nhiều Cựu SVSQ khác tinh nguyễn vào các Tiểu ban trong Ban Tổ Chức, mọi người cẩn trọng một số công việc. Nhờ vậy sau cùng rồi mọi sự cũng trôi chảy êm xuôi...

MM: Liên ngay trong bữa cơm tiếp tân buổi chiều, đã có vài vị trách Niên Trưởng rằng thời giờ hội họp ít quá. Thêm nữa, NT thao việc nhưng lại quá "giữ kẽ" vấn đề dân chủ, nên Đại Hội năm nay không đạt được nhiều thành quả hơn mọi năm. NT nghĩ sao?

THT: Thưa Cô, trong tuần lễ vừa rồi, Ban Chấp Hành có nhận được những lá thư nhận xét đại loại như vậy. Anh Em trong Ban Chấp Hành cũng như Ban Tổ Chức phân biệt rất rõ ràng hai phương vị sinh hoạt. Trên phương vị cá nhân Cựu SVSQ, mỗi một người chúng tôi sinh hoạt, hội thảo phát biểu, biểu quyết... như mọi Cựu SVSQ khác. Trên phương vị Tổng Hội Trưởng, dù có theo sát công việc của Võ Bị hơn, tôi cũng không thể nào vì vậy mà tự mình quyết định công việc của Tổng Hội được. Những việc quan trọng như đường lối hoạt

động, mục tiêu công tác v.v... Đại Hội Võ Bị phải quyết định theo phương thức dân chủ. Chúng ta có làm được gì hay không, là do ở chỗ chúng ta ý thức, kiên tâm bền chí, mỗi lúc một chút, làm việc trường kỳ. Trông đợi vào chỉ một ngày hội họp làm nên đại sự là điều không tưởng. Cho nên, một đảng chúng tôi xem những phê phán trên đây là những "trách yêu" của các Cựu SVSQ nhiều nhiệt tình với Võ Bị và đất nước; đảng khác chúng tôi nhất định không vẽ bùa cho mình đeo, rồi nhân tiện đeo vào cổ mọi người cho tiện việc sổ sách được. Đại Hội năm nay không có đủ thời giờ sinh hoạt, thi phải sắp xếp sao cho Đại Hội năm 92 có đủ thời giờ thương lượng cho mọi người. Trong tình thế đây dấy hỏa mù như hiện nay, chúng ta phải kiên nhẫn thực tập, áp dụng kỹ thuật sinh hoạt dân chủ. Có sinh hoạt ngay thẳng, trong sáng thì mới chẳng uống phí thì giờ công khó sinh hoạt.

MM: Đa số đều cho rằng Đại Hội VBQG năm 1991 rất thành công. Nhưng cũng có một hai vị cho rằng Đại Hội của NT thất bại. Xin NT cho biết ý kiến.

THT: Có dùng chữ Đại Hội của NT làm tôi áy náy quá. Có hai điều cần phải nói. Một là, từ ngày Tổng Hội VBQG Hải Ngoại được thành lập cách đây hơn mươi năm, năm nào cũng đều có một Đại Hội thường niên. Do đó, chẳng làm gì có chuyện Đại Hội của riêng một ai. Phải rõ ràng điều đó, để có đủ ý thức mà làm việc. Hai là, kết quả của ngày hội có như thế nào, là do ở việc làm của tất cả Cựu SVSQ. Anh Em trong Ban Chấp Hành, cũng như Ban Tổ Chức chỉ làm công việc tham mưu và yểm trợ tổ chức mà thôi.

Nếu chúng ta cứ ngủ quanh năm, hoặc đi làm tiễn quanh năm, hoặc... túy lúy càn khôn quanh năm rồi đại ngôn chất vấn rằng một kỳ Đại Hội sao không xong việc lớn thì thật quá khôi hài! Nói thành công, thì không biết bao nhiêu, không biết thế nào mới là thật sự thành công. Dù hội họp một ngày như Đại Hội thường niên năm nay của chúng ta, hay hội họp nhiều ngày như những Đại Hội khác trên thế giới, thì hai trong những việc chính mà người ta làm là phân tách tình hình và hoạch định đường lối. Có đường lối rồi thì cùng nhau góp sức thi hành.

Không góp sức thi hành thì không có tư cách gì mà luận thành bại cả, mà chỉ tự xếp mình là người ngoài, chỉ thích bàn ra tán vào mà thôi. Trên bình diện phân tách chính xác hiện tình và bản chất con người Cộng Sản, rồi minh định dứt khoát lập trường chớ không rụt rè, ba phải, đón gió, tôi cho rằng Đại Hội thường niên năm nay của chúng ta là một khúc quanh rất nhiều ý nghĩa trong sinh hoạt của Võ Bị, có thể nói là một thành công. Còn việc thực thi lập trường đường lối của Đại Hội (gồm một vài điểm thực tiễn khiêm tốn cũng được, chớ không cần phải dao to búa lớn) là bổn phận chung, là trách nhiệm dài dài của những người còn muốn thấy tự do dân chủ thực sự trở về trên quê hương chớ không phải là công việc riêng của một thiểu số rất nhỏ những người đứng ra gánh vác việc chung.

MM: Điều 4 Nội Quy có gây một vài sôi động trong Đại Hội năm nay. Xin NT cho biết quan điểm của NT?

THT: Thưa Cô, có hai từ ngữ cần phải được định nghĩa rõ ràng. Một là Điều 4 Nội Quy, và hai là lực lượng thi hành. Để có thể góp phần tích cực vào công cuộc giải phóng quê hương, Điều 4 Nội Quy đã được một Đại Hội (dưới thời NT Lâm Quang Thi là Tổng Hội Trưởng) chấp thuận, thay vì chỉ có ái hữu tương trợ. Đại Hội năm nay chẳng hạn, lại khẳng định lập trường này một lần nữa mạnh mẽ dứt khoát hơn, trái ngược với thời trang đón gió chính trị hiện nay ở hải ngoại. Nói tóm lại, Điều 4 Nội Quy phản ánh đường lối lập trường của Anh Em Cựu SVSQ/TVBQG qua những giai đoạn khác nhau. Từ ngữ thứ hai là Lực Lượng thi hành Điều 4 Nội Quy. Đây là một tổ chức của một nhóm Cựu SVSQ cụ thể bằng xương, bằng thịt hắn hoi. Nhóm anh em lý tưởng và tích cực này đã ngõi lại với nhau, biến lý thuyết ghi trong Điều 4 Nội Quy thành hành động cụ thể. Khi mới được thành lập (do một Đại Hội dưới thời NT Bùi Đình Đạm làm Tổng Hội Trưởng), nhóm này là một thành phần cơ huu của Ban Chấp Hành Tổng Hội. Sau ngày Đại Hội thường niên VBQG Hải Ngoại năm 1989 tại Washington D.C., vì nhiều tê nhị và khó khăn khác nhau, lực lượng này đã đổi danh xưng và đứng ra hoạt động độc lập hướng về mục tiêu đã ghi trong Điều 4 Nội Quy. Vị nào muốn tìm hiểu, chúng tôi sẽ

hướng dẫn liên lạc trực tiếp với Anh Em trách nhiệm. Chúng ta đều biết rằng chuyện nước non không dễ, chỉ có chuyện bàn ra tán vào lạc đẽ, vô ý thức là không khó mà thôi. Không riêng gì tổ chức hoạt động này, mà bất kỳ tổ chức hoạt động bạn nào khác, đều cần những người thực tâm tìm hiểu rồi cụ thể cộng tác. Tôi thiết tưởng không có một tổ chức đứng đắn nào có chỗ đứng cho những Ông chỉ thích chơi trò miệng lưỡi, quân sự quạt mo, quạt máy ...

MM: Phần phỏng vấn cũng khá dài rồi, xin NT cho biết tóm tắt là, với tư cách Tổng Hội Trưởng, có những điểm nào NT hài lòng hoặc không hài lòng với ngày Đại Hội thường niên năm nay?

THT: Tôi hài lòng ba điểm sau đây:

1. Công việc chuẩn bị và tổ chức năm nay tương đối kỹ lưỡng chu đáo hơn.

2. Đại Hội năm nay đã thu hút được Đại Biểu VBQG từ khắp thế giới về tham dự với tất cả ý thức và ưu tư. Đó là một khúc quanh rất có ý nghĩa trong sinh hoạt của chúng ta bấy lâu nay, chắc chắn sẽ mở đầu cho nhiều sinh hoạt cụ thể tích cực khác. Chúng ta hãy cùng nhau bắt tay khai triển tiến bộ này, hướng về mục tiêu đất nước ngay thẳng và sáng tỏ của chúng ta.

3. Bất chấp những thời trang chính trị hiện nay ở hải ngoại. Đại hội VBQG năm nay đã phân tách chính xác hiện tình và bản chất nhóm Việt Cộng cầm quyền ở quốc nội, và khẳng định dứt khoát lập trường của hàng ngũ Cựu SVSQ/VBQG trong giai đoạn đen tối hiện nay của đất nước. Dúng một tháng sau, kết quả Đại hội kỳ 7 của Việt cộng đã ngẫu nhiên minh xác điều đó: Cộng sản Việt vẫn chưa chịu từ bỏ độc tài đảng trị. Một khi đã không là Cộng sản nòi, Cộng sản gốc, thì từ Cộng sản theo, cho đến đứng giữa v.v. trở xuống đều là kẻ thù của Cộng sản ráo trọi, đứng ấm ở hội hè vô ích. Có hai điểm tôi không hài lòng. Một là thời gian hội thảo không đủ, và hai là không tiếp đón đãi đằng được Quý vị ở xa về chu đáo cẩn thận hơn.

MM: Xin NT cho một câu chót. NT có nhẫn gì thêm qua

Đa Hiệu không?

THT: Một lần nữa, trân trọng cảm ơn Quý Niên Trưởng và Anh Em đã bỏ thời giờ và tiền bạc, công khó ra để chuẩn bị, tổ chức; cũng như đã không quản ngại xa xôi ngàn dặm về tham dự. Xin hẹn gặp ở những công tác cụ thể sắp đến, cũng như ở một ngày Hội sắp đến hoàn hảo, hữu hiệu hơn.

MM: Xin cảm ơn Niên trưởng.

PHÂN ƯU

Nhận được tin buồn Nhạc Mẫu của Cựu SVSQ Đinh Văn Nguyên K20:

Cụ Bà INÊ PHAN THỊ HỒNG

thất lộc tại Sài Gòn ngày 18 tháng 6 năm 1991,
hưởng thọ 84 tuổi.

Toàn thể Cựu SVSQ/TVBQGVN tại Houston và vùng phụ cận thành thật chia buồn cùng Anh Chị Nguyên và tang quyến. Nguyên cữu linh hồn Cụ Bà Inê được an nghỉ trong nước Chúa.

Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN Houston

Đính Chính

Địa chỉ liên lạc mua Tập thơ CHINH KHÁCH của nhà thơ Phạm Kim Khôi được đăng trong Đa Hiệu 23 xin được đọc như sau: Nguyễn Thị Việt Nga, 44625 Las Palmas, #4, Palm Desert, CA 92260

Đạo Quân Mũ Xanh với Chiến Trường Vịnh Ba Tư

Thân tặng
các Cựu Quân Nhân Lực Lượng Đặc Biệt
HÀ KỲ LAM

LTS: Hà Kỳ Lam là bút hiệu của cựu Đại úy Nguyễn Đình Hà thuộc Bộ Chỉ huy Lực lượng Đặc Biệt. Trước 75, Anh đã từng làm Trại trưởng các Trại Lực lượng Đặc Biệt Pleime, Đức Cơ và một số Trại Lực lượng Đặc Biệt khác.

Anh đã có nhiều bài viết trong lãnh vực Quân Sự với những nhận định về chiến thuật, chiến lược rất sâu sắc. Chỉ một thời gian rất ngắn sau khi ra khỏi nhà tù Cộng Sản năm 1981, anh cùng gia đình vượt biên và hiện định cư tại Tiểu Bang New Jersey.

* * *

Từ Thủ đô Hoa Thịnh Đốn đến Đô thị Nữu Ước trong tháng 5 vừa qua, mấy triệu người đã nồng nhiệt hoan hô các chiến sĩ từ mặt trận Trung Đông trở về. Băng giấy và hoa giấy rơi ngập đường phố. Quân đội Hoa Kỳ vừa ca khúc khải hoàn trong cuộc chiến tranh 42 ngày với Iraq, và đó là chiến thắng vang nhất của Mỹ kể từ Thế Chiến thứ 2 cách đây 46 năm. Người ta nghe tên những đơn vị đã tham chiến, như các không đoàn chiến đấu cơ chiến thuật 33, 52, 363... các hàng không mẫu hạm Saratoga, Kennedy... các sư đoàn 82 dù, 101 không vận, 24 bộ binh cơ giới, các sư đoàn 1 & 2 Thủy Quân Lục Chiến v.v... Nhưng có một binh chủng đã đóng góp rất hiệu quả cho cuộc chiến đó mà hầu như không ai nghe nói đến, và chỉ trong buổi thuyết trình tổng kết chiến dịch Đại Tướng Tư lệnh Schwarzkopf mới nêu lên và tuyên dương công trạng trước báo chí: LỰC LUỢNG ĐẶC BIỆT - thường được gọi là Linh Mũ

Xanh (Green Berets).

Trong cuộc hành quân Bão Sa Mạc vừa qua các toán “A” Lực Lượng Đặc Biệt - các toán nhỏ từ 12 đến 14 người — đã được sử dụng trên một quy mô rộng lớn hơn hồi chiến tranh Việt Nam để đáp ứng nhu cầu tình báo, kỹ thuật, chiến thuật lẩn chiến lược của Bộ Tư Lệnh Trung Đông (Central Command). Được huấn luyện kỹ về một loại chiến tranh đặc biệt gọi là Chiến Tranh Ngoại Lộ — nói theo danh từ của Bộ Tư Lệnh Đặc Biệt Việt Nam ngày trước để dịch chữ Unconventional Warfare — và được trang bị vũ khí và dụng cụ tối tân, những toán này đã tiến hành những cuộc hành quân bí mật xuất quỷ nhập thần sâu trong đất địch. Đơn vị Lực Lượng Đặc Biệt hoạt động tại chiến trường Trung Đông là Liên Đoàn 5 (5th Special Forces Group, Airborne), một đơn vị được thành lập tại Việt Nam trong thập niên 1960 và trải qua cuộc chiến dai dẳng tại đó. Từ chiến trường Việt Nam trở về, Liên Đoàn 5 Lực Lượng Đặc Biệt được giao vùng trách nhiệm mới là lò lửa âm ỉ Trung Đông. Trong cuộc chiến vừa rồi, các toán A của Liên Đoàn đã xâm nhập sâu dằng sau lưng địch để thi hành những công tác đặc biệt. Nhưng, vì tính cách bí mật của công tác mà sự tiết lộ có phương hại cho những kế hoạch tương lai của Quân Đội, những hoạt động của Lực Lượng Đặc Biệt được giữ kín, và đến nay người ta vẫn không biết gì nhiều về những việc làm của các “anh hùng vô danh” đó. Tuy nhiên một vài chiến công điển hình cũng đã được “bật mí”:

— Ngày 16-1-1991, một toán A phối hợp với trực thăng vũ trang Apache đã phá hủy 2 đài chỉ huy phòng không của Iraq, cắt đứt hệ thống truyền tin liên lạc của địch trong lúc cuộc không tập của Đồng Minh đang tiếp diễn.

— Khi chiến dịch không tập vừa mở màn, toán A-544 đã được thả dù tự điêu khiển (HALO jump) xuống vùng địch, thi hành một số công tác quan trọng. Người ta không biết được những bí mật này, nhưng toán hành quân đã được tưởng thưởng huy chương cao quý đầu tiên của chiến dịch Bão Sa Mạc.

— Ngày 21-1-91 một phi công Hải Quân bị bắn rót và được

một toán Lực Lượng Đặc Biệt cứu sau 4 giờ lùng tìm trong đất địch.

— Nhiều toán Lực Lượng Đặc Biệt xâm nhập sâu vào các vị trí chiến lược dọc thung lũng Euphrates đã cung cấp tin tức chính xác về vị trí và sự di chuyển của lực lượng địch. Nhờ vậy Quân Đoàn 18 Dù đã tiến quân thần tốc khóa chặt thung lũng.

— Tất cả các cầu bắc qua sông Euphrates gần Basra đã bị đánh sập, một phần lớn do không quân, và số còn lại là công của Lực Lượng Đặc Biệt.

— Một số toán Lực Lượng Đặc Biệt dùng một loại xe 4 bánh có động cơ hầm thanh đã len lỏi vào tận những vùng trọng yếu, cung cấp cho Bộ Tư Lệnh chiến dịch những tin tình báo vô giá.

— Có đơn vị đã dùng một loại dù đặc biệt, lơ lửng cao trên đầu địch trong màn trời đêm, với ống đòn hồng ngoại tuyếng, quan sát và báo cáo thẳng về Bộ Tư Lệnh mọi chi tiết về địch dưới đất.

— Nhiều toán A Lực Lượng Đặc Biệt đã có mặt tại Kuwait ngay giai đoạn đầu của cuộc chiến để phối hợp với lực lượng kháng chiến Kuwait. Những toán này đã đóng góp nhiều trong công cuộc giải phóng thủ đô Kuwait.

Những hoạt động của Lực Lượng Đặc Biệt, phải nói là thiên hình vạn trạng; nó không chỉ đóng khung trong những công tác có tính cách chiến thuật như trên. Một số công tác mang tầm mức chiến lược đã được một bộ phận khác của Liên Đoàn 5 đảm trách. Diễn hình là việc yểm trợ và nuôi dưỡng lực lượng kháng chiến của các nhóm dân Kurd đối lập với Saddam Hussein. Và mới đây, vào cuối tháng 4/91, hẳn quý vị thường theo dõi tin tức hãy còn nhớ, các toán Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ đã được giao phó công tác nghiên cứu địa điểm lập các trại tị nạn cho dân Kurd bên trong lãnh thổ Iraq. Phúc trình của Lực Lượng Đặc Biệt về địa điểm đã đệ trình xong. Đọc tin về công tác trên, kẻ viết bài này đã liên tưởng đến công việc đi thám sát địa thế, đánh giá khu vực, để lập căn cứ Lực Lượng Đặc Biệt, loại công tác mà hơn một lần chính minh đã cùng làm với các đồng nhiệm Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ trong thời kỳ chiến

tranh Việt Nam.

Việc Liên Đoàn 5 Lực Lượng Đặc Biệt yểm trợ các nhóm kháng chiến Kurd làm người ta nhớ lại toán OSS - tiền thân của Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ - được thả dù xuống vùng thượng du Bắc Việt mùa hè năm 1945 để yểm trợ lực lượng du kích của Hồ Chí Minh, nhằm mượn một bàn tay quấy phá quân đội viễn chinh Nhật, và nhằm tạo các an toàn khu cho phi công Mỹ bị bắn rơi trên bầu trời Đông Dương lúc bấy giờ.

Lực Lượng Đặc Biệt là một binh chủng khá đa hiệu trong quân đội Mỹ. Nó được huấn luyện kỹ, trang bị tối tân, yểm trợ tài chính dồi dào, và quản trị đặc biệt hơn các đơn vị khác. Lực Quân Hoa Kỳ hiện có 5 liên đoàn Lực Lượng Đặc Biệt, được phân bố như sau:

ĐƠN VỊ KHU VỰC TRÁCH NHIỆM

Liên Đoàn 1	Vùng Viễn Đông
Liên Đoàn 3	Vùng Phi Châu (cả Bắc Phi)
Liên Đoàn 5	Vùng Trung Đông
Liên Đoàn 7	Vùng Trung và Nam Mỹ
Liên Đoàn 19	Vùng Châu Âu

Mỗi Liên Đoàn do một đại tá chỉ huy và nhận chỉ thị trực tiếp từ Ngũ Giác Đài. Trường hợp chiến tranh nổ lớn trong khu vực trách nhiệm của Liên Đoàn nào thì đơn vị đó được đặt dưới quyền kiểm soát của vị Tư Lệnh Chiến Trường, và vị Đại Tá Liên Đoàn Trưởng sẽ cố vấn cho Tư Lệnh Chiến Trường về phương thức sử dụng Lực Lượng Đặc Biệt. Đơn vị hạ tầng của liên đoàn là các toán A - toán địa điểm (Operational Detachments) - với quân số từ 12 đến 14 người gồm cả 2 sĩ quan.

Liên Đoàn 5 có trên 50 toán A - tất cả thuộc 3 tiểu đoàn. Mỗi tiểu đoàn là một bộ phận công tác khác nhau: một tiểu đoàn yểm trợ lực lượng kháng chiến Kuwait, một tiểu đoàn yểm trợ lực lượng kháng chiến dân Kurd, và một tiểu đoàn yểm trợ lực lượng kháng chiến không phải gốc Kurd. Nếu mỗi phong trào kháng chiến đó có các nhóm riêng rẽ, thì mỗi đại đội Lực Lượng Đặc Biệt trong tiểu đoàn phụ trách một nhóm.

Chẳng hạn, tiểu đoàn yểm trợ lực lượng kháng chiến bộ lạc Kurd đã phân chia nhiệm vụ cho 3 đại đội trực thuộc yểm trợ 3 nhóm của phong trào kháng chiến này: Đảng Dân Chủ Kurd, Đảng Công Nhân Kurd, và Liên Đoàn yêu nước Kurd.

Tại Chiến trường Vịnh Ba Tư vừa rồi lực lượng Mỹ cũng đã sử dụng các đơn vị khác để thi hành các công tác hành quân đặc biệt, chẳng hạn như các toán Hành Quân Đặc Biệt của Không Quân, các toán Không Thủy Bộ của Hải Quân (Navy SEAL), Trung Đoàn 75 Đặc Động Đội. Nhưng mạnh nhất và thiện chiến nhất vẫn là Liên Đoàn 5 Lực Lượng Đặc Biệt. Người ta được biết, kể từ chiến tranh Việt Nam Liên Đoàn 5 Lực Lượng Đặc Biệt Hoa Kỳ đã cố gắng kiện toàn mọi mặt. Các toán viễn am tường địa thế, ngôn ngữ và phong tục, tập quán địa phương hơn các đồng nghiệp của họ trong chiến tranh Việt Nam trước đây. Mỗi toán đều có nhiều quân nhân gốc Á Rập, có thể nói được thổ ngữ từng địa phương nơi họ hoạt động. Cuộc chiến Trung Đông vừa rồi đã chứng tỏ thêm một kích thước mới của Mỹ: loại hành quân đặc biệt.

ĐỐT LÒ HƯƠNG CŨ.

Vì Liên Đoàn 5 Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ có một lịch sử bắt nguồn từ cuộc chiến Việt Nam, chúng ta không khỏi nhớ đến kẻ đồng nhiệm cũ của nó: LỰC LƯỢNG ĐẶC BIỆT của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Mặc dù khuôn khổ bài này không thích hợp để đi vào chi tiết về Lực Lượng Đặc Biệt Việt Nam, tưởng cũng nên dành ít dòng “đốt lò hương cũ” một đơn vị từng lừng danh trong quân lực chúng ta ngày trước.

Tiền thân của Lực Lượng Đặc Biệt Việt Nam là Liên Đoàn Quan Sát Số 1, thành lập ngày 1-11-57, với nhiệm vụ thám sát, phản du kích, và xâm nhập vào hậu phương địch tổ chức lực lượng kháng chiến nằm vùng. Ngày 1-11-61 Liên Đoàn được cải danh thành Liên Đoàn 77, và cải tổ lại cho giống hệ thống tổ chức của Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ. Ngày 1-2-63 thêm một liên đoàn mới được thành lập, Liên Đoàn 31. Để thống nhất chỉ huy, Bộ Tư Lệnh Lực Lượng Đặc Biệt ra đời ngày 15-3-63, đóng bản doanh tại Sài Gòn, và ít lâu sau dời ra Nha Trang cho đến ngày chấm dứt nhiệm vụ (Lực Lượng Đặc Biệt giải thể

cuối năm 1970). Lực Lượng Đặc Biệt Việt Nam gồm có 4 toán C, 12 toán B, trên 60 toán A, một trung tâm huấn luyện, một trung tâm hành quân thám sát - Trung Tâm Hành Quân Delta - và một tiểu đoàn làm lực lượng trừ bị cho binh chủng - Tiểu Đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù (sau này là Liên Đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù, khi Lực Lượng Đặc Biệt giải thể). Mỗi toán C diều hành trong một quân khu; quân khu được chia thành nhiều khu vực, và mỗi toán B diều hành một khu vực, dưới tay có nhiều toán A. Toán A là toán địa điểm, đơn vị nhỏ nhất. Lãnh thổ Việt Nam Cộng Hòa có 4 quân khu, vì thế Lực Lượng Đặc Biệt có các bộ chỉ huy C1, C2, C3 và C4, nằm cùng vị trí địa dư với các bộ tư lệnh Quân Đoàn I, Quân Đoàn II, Quân Đoàn III, và Quân Đoàn IV, theo thứ tự đối xứng như vậy.

Hoạt động của Lực Lượng Đặc Biệt Việt Nam trong suốt thời kỳ chiến tranh thì rất nhiều và đa dạng. Ở đây người viết chỉ nêu lên 2 chiến công đã đi vào quân sử của quân lực chúng ta: mặt trận vùng Cây Thị - Cây Quέo thuộc Thủ Đô Sài Gòn năm Mậu Thân 1968, và mặt trận An Lộc thuộc Bình Long mùa Hè 1972. Trong cả 2 lần "hạ sơn" đó Tiểu Đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù (sau này là Liên Đoàn 81 Biệt Cách Nhảy Dù) đã cho "võ lâm" thấy những chiêu độc đáo, mới lạ. Nếu chiến trường Trung Đông vừa rồi đã cho người ta thấy "tài nghệ" của Lực Lượng Đặc Biệt Mỹ - phần lớn nhờ kỹ thuật tối tân - thì mặt trận Cây Quέo và An Lộc đã chứng minh rằng tinh thần và lối tác chiến của 81 Biệt Cách Dù là vô địch. Với vô vàn thương tiếc và lòng tri ân sâu xa đối với các chiến hữu đã vĩnh viễn nằm xuống vì từng tấc đất của quê hương, vì danh dự của binh chủng, người viết xin mượn mấy dòng này để tưởng nhớ các anh.

Tháng 7 năm 1991
HÀ KỲ LÂM

CHÚC MỪNG

Chúng tôi vừa nhận được hồng thiệp của

Anh PHẠM ĐÌNH TRÍ

(nhạc đệ của anh Phạm Văn Hâm, CSVSQ Khóa 24)

báo tin sẽ làm Lễ Thành Hôn cùng

Cô TRẦN THỊ THU HÀ

tại Torrance, CA

vào ngày 20 tháng 7 năm 1991

Toàn thể CSVSQ Khóa 24 thành thật chúc mừng đôi
tân lang và tân giai nhân trăm năm hạnh phúc, sắt cẩm
hảo hợp.

Toàn thể CSVSQ Khóa 24

CHIA VUI

Nhận được hồng thiệp từ gia đình Cựu SVSQ Nguyễn
Đình Hạnh K19 báo tin Lễ Vu Quy cho Thứ nữ:

Cháu NGUYỄN ĐÌNH THÙY TRANG

đẹp duyên cùng

Cậu NGUYỄN QUÝ TRUNG

vào ngày 25 tháng 5 năm 1991

tại Sacramento, California

Xin thành thật chia vui cùng anh chị Hạnh. Chúc cô
dâu và chú rể bạc đầu hạnh phúc.

Gia đình Cựu SVSQ Khóa 19/TVBQGVN

Chí
Trai
Võ
Bị

Ninh vi bách phu triangled
Thắng tác nhất thư sinh (1)
Ta đi vào Võ Bị
Trọn đời kiếp chiến binh

Tương lai vì dân tộc
Vinh hiển cung chǎng màng (2)
Tài trai sao cho xứng
Vạn cổ thử giang san (3)

Kiếm cung hai tay nặng
“Trách nhiệm” gánh trên vai
“Tổ quốc” và “Danh dự”
Cho xứng đáng làm trai

Hai năm mồ hôi đổ
Chiến trường máu bớt rơi
Rời dây trên vạn nẻo
Ta hiên ngang trong đời

Nhin trời cao ta hát
Ôm đất rộng ta ca
Khí hùng trùm trời đất
Bốn phương đều là nhà

Nắng mua là bạn lữ
Sông núi ta vượt qua
Chí cao tràn ngập đầu (4)
Thân hiến cho sơn hà

Ví phỏng đời bằng phẳng
Anh hùng khác chí ai (5)
Sóng cao ta vũng lái
Mới là bậc anh tài

Đời trai theo bốn hướng
Ghi dấu chân chính nhân
Mặc cho đời phê phán
Thành, bại ta bất cần

Phong trần giam một luối
Bọn giá áo túi cơm
Kẻ chi cho thiện mặt
Nghìn năm dấu cảo thơm

Riêng Tống Lê Chân 1981
TRẦN ĐÌNH THỌ K22

- (1) Thơ Đường Quýnh: Thà làm 1 SQ col 100 người lính còn hơn làm 1 thư sinh).
- (2) Võ Bị có câu: Luôn luôn nuôi chí hiên ngang không sờn nguy hiểm, không màng hiển vinh.
- (3) Thơ Trần Quang Khải.
- (4) Ý thơ Phạm Ngũ Lão.
- (5) Ý thơ Phan Bội Châu.

Tôi đến thăm tòa soạn Tập san ĐA-HIỆU

Bài của DUY-NĂNG

Khi Phú từ tiểu bang Washington đến Bắc Cali thăm tôi, thì ngoài nỗi vui mừng bộc lộ với nhau sau mấy tháng xa cách — khoảng thời gian mà tôi đã đến Mỹ, còn Phú thì đang chờ chuyến bay ở Việt Nam để ra đi theo chương trình HO — Phú còn đê nghị ngay với tôi một chuyện khá... bất ngờ:

— Minh đi thăm tòa soạn ĐA HIỆU đi anh!

— Cậu nói gì? Biết “nó” nằm ở đâu mà mò đến?

Phú tưởng tôi nói đùa, giở giọng trêu chọc:

— Bộ anh tính đường gác kiém, mọi chuyện để ngoài tai, mọi điều không màng lý đến nữa, hay sao, ở một xứ sở “nghe vậy, thấy vậy mà không phải vậy” này. Thôi chờ anh, qua tối đây rồi mà không xông xáo thi... bậy lám!

Phú là tác giả các cuốn tiểu thuyết “CUỘC TÌNH DẤU MẶT”, “GIÒNG SÔNG ÂM THẦM” trước 1975, ở Việt Nam. Anh đến Hoa Kỳ sau tôi mấy tháng, trong năm 1990.

Đối với tôi, vừa là niên đệ từ mái trường Võ Bị Đà Lạt, vừa là người đồng hương Nha Trang, vừa là bạn trong ngành CTCT/QLVNCH, nhưng luôn luôn dành cho tôi sự cư xử như tình anh em trong gia đình.

Phú rất đam mê, nhiệt tình trong hoạt động văn học nghệ thuật, rất “dí dỏm” trong khi nói chuyện. Với lĩnh vực nào, Phú vẫn thỉnh thoảng tìm cách cho xen vào đôi ý trào lộng, châm biếm, nhẹ nhàng mà chua cay, như nội dung những bài mà Phú đã gửi đăng trên Đa Hiệu gần đây...

Nghe Phú nói, tôi phải “rất nghiêm trang” chấn chỉnh:

— Đừng có nghĩ nhảm! Thật sự là tôi muốn lầm chứ mà vì vừa chân ướt chân ráo tới đây, lo làm ba cái thủ tục nhập cư, thẻ an sinh xã hội, hưởng trợ cấp tị nạn, đi học Anh văn... còn chưa xong, loạng quạng như Mán lạc xuống phố, thì biết đâu mà tìm cho ra trụ sở của Da Hiệu.

Phú vẫn cái giọng “nói cho voi nỗi... ấm ức”:

— Xin chê đàn anh một phát. Vậy là anh chưa đọc Da Hiệu sao?

— Xin lỗi cậu, bảo rằng tôi chưa... “đi thăm cho biết Đà Sơn” thì đúng, còn điêu cậu vừa nói thì phải chấm cho tôi điểm A+. Tôi đến đây ngày trước ngày sau, bắt liên lạc ngay với hai ông bạn Huyền, Mẫn cùng khóa với tôi, và rất nhanh đã có ngay hai số Da Hiệu 18 và 19 để thấy lại bầu trời Lâm Viên một thuở nào của mình. Cậu cần thì tôi đưa cho, đọc... ké cho đỡ ghien!

Phú cười:

— May quá, em được nghiên ngẫm rồi, nhờ anh Mạnh và chị Song Thi có lưu trữ trong tủ sách gia đình, kể cả số 20 có bài của anh. Cái gì mà... một thoảng mười lăm năm. Mười lăm năm chưa đủ rêu sao mà anh còn... một thoảng! Đọc Da Hiệu, thấy địa chỉ tòa báo ở San Jose, xem bản đồ thì thấy sát nách Hayward của anh, nên một công hai việc, đi xe bus Con Chó từ Evergreen State đến đây thăm anh chị để rủ anh cùng đi thăm Da Hiệu luôn, “xem dân cho biết sự tình” ra sao.

— Thì tôi xem bản đồ cũng thấy được như cậu, nhưng chẳng rõ địa chỉ, vì chỉ ghi P.O.BOX, lại cũng chẳng có số phone, vậy biết dăng nào mà lần!

— Sao anh không hỏi luôn các anh gì đó, bạn của anh, đã liên lạc được qua phone ngày anh mới đến?

— Mấy chàng ấy ở tận miền Cam địa, Orange County, cách đây năm bảy trăm miles gì đó, cõi Sài Gòn ra đến Huế của mình, chắc cũng chỉ biết như mình là cùng!

Rồi tôi nói thêm:

— Cậu biết, tôi có... kém gì cậu đâu ở cái mục văn chương

báo chí. Máu văn nghệ đâu đã phai, đang thèm viết lăm. Nhất là tự mình đã mười lăm mươi sáu năm qua ở VN, bị trói tay, khóa miệng trong cái chế độ “bè ngoài thơm thoát nói cười” ấy.

Lại thèm cả... cái tổ ấm Lâm Viên cũ, từ đó, mình đã nguyễn trọng đời gắn bó với binh nghiệp. Cho nên, qua đến đây, tờ Đa Hiệu như hiện lên sừng sững cả bầu trời Đà Lạt, hiện lên sừng sững cả khung trường Võ Bị, từ cái khu Catroux là trường cũ thời tôi học, đi bộ xuống cái dốc ngắn là đến bến xe bờ hồ Saint Benoit, về sau trở thành Trường Chỉ Huy Tham Mưu, cho đến khu trường mới với những tòa cao ốc có màu sơn xám uy nghi cổ kính, có cái cổng hiện đại tân kỳ nhìn xuống con đường đất đỏ ẩn hiện giữa rừng thông xanh, chạy dài đến ấp Thái Phiên... Cái tờ Đa Hiệu ấy; đối với mình, bỗng trở thành như nguồn cội, như điểm tập hợp bầy chim hiện dịch bất ngờ bị tan đàn lạc nghệ từ tháng 4/75, cái tờ Đa Hiệu ấy, như nam châm thu hút tôi trong ý nghĩ là cái gì thật thân thương, triu mến như tình mẹ. Tôi mong đến mà chưa biết xoay trở cách nào đây. Mới tới, đã biết gì nhiều đến đường sá, ngõ ngách bên này. Băng lái xe mới thi xong, xe đã có, nhưng nhìn thấy xe chạy trên freeway mà... chóng mặt. Đến với tòa soạn Đa Hiệu cho biết, mà nào đã biết nó tọa lạc ở đâu!

Phú uống cạn phần còn lại cũng khá nhiều của chai Martel mà Phạm Huấn đã đem đến cung ly chia mừng với tôi ngày tôi vừa đến Mỹ, rồi gật gù:

— Cũng gay hả anh. Vậy là náo nức của em bữa nay “trót guốt”. Nói đùa với anh, chớ em cũng biết là chẳng đơn giản đâu, vì mình còn xa lạ với cái xứ mênh mông bạt ngàn này quá. Nói gì cho xa, mới hồi sáng này thôi, chỉ từ nhà cô em ở Santa Clara đến anh, thằng cháu thì lo lái, còn em thì cầm bản đồ thủ vai navigator, chạy hay đến nỗi mà thẳng tuột lên quá Oakland gần San Francisco, rồi dành phải... nhờ mấy thày phú lít chỉ lại đường. Ra vào exit mà nhầm, đến North mà lộn South là... sai một ly đi một dặm thôi!

— Thì đúng vậy, cho nên tôi đang tha thiết lăm mà Đa Hiệu vẫn còn ngoài mơ ước... đến thăm. Thời cứ từ từ, tìm ra được là tôi sẽ gọi cậu ngay.

Còn hơn cả tôi, Phú biểu lộ nỗi khao khát:

— Năm ngoại năm kia gì, hồi anh em mình còn ở Việt Nam, đã nghe nói đến cái Dalat Printing Shop của công ty Võ Bị đang điều hành bên này. Chắc là hiện đại lắm. Vậy thì Da Hiệu phải được in ở đây và tòa soạn hẳn nhiên là... cũng rất bê thế. Chủ nhiệm, chủ bút, tổng quản trị và... không thể không có bao nhiêu loại nhân viên khác nữa, nào văn phòng trị sự, nào các ban chuyên môn... Chà, cố tìm cho ra sớm để anh em mình đến chiêm ngưỡng một bữa đi anh!

* * *

Trước 1975, ở Việt Nam, tôi cũng đã có cơ hội lui tới nhiều lần ở một vài tòa soạn báo ngày hoặc báo tuần, có khi là do cộng tác với báo, có khi chỉ là đến thăm bạn bè; thân hữu đang làm việc ở đó. Báo nào cũng tối thiểu có một văn phòng với tất cả nét rộn ràng bật, với tất cả cái không khí văn nghệ, báo chí của một tòa soạn, một thứ sinh hoạt rất khác với các loại sinh hoạt trong xã hội nơi công tư sở, đầy sức quyến rũ với những ai thích nghề làm báo... Có khi tòa soạn đóng đô chung một tòa nhà với cơ sở ấn loát trực thuộc, và tiếng máy in chạy xoành xoạch vang động trong những giờ báo lên khuôn là một thứ âm thanh đang cụ thể hóa cuộc sống rất sinh động của tờ báo, một thứ âm thanh ồn ào mà nhịp nhàng, náo nhiệt mà đi vào tiềm thức mình lúc nào không hay... Đó là chưa nói đến cái cảnh quán xá mở ra dài dài trên các con đường gần quanh tòa soạn, ở đó, chủ nhiệm, chủ bút, văn nhân, ký giả, phóng viên và... các loại nhân viên khác của tờ báo thường lui tới, có khi ăn sáng ăn trưa ăn tối, có khi chỉ lai rai cốc cà phê hay đưa đầy vài ly bia, để thảo luận đủ chuyện văn nghệ, thời sự quốc tế quốc nội, đủ chuyện trên trời dưới biển, đủ chuyện áp-phe và xi-căng-dan.

Đó là khung cảnh, là hình ảnh của những tòa soạn báo vẫn hàn sâu trong trí nhớ của tôi và ý nghĩ về một tờ báo luôn luôn phải có một tòa soạn vẫn luôn luôn in đậm trong trí não của tôi.

Trong hoàn cảnh bình thường, nghĩ đến một tờ báo mà mình có liên hệ tốt đẹp là đã nảy sinh ra một tình cảm gắn bó

thân thương. Huống chi ý nghĩ đó lại đang có trong một hoàn cảnh đặc biệt: cái hoàn cảnh của người phải xa rời cuộc sống văn nghệ báo chí tự do suốt 15 năm dài trong chế độ hà khắc bưng bít của cộng sản ở Việt Nam; cái hoàn cảnh của một người đã, bỗng nhiên, rất phũ phàng, bị mất hẳn trong thực tế cuộc sống về ngôi trường mẹ Lâm Viên, và; do đó, khi nghe được tin tức có tờ ĐA HIỆU của Võ Bị ở hải ngoại, tôi bỗng thấy có cả một Đà Lạt đang ở nước ngoài.

Tôi nhớ rất rõ ràng tờ báo đầu tiên của Trường Võ Bị có cái tên đơn giản là Tập San Võ Bị Đà Lạt, khai sinh từ 1957, phát xuất từ Phòng Tâm Lý Chiến của Trường, khổ lớn, mỏng, do Trung úy Nguyễn Văn Bảo trưởng phòng làm chủ bút và ba người trong khóa 14 chúng tôi gồm tôi, Thế Hoài, Thùy Thủ vừa mới qua giai đoạn 8 tuần sơ khởi lúc đó, đã có được cái “vinh dự” là cộng tác viên, cụ thể với ba khuôn mặt được in trên báo với tất cả nét “ngơ ngác hãi hùng” sau 2 tháng “nhồi nǎng tận tình” của các niêm trưởng khóa 13.

Thật sự là tôi không ôn lại được vì đâu mà có cái “hạnh-phúc” đó, chỉ biết rằng, đó là nguyên nhân gây thêm cho tôi mãi mãi có những ấn tượng sâu đậm, những ràng buộc thiết tha với mái trường Võ Bị Quốc Gia, luôn luôn cho tôi cái ý nghĩ hễ nhắc đến Trường là thấy hình ảnh tờ báo, nhắc đến tờ báo là thấy hình ảnh của Trường...

Ấy là chưa nói đến sau đó, từ đồi... đã mọc lên ngôi trường mới nguy nga, cổ kính, và đương nhiên tập san ĐA HIỆU cũng tiếp theo được khai sinh với nội dung bài vở rất phong phú, đa dạng, rất “hàn lâm”, để xứng đáng với vóc dáng; bề thế mới của Trường, mệnh danh là Học Viện Quân Sự Quốc Gia Đà Lạt.

Đó là chưa kể đến những đặc san khác của Trường được ấn hành trong những dịp đáng ghi nhớ, như Đặc San được phát hành vào dịp Khóa 14 chúng tôi làm một cuộc “quảng bá” đường dài để chiêu sinh suốt dọc từ Đà Lạt về Kiến Hòa, Vĩnh Long, Long Xuyên, Cần Thơ, ra suốt các tỉnh miền Trung từ Nha Trang đến Quảng Trị với diễn hành trong quân phục đại lễ ở từng mỗi thành phố, mỗi thị trấn, rất... bá thở.

Tập san Võ Bị Đà Lạt đó, tập san Đa Hiệu đó, những đặc san quảng bá chiêu mộ anh tài vào Trường Võ Bị Quốc Gia đó, còn có khi nào nhìn thấy lại được từ sau biến cố tháng 4 năm 1975, nhất là đối với những gia đình nào ở miền Trung như tôi, di tản trong cơn hoảng loạn hồi tháng 3/75, để lại toàn bộ Gia Sản — trong đó, tủ sách gia đình là tài sản quý nhất — nơi thành phố quê hương đang bát nháo trong cảnh “sạch sành sanh vét cho đầy túi tham”.

Vì vậy mà khi đến Mỹ, nghe thấy và gặp lại được khung trời Võ Bị Đà Lạt của mình qua hình ảnh Tổng hội, qua hình ảnh tập san ĐA HIỆU, tôi đã hình dung ra tòa soạn Đa Hiệu với tất cả những phương tiện dồi dào, những hoạt động rộn ràng, những sinh hoạt đầy đam mê, phóng khoáng, và có khi còn xen vào đôi chút xô bồ rất nghệ sĩ, rất lâng mạn như kiểu những tòa soạn của... lòng tôi trước 75. Không khí tòa soạn một tờ báo luôn luôn như một thứ nam châm thu hút tôi, một thứ gì đó rất có ma lực lôi cuốn tôi...

Khát khao tìm đến tòa soạn tập san Đa Hiệu như một nỗi ray rứt trong tôi vào những ngày tháng vừa mới đến Hoa Kỳ, mà vì bao nhiêu trở ngại, khó khăn trong cuộc sống mới, đây xa lạ, rất khác biệt với Việt Nam, đã chưa cho tôi có hoàn cảnh thuận tiện để thỏa mãn được.

May thay, phải chăng “khi nêun Trời cũng chiêu người”, nỗi khát khao đó, bỗng một hôm có được... đáp số.

Đó là một ngày không xa lăm trước Tết Canh Ngọ vừa qua, khi tôi tìm đến thăm gia đình anh Đường, người bạn cùng hoàn cảnh ra đi như tôi và cùng rời Việt Nam một lần với gia đình tôi. Lúc tôi đến nhà Đường thì đã thấy ở đó có mấy người bạn của Đường đang cười nói rộn ràng quanh một bàn ăn đầy món nhậu... quê hương do chị Đường thực hiện.

Đường ném nở giới thiệu về mấy người bạn ấy: Một người từ Los Angeles đến, hai người từ San Jose đến và đặc biệt là một cặp vợ chồng đang tuổi trung niên:

— Tất cả là bạn cũ cùng làm ở Ba Xuyên hồi trước đó anh. Ba ông này là dân hành chánh, nhưng lẹ hơn mình, qua đây từ 75. Còn ông bà này là dân nhà banh, cũng nhanh chân khôn

kém, trụ ở đây 15 năm rồi.

Vợ Đường chen vào:

— Mà phải nói cho anh Trí rõ nữa là cùng Trường Võ Bí Đà Lạt với anh đó!

Câu nói của chị Đường đúng vào lúc tôi đang bắt tay người bạn trung niên ấy, nên tôi vội vàng hỏi ngay:

— Xin lỗi, anh khóa mấy?

— Dạ, 19.

Tôi nói khẽ khàng:

— Vậy là tôi đi trước anh 5 khóa.

Vợ người bạn trung niên, ngồi bên chồng đã cười rất tươi, nói ngay một câu mà đến nay không bao giờ tôi quên được:

— Vậy là niên trưởng khóa 14. Mừng niên trưởng đã đến Mỹ.

Quả thật, hai chữ niên trưởng là âm thanh rất quen thuộc và thân thương trong đời quân ngũ của tôi, có màu sắc rất Võ Bí Đà Lạt. Hai chữ đó luôn luôn gợi cho tôi một thứ tình cảm thương yêu, tôn kính giữa huynh đệ Võ Bí, của đàn em đối với đàn anh, của người khóa sau đối với người khóa trước, xuất thân từ Võ Bí Quốc Gia. Đã bao nhiêu lần tôi đưa tay lên chào đúng lễ nghi quân cách với một sĩ quan cao cấp hơn mà tôi vừa gặp — dù tôi biết rõ đó là vị sĩ quan tốt nghiệp sau tôi nhiều khóa — , và người sĩ quan ấy cũng vừa chào đáp lại tôi theo đúng quân kỷ, nhưng luôn luôn kèm thêm câu:

— Chào niên trưởng.

Điều đó, chẳng những không làm giảm giá trị của người sĩ quan đang có cấp bậc cao hơn tôi kia, mà còn làm tăng thêm thái độ đáng trọng, đáng mến của một sĩ quan “niên đệ”, một thái độ biểu lộ sự khiêm tốn rất tự nhiên, không cao ngạo kiêu căng, đó là cái gì rất đẹp, rất truyền thống Võ Bí Quốc Gia.

Vì vậy mà hai tiếng Niên Trưởng của vợ người bạn trung niên vừa chào tôi, đúng là “tâm lý” vô cùng. Người đàn bà này, về sau, khi hai gia đình chúng tôi đã quen biết, lui tới thăm nhau nhiều lần, tôi mới càng thấy rõ chị ấy đúng là một “người

dâu" khá xuất sắc của gia đình Võ Bị.

Người chồng, cựu SVSQ khóa 19, thái độ rất điềm đạm, chững chạc, nhìn tôi như suy nghĩ điều gì rồi mới lên tiếng:

— Xin lỗi niên trưởng, chắc tôi đoán không lầm.

Tôi chưa hiểu kịp câu hỏi, anh ấy đã nói luôn:

— Hình như lúc mới đến, Niên Trưởng đã gởi ngay bài cho Đa Hiệu và hai số vừa qua đều có đóng góp thơ văn của Niên Trưởng?

Tôi dè dặt:

— Thì cũng muốn góp phần chút đỉnh với anh em vậy thôi.

Mà sao anh biết?

Lần này thì Đường nói xen vào, giọng thân mật theo hơi bia:

— Ủa, anh chưa biết là ai hả — bằng cấp thì chỉ còn lấy xong cái Ph.D. nữa là đủ bộ, nghề nghiệp thì đang thuộc hàng chief trong bộ máy hành chánh của một city, còn nghề... báo hại thì đang là chủ bút tờ Đa Hiệu. Ành dám... cúp bài của anh lầm đó!

Tôi vừa nghe mấy chữ Chủ Bút tờ Đa Hiệu là vọt nói ngay, giọng không giữ được xúc động:

— Ủa, vậy anh là Phạm Đình Thừa, là... Phan Thiết đây hả?

Thừa đáp lẽ, khiêm tốn:

— Xin cảm ơn Niên Trưởng. Trưởng hợp của đàn em cũng là gòng minh thôi. Niên Trưởng tin ông Đường đen kia làm gì!

Bây giờ tôi mới chợt nhìn lại nước da đen xạm của Đường, dù qua Mỹ đã mấy tháng nay mà vẫn chưa "gột rửa" nổi. Đường vẫn còn cái dáng dấp mệt mỏi, vẫn còn những nét khắc khổ đượm màu lo âu trên nét mặt, như tôi. Đó là hậu quả của mười lăm năm của những người như tôi như Đường bị kẹt lại tại Việt Nam với cả chục năm trong nhà tù cộng sản, với những ngày tháng sau khi được trả tự do đã phải bương chải khổ nhọc với đủ thứ nghề bất đắc dĩ, từ đạp xích lô đến bán cà rem, từ sửa xe đạp đến cày ruộng, từ phu khuân vác đến thờ

hang mướn bằng xe ba gát...

Chị Thừa phân bua:

— Đúng là “thi hành trước khiếu nại sau” đó, Niên Trường! Sau Đại Hội Võ Bị vừa qua, Niên Trường Ngọc giao cho ảnh phụ trách tờ Đa Hiệu, đành phải “tự thắng” mà thôi.

Khao khát của tôi từ mấy tháng qua được đến tòa soạn tờ Đa Hiệu, nay đã trong tầm tay. “Ông chủ bút” đang sừng sững trước mặt tôi đây rồi, mong chờ của tôi không còn là chờ mong nữa. Tôi không dấu được tình cảm vui mừng, liên dùng điện thoại của Đường, gọi viễn liên ngay cho Phú lúc này đã “thân cù thế” và “đào hoa đã bị tuẫn triệt”, ở gia đình bên vợ, tại Philadelphia, tiểu bang Pennsylvania.

— Phú đó hả? Báo cho cậu biết là tôi vừa trúng số.

—?

— Ủ, còn hơn trúng số nữa. Đang được ngồi lai rai ba sợi với ông chủ bút Đa Hiệu đây.

—?

— Thì đúng là Thừa cùng khóa với cậu đó. Lúc học Võ Bị thì sao không biết, chờ bây giờ rất phuong phi có vẻ chủ bút lắm. Dĩ nhiên là tôi không còn khó khăn gì nữa để tìm ra tòa soạn Đa Hiệu. Cậu yên chí, tôi đi thăm xong, sẽ report cho cậu... đỡ thèm.

Tôi chấm dứt điện đàm, quay lại Thừa: .

— Anh vừa nghe tôi tả oán với Phú đó. Vậy cho tôi đến thăm tòa soạn Đa Hiệu một bữa được không?

Thừa có vẻ ngập ngừng, nhưng vợ Thừa đã nhanh miệng:

— Dạ, mời Niên Trường. Mong Niên Trường đến xem đế... thương thêm đàn em.

Cái gì mà đế... thương thêm đàn em! Tôi nghĩ đến cái tòa soạn Đa Hiệu, ở đó, trong vai trò Chủ Bút, chắc là Thừa phải rất bận rộn với công việc điều hành, nhất là trong thời gian đôn nô lực để thực hiện cho tập san ra đúng định kỳ. Tôi nghĩ đến cựu SVSQ K16 Lê Minh Ngọc phải bận nhiêu việc khác, qui mô hơn, cho hoạt động của Tổng Hội, nên mọi việc về tờ

báo đều phó thác hết cho Thừa, tùy nghi tả xung hữu đột trong cái tòa soạn của mình.

Tôi hỏi thêm Thừa:

— Tôi thấy địa chỉ đã ghi khác về P.O.BOX và Zip Code, vậy trụ sở của Đa Hiệu đã thay đổi?

— Vâng, đúng đó Niên Trưởng. Lúc Niên Trưởng Đạm còn đảm trách Tổng Hội, Đa Hiệu để ở San Jose. Nay Niên Trưởng Ngọc ở tận Orange County, Nam Cali, tôi thì ở gần miền viễn bắc Cali, nên phải đưa Đa Hiệu về Pittsburg cho tiện.

Với tôi, tôi chỉ mới biết địa danh hai thành phố và quận hạt... vừa nói, trên bản đồ, còn vẫn nghĩ là tòa soạn ở đó hẳn đều... ra gì lầm!

Ba ngày sau thì tôi đến được... tòa soạn, sau khi đã sắp xếp giờ giấc với Thừa.

Tôi đi xe BART (chữ viết tắt của Bay Area Rapid Transit), một loại xe điện tốc hành chạy trên đường rail, khá đẹp và tiện nghi, thuộc hệ thống xe bus của quận hạt Alameda, để đến trạm cuối cùng của đường xe về phía Đông Bắc là trạm Concord, ở đó đã có Thừa chờ đón sẵn, đưa tôi về nhà Thừa, cách trạm chừng mươi dặm.

Tôi hỏi Thừa:

— Nhà cậu ở đây, cũng vùng Pittsburg sao?

— Dạ, West Pittsburg thuộc Contra Costa County.

— Vậy thì đưa tòa soạn về đây, cùng thành phố cậu đang ở, là tiện cho công việc quá rồi.

Thừa cười, ôm ờ:

— Dạ, tiện lắm Niên Trưởng. Ngày đêm gì cũng điêu hành công việc được.

Lúc đó là 11 giờ trưa một ngày chủ nhật. Vì sự sắp xếp giờ giấc trước đó của Thừa, chứ thật ra, trong lòng tôi, đến với Thừa, đến với "ông" Chủ Bút Đa Hiệu, mà vẫn... lo ra. Tôi lo rằng, ngày chủ nhật, đến tòa soạn thì khó mà thấy được cái cảnh của ngày... làm việc, điều này sẽ làm mất đi rất nhiều thứ vị.

Nhưng ngày chúa nhật tại nhà Thừa — chắc cũng như tại mọi nhà khác — thì gia đình tập trung rất đầy đủ. Vợ chồng con cái đều có mặt; chứ không như những ngày khác trong tuần, nhà thường vắng hoe ban ngày vì mỗi người đều bận đi học, đi làm...

Tôi có ý nóng lòng, nên giục Thừa:

— Minh nghỉ một tí rồi đến Đa Hiệu cho sớm, để tôi được la cà lâu lâu một chút.

Lần này, vợ Thừa đang cùng hai cô con gái nấu nướng nơi bếp gần đó, nói xen vào:

— Niên Trưởng đứng sốt ruột, cứ yên tâm lai rai với anh Thừa cho ấm bụng đã. Tòa soạn gần đây thôi, rồi Niên Trưởng mặc sức mà chiêm ngưỡng!

Thừa nhìn tôi, cười rất tươi, gõp lời với vợ trong vở kịch được đóng rất khéo:

— Chúa nhật, nhưng tòa soạn lại đông hơn ngày thường. Bảo đảm cho Niên Trưởng gặp đủ nam nữ nhân viên, từ chủ bút đến tổng phát hành, từ người nhận bài đến người gửi báo, từ ông khuân vác đến chị dán tem, từ bưu tín viên đến lao công tùy phái. Chỉ thiếu niên trưởng Chủ Nhiệm vì đang bận đi xa.

Những lời hứa hẹn của vợ chồng Thừa, đối với tôi thật... hấp dẫn. Sốt ruột, nhưng tôi cũng đành phải chờ.

Trong bữa cơm trưa với đầy đủ gia đình, có lần tôi nghe đứa con trai lớn của vợ chồng Thừa tỏ ý lo âu:

— Kỳ này có khá nhiều labels chữ bị lọt quá. Bố nhớ coi lại. Thừa đáp, pha chút mệt mỏi:

— Hôm kia, bố vào làm lúc đó là đã gần chín giờ, mệt quá, nên chẳng còn kiểm soát cho kỹ nỗi.

Rồi Thừa tiếp theo một lời dặn, nói chung cho cả bốn đứa con, tôi nghe mà chẳng hiểu gì:

— Mấy con ráng nghỉ xem tivi bữa nay. Ráng cho đủ số đem đi San Jose thứ bảy này. Còn phần ở xa thì mỗi tối, đứa nào rảnh phụ với Bố Mẹ một tay cho kịp. Tết tới nơi rồi.

Tất cả câu chuyện trên, đã trở thành... không biết nên cười

cách nào đây, khi sau đó, vợ chồng Thừa bắt đầu đưa tôi đi thăm tòa soạn.

Tôi vội vàng lấy áo khoác ngoài mặc vào để khởi hành; nhưng Thừa đã ngăn tôi:

— Niên Trưởng cứ để áo ở đó. Không xa đâu, chỉ nãm bước là đến nơi rồi.

Vợ Thừa nhìn tôi, giọng "rất thật":

— Bữa nay Niên Trưởng đến thăm là không uống công đâu, vì đúng lúc cao điểm công việc của tòa soạn.

— Cũng có... cao điểm nữa sao?

— Dạ, đang túi bụi đó Niên Trưởng. Phải hoàn tất mọi thứ để kịp gởi đi cho cả khắp thế giới nhận được kịp vào trước hay sau Tết không xa quá, vì là báo Xuân mà. Lại còn thứ bảy tối đây, Hội Võ Bị Bắc Cali họp đại hội mừng xuân, phải có sẵn báo để đem đến tận nơi trao tay cho mỗi người.

Vợ chồng Thừa dẫn tôi ra phía cửa hông nơi phòng ăn, thông với nhà để xe, rồi ra khỏi nhà để xe, vòng một đoạn sân có trồng mấy cây hồng dây hoa để... vào một cửa khác.

Lúc Thừa vừa mở cửa ra, mời tôi vào thì tôi thấy ở đó đã có đủ mặt bốn đứa con của vợ chồng Thừa, đang đứng nghiêm trang dâng dấp "đồng lôa" với bố mẹ, hình như đang cố nín cười để trêu chọc một người "cả tin" như tôi, và Thừa thì rất "tự nhiên như người Sài Gòn", tinh bơ như dân Ăng-Lê:

— Rồi, mời Niên Trưởng ngồi để... "dàn em" được thuyết trình. Đây chính là bản doanh tòa soạn Đa Hiệu.

Tôi hơi ngớ ra và bắt đầu cảm thấy sự thật của một mơ ước lâu nay, sự thật làm "tôi" không kịp bày tỏ được thái độ ngạc nhiên nào cho đủ nghĩa.

Vợ Thừa cười, nhìn mấy đứa con:

— Thôi, lễ nghi quân cách xong rồi, tiếp tục "cày" đi cho kịp.

Trước mặt tôi, trong phạm vi phòng khách của nhà Thừa, đang bè bối một lô thùng các-tông và từng chồng báo Đa Hiệu số đặc biệt Xuân Tân Mùi. Các ghế salon được kéo hết sát vào

tường để có khoảng trống rộng giữa phòng.

Thừa nói với tôi:

— Hôm nọ, không nỡ nói ngay cho Niên Trưởng rõ để Niên Trưởng đỡ... mất hứng, chứ tòa soạn với trụ sở gì đâu. Mọi việc lớn nhỏ để thành hình tờ báo, ngoại trừ việc in và đóng thành tập, đều diễn ra ở đây. Bài vở nhận được, đọc ở nhà không hết thì đem vào sở để... đọc tiếp, chọn, sắp xếp bài cho đăng. Từ lúc Niên Trưởng Ngọc giao cho cái job này, là gia đình dàn em lãnh dù. Nhận bài vở, đọc, có khi phải liên lạc với tác giả để xin phép thêm bớt chút đỉnh, rồi liên lạc với nhà in, lo coi lại mọi chi tiết sai đúng về văn phạm, chính tả, chữ nghĩa... sau khi làm type setting xong, rồi deal giá in, thúc hối in cho kịp thời hạn, in xong lo chở về, bỏ bì, dán tem, dán địa chỉ, gửi đến cho từng hội viện Võ Bị..., nói chung là toàn bộ công việc từ không đến có, từ hàng núi xấp bài lai cào đến trở thành tập báo, tất cả đều do vợ chồng con cái gia đình Phạm Đình này gánh vác. Coi vậy mà... khờ người.

Quả thật, trước mắt tôi lúc này, thực tế như Thừa vừa nói, đang diễn ra.

Bốn đứa con của vợ chồng Thừa đang áp dụng phương pháp sản xuất giây chuyền của Taylor trong công việc được giao: đứa bóc label, đứa dán label lên phong bì, đứa bỏ báo vào phong bì, đứa dán phong bì, còn vợ Thừa thì đang kiểm lại theo danh sách hội viên Võ Bị và sắp xếp báo thành từng chồng thấp vào một góc phòng cho gọn. Nói nghe thì đơn giản, nhưng công việc làm như vậy cho mỗi kỳ phát hành cả ngàn số báo, không phải là nhanh chóng một sớm một chiều nổi.

Rất chân thành, tôi nói với Thừa:

— Vậy thì từ số tới, khi nào cần, cậu cứ phone cho tôi. Chỗ tôi ở đến đây chỉ 1 giờ xe BART. Có gì, cả vợ chồng tôi đến phụ một tay với Da Hiệu. Đó là khả năng của tôi đang có hiện nay.

Đứa con gái lớn của vợ chồng Thừa chợt nói xen vào:

— Vậy là welcome Bác. Kỳ này con về nhà hai ngày rồi mà chưa đi shopping được với mẹ lần nào!

Vợ Thừa nói lời con gái:

— Nó đang học bác sĩ trong Không Quân Mỹ ở tận Maryland đó Niên Trưởng. Được nghỉ đặc biệt 3 ngày, bay về đây thăm gia đình, nghỉ ngơi, nhưng gặp đúng lúc Đa Hiệu đang phát hành số Xuân nên tôi mặt tối mà theo cả nhà trong công việc này luôn.

Lúc này, một số lớn báo đã được bồi vào phong bì, dán địa chỉ, dán tem dâu vào đó và được sắp xếp riêng từng chồng cao thấp theo khu vực sẽ được gởi đi trong nội địa Hoa Kỳ hay trên khắp thế giới.

Tôi cầm một tập báo lên xem:

— Chà, may mà ở đây có cái mục Label in sẵn này, thà tốn chi phí chút đỉnh, chờ ngồi mà viết tay hay đánh máy thì mất công đến đâu.

Nghe tôi nói, Thừa giải thích:

— Có tốn thêm chi phí gì của Tổng Hội đâu Niên Trưởng. Cái mục label đó, đàn em đã tận dụng phương tiện của sở để thực hiện, toàn bằng computer hết, mà phải... tận dụng vào weekend hay buổi tối chứ đâu có thực hiện trong giờ làm việc được.

Tôi ngồi nghe, tâm hồn chìm đắm theo câu chuyện của vợ chồng Thừa. Tôi cũng hiểu là làm một tập san ra định kỳ — kiểu từng ba tháng một như Đa Hiệu — thì chẳng cần thiết phải có một tòa soạn như báo phát hành hàng ngày. Dù vậy, tôi nghĩ là vẫn phải có tổ chức tôi thiêu về nhân sự, về phương tiện vật liệu và tài chính.

Tôi nghĩ là tôi đã thấy đủ những gì vừa được thấy, hình dung ra được những gì mà vợ chồng Thừa vừa nói và do đó, tôi có thể hiểu nổi phần nào những khó khăn mà người phụ trách tờ báo gặp phải.

Tôi cũng nghĩ rằng, tất cả huynh đệ Võ Bị chúng ta đều hiểu được điều ấy, nếu có giây phút nào đó, khi cầm tờ Đa Hiệu trên tay, không chỉ gật gù tán thưởng tờ báo có nội dung phong phú, có hình thức gọn nhẹ, sáng đẹp, là chút tự hào của tập thể Võ Bị đang luân lạc hiện nay, mà còn biết tưởng tượng ra cả một chuỗi dài công việc phải làm để có được tờ báo, ra đều đặn

từng định kỳ 3 tháng, công việc phải làm không đơn giản gì, mất rất nhiều công sức lần thì giờ, mà chỉ do một người gánh vác...

Tôi lật lật sổ báo Xuân, và... một bài thơ rất ngắn đã thu hút tôi. Đó là bài "Người Khuân Bảo", ký tên Alpha 12, để tặng một cùi K19 mà tôi hiểu là Phạm Đình Thừa, bài thơ nói lên ý nghĩa khá sâu sắc, đầy cảm thông trong công việc mà Thừa đang gánh vác, công việc mà muôn thực hiện cho thành được kết quả, thì không thể một mình làm nổi khi còn phải lo đến sinh kế cho cá nhân và gia đình, công việc đòi hỏi đến sự phụ giúp của nhiều người, nhưng nhìn đi ngó lại không còn biết nhờ cậy vào ai hơn là nhờ chính vào công sức của vợ con mình.

Ôi, những người vợ con đó, trong trường hợp này — cũng như trong nhiều trường hợp dấn thân khác cho Võ Bị — thật sự xứng đáng biết bao nhiêu trong ý nghĩa là... dâu con của gia đình Lâm Viên!

Hayward, tháng 6 - 1991
DUY NĂNG

PHÂN ƯU

Nhận được tin:

Cựu SVSQ NGUYỄN VĂN LONG

Khóa 5 Hoàng Diệu/TVBQGVN

đã mệnh chung ngày 17 tháng 6 năm 1991
nhằm ngày 6 tháng 5 năm Tân Mùi tại San Jose, Hoa Kỳ
hưởng thọ 63 tuổi

Chúng tôi thành thật phân ưu cùng tang quyến, và
cầu nguyện linh hồn Niên Trưởng sớm về nước Chúa.

Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN Miền Bắc Cali và phụ cận

Thơ Mậu Bình

Cỏ Đại

Hầm cầu cỏ mọc xanh um
Miệng anh giả lả cười mòn mua lòng
Thường khi giả dại giả khùng
Ăn người, dại ấy tưởng không ai ngờ

Vực dầu chẳng kể thân sơ
Làng con xóm vợ bơ vơ giữa đời
Anh khùng, khùng cũng vừa thôi
Phá tan mái ấm nhà người mãi sao?

Mát Búa

Cái búa mát đã lâu rồi
Vừa mua cái mới lại lôi đầu ra
Sơn xe dính khắp sàn nhà
Xe trầy sơn mãi ngó qua vẫn trầy.

Đầu Gối Phải Bò

Vợ ham đi “sốp” chia về
Đói lòng vào bếp thử nghề nấu ăn
Hồi lâu được món xà bần
Chỗ thì mặn chát chỗ ăn nhạt phèo

Tôi về nịnh vợ đến diệu
Đóng trang cho đẹp mời leo lên thờ.

Lập Trường

Ban ngày riêng rắn lập trường
Đêm về Thủ Trường vẫn thường xuôi lơ
Ra đường đá đảo hoan hô
Về nhà chui đồng vu vơ một mình.

Một Phút

Biết ngay một phút bao dài
Là khi ôm bụng chờ ngoài cầu tiêu.

Thòng Lọng

Thòng Lọng kinh tế Cờ Hoa
Vẫn còn xiết cổ Đảng ta trăm chiều
Hàng không Việt Cộng bỗng xùu
Sau khi công bố thêm nhiều đường bay

Cờ Hoa xiết nhẹ sợi giây
Hợp đồng thuê muôn trong tay tiêu tung
Đảng ta bể mặt đau lòng
Quan tài bay giữa không trung ai thèm.

Giờ Cao Su

Lái hon trăm dặm đường xa
Ăn một bữa cỗ lội ba cánh đồng
Sợ răng đường kẹt xe đong
Đi sớm một tiếng cho lòng thanh thơi

Tiếng kia thật đã mất toi
Cộng thêm tiếng nứa kẹt chơi dọc đường
Tới nơi tiệc chửa khai trương
Cảm ơn giờ giấc vô thường cao su.

Trào phúng mừng Đại Hội Đảng CSVN sắp đến: Ông Bình Vôi và Thằng Cu Tý

QUỐC ƯỚC

Trong thời gian vừa qua, lần lượt hai đảng viên Cộng Sản kỳ cựu là Bùi Tín và Nguyễn Khắc Viện đã gửi “kiến nghị” yêu cầu đảng của họ “đổi mới sâu rộng”. Đồng thời, họ cũng đề nghị thay thế lớp lãnh đạo già nua dốt nát bằng những lớp người trẻ hơn thì mới mong cứu vãn được tình trạng suy thoái của đất nước hiện thời.

Nếu “kiến nghị” này được chấp thuận trong đại hội sắp đến, những bế tắc hiện tại, có hy vọng được giải quyết hay không?

ÔNG BÌNH VÔI và “THẰNG CU TÝ” sẽ làm vấn đề sáng tỏ.

ÔNG BÌNH VÔI

*Nhưng kiếp người sống lâu trăm tuổi
Y như một cái bình vôi
Càng sống càng tồi
Càng sống lâu càng bé lại*

Trong cuốn “Trăm Hoa Đua Nở Trên Đất Bắc” có in lại lời giải thích mấy câu thơ nêu trên của thi sĩ Lê Đạt bằng một bài khảo luận ngắn, tựa đề là “Ông Bình Vôi” do cụ Phan Khôi

biên soạn.

Phỏng theo cụ Phan, ngày xưa ở nước ta có tục lệ ăn trầu. Các cụ thường dùng những cái bình bằng sứ, tựa như những cái hũ nhỏ, cổ bé nhưng miệng loe lớn ra để chứa vôi ở bên trong. Mỗi khi ăn trầu, các cụ dùng que lấy vôi ra. Dùng lâu ngày, bên trong cũng như bên ngoài cổ bình, vôi tích lũy, khô cứng lại. Đến mức tồi tệ thì bên trong bình bị đầy vôi khô, miệng bình bị nghẹt. Khi ấy, bình không dùng được nữa, các cụ đặt lên một nơi cao để thờ và gọi là “Ông Bình Vôi”.

Gia đình cụ Phan Khôi đã thờ tới 3 ông bình vôi kế tiếp nhau. Nhưng đến năm 18 tuổi, cụ Phan không tin nữa. Trong một đêm gió lớn, cụ rủ bạn hữu đi khấp đinh chùa, hễ thấy tường thành hay chỗ nào có bày ông bình vôi là hất xuống đất.

Cụ Phan đặt vấn đề: Tại sao lại gọi cái bình vôi là “Ông”? Vật dụng vô tri giác mà cũng được tôn thờ thì thật là phi lý. Phi lý hơn nữa là những thú vật, cả đời chỉ biết làm hại loài người, mà chính loài người lại gọi bằng “Ông”. Chẳng hạn như chuột có khả năng gặm nhấm, làm hư quần áo hay vật liệu trong nhà thì gọi là “Ông Tý”. Cọp có khả năng giết người để ăn thịt thì gọi là “Ông Cọp”. Khi có khả năng phá hoại mùa màng thì gọi là “Ông Trưởng”...

THẮNG CU TÝ

Bà già tuổi tám mươi tư
Ngồi bên cửa sổ viết thư kén chồng

Ở lứa tuổi đã được tôn lên là “cụ” từ lâu, 84 rồi, thì chỉ có nước chuẩn bị xuống lõi, làm sao có thể lấy chồng mà ngồi viết thư? Hắn là tác giả hai câu thơ trên đã bịa chuyện, trêu ghẹo các bà già. Tuy nhiên, nếu sửa “bà già” thành “ông già”, cỡ tuổi 73, thì có thể, việc lấy vợ sẽ trở thành sự thật. Bằng cớ: một danh nhân của nước nhà là cụ Nguyễn Công Trứ, năm 73 tuổi còn cưới vợ.

Chồng già vợ trẻ mới xinh
Vợ già chồng trẻ như tình chị em

Ngày xưa, ở xứ Việt, một cụ già, như Uy Viễn Tướng Công

chẳng hạn, lấy thêm một cô vợ trẻ, ở lứa tuổi con tuổi cháu của mình, là chuyện “bình thường”. Nhưng thời nay, trường hợp tương tự xảy đến, sẽ là một chuyện lạ.

Vì vậy mà ở Sài Gòn, câu chuyện xảy ra cách đây mấy năm đã làm nhiều người chú ý, rồi được “xuất cảnh sang Mỹ theo chương trình ODP”. Phần khai thác “thiên tình sử” này dành cho văn nhân viết tiểu thuyết. Kẻ hành văn này chỉ tóm lược phần chính yếu của câu chuyện.

Ai đã cư ngụ trong khu Bàn Cờ ở thành phố Sài Gòn cách đây dăm năm, khi trông thấy căn nhà lầu hai tầng màu xanh ở góc đường Nguyễn Thiện Thuật mà chẳng nhớ lại câu chuyện hi hữu năm xưa. Người nào có óc tò mò, liếc mắt nhìn vào trong phòng khách của căn nhà ấy thì sẽ thấy một cậu bé, khoảng chừng 3 tuổi, trông rất khau khỉnh. Cậu bé thường hay lúi lo chuyện trò bên cạnh một cụ già, tóc đã bạc phơ. Ở cuối phòng gần tấm phản gỗ là chiếc máy may, thế nào họ cũng thấy một phụ nữ xinh đẹp, lứa tuổi đôi mươi, đang ngồi cặm cụi may áo. Nhiều người tưởng rằng, nàng là con gái cụ, cậu bé con kia là cháu ngoại của cụ. Nhưng không, nàng là vợ của cụ. Còn cậu bé kia là đứa con trai độc nhất của cụ: “Thằng Cu Tý” — chắc là cụ bắt chước thời xưa, khi sinh được đứa con trai thì gọi nó như thế.

Tại sao tuổi tác của cụ ông và “cụ bà” lại chênh lệch quá mức như vậy?

Trong chế độ Cộng Sản, chỉ có giai cấp “cường hào ác bá Xã Hội Chủ Nghĩa”, cở vài chục tuổi đảng trở lên, thì mới có quyền lực, “làm mưa làm gió” trong thiên hạ, còn một cụ già tầm thường, làm sao có thể ép duyên người khác được?

Một số bạn hữu đã được cụ già kể lại “thiên tình sử” của cụ trước đây:

30 tháng tư năm 1975, ngày khởi đầu đại họa của miền Nam, cụ dẫn gia đình cũ, lúc ấy có tất cả 6 người, ra bến Bạch Đằng để đón tàu lánh nạn. Ở đó, có một chiếc tàu đang sửa soạn rời bến. Tiếc thay, trong cảnh hỗn loạn, giành giựt, già đình cụ không ai len chân lên được boong tàu. Vì vậy, cụ bèn bảo thân nhân ngồi nghỉ ở một gốc cây gần đó. Một mình cụ

lấy xe Honda chạy đi nơi khác kiếm tàu. Mất mấy tiếng đồng hồ, sau khi băng qua nhiều khu phố bị cấm, cụ chạy đến Kho 7 thì trông thấy một chiếc tàu, nhưng lác đác chỉ có vài chục người trên boong. Nhìn cảnh “êm đềm”, người thưa thớt như thế, cụ nghi ngờ, không phải là tàu lánh nạn. Tuy nhiên, cụ vẫn vội vàng, chạy lên tàu hỏi thăm. “Ngẫm thay muôn sự tại trời?” Cụ vừa leo lên được khỏi cầu thang, bước lên boong thì cầu thang được kéo lên và chiếc tàu hấp tấp rời bến. Mặt nước trên sông thì thấp, boong tàu thì lại quá cao, thanh niên biết bơi cũng chưa ai dám nhảy xuống chứ là cụ già. Làm thế nào cụ có thể trở lại với gia đình đang nóng lòng trông chờ cụ ở bến Bạch Đằng? Cụ khóc lóc, hết năn nỉ người này đến người khác rồi đến gặp thuyền trưởng. Trong giờ phút “thập tử nhất sinh”, vị thuyền trưởng không thể nào cho tàu cập bến được. Ông ta chỉ có một cách duy nhất là cho cụ chiếc phao và thả cụ xuống sông. Lúc ấy, tàu đã chạy được nửa đường để ra cửa biển. Cụ băng lòng với giải pháp ấy...

... Sau nửa ngày lênh đênh trên mặt nước, cụ thoát được lên bờ. Giai đoạn kế tiếp, phải mất gần một ngày nữa, cụ mới kiếm được đường về đến nhà. Khi bước chân vào trong, tìm kiếm khắp nơi, cụ chẳng thấy một ai. Cụ ngồi thâu đêm ôm mặt khóc trước cảnh “nước mắt, nhà tan”.

... Ròng rã hơn 3 năm phải sống trong cảnh đơn độc, nghèo khổ đến độ chuẩn bị đi ăn mày. Nhiều khi quắn trí, cụ đứng trước cửa nhà chửi bóng chửi gió cho người cơn giận: “Bác và Đảng” là tác giả của cuộc chiến Nam Bắc, đã gây nên cảnh gia đình tan nát. Mỗi khi gặp ai quen thuộc, hết kẽ lể tâm tình thì cụ lại buông lời châm biếm lú “cán ngõ” — ngổ như “lú mường lú mán”.

Không ngờ, cuối năm 1978, cụ nhận được tin gia đình đang ở bên Mỹ. Cụ vui mừng, mong chờ ngày đoàn tụ. Chẳng ngờ, đầu năm 1982, cụ được tin buồn: Bà vợ cũ của cụ tử nạn ở Los Angeles. Thế là năm 60 tuổi, cụ “mồ côi” vợ. Cụ buồn rầu khôn tả, có tiễn bạc trong tay nhờ quà tặng của con cháu gởi về, cuộc sống khá sung túc mà chẳng thấy vui chút nào...

Sự thật do chính cụ kể lại như thế. Nhưng mấy năm sau

dần dần cụ ít tiếp xúc thân mật với hàng xóm. Đồng thời người ta thấy có một cô gái rất duyên dáng đã đến chung sống với cụ. Thời gian đầu, người thi đồn là: "Cụ thuê cô gái ấy về nhà giúp việc"; người thi bảo: "Cô ấy là cháu họ của cụ". Chẳng hiểu bọn "công an nhân dân", ăn tiên hối lộ để cô gái được ghi tên trong hộ khẩu, có biết sự liên hệ của hai người hay không?

Mãi một năm sau, lối xóm biết rõ, cô gái ấy là vợ kế của cụ. Nhiều người tò mò, khi hỏi chuyện thì họ được biết, cha cô là sĩ quan Việt Nam Cộng Hòa, bị cầm tù từ năm 1975. Năm 1982, gia đình cô đi vượt biển, không may bị bắt. Tất cả đều bị tù, chỉ có một mình cô là được thả vì còn nhỏ tuổi — mà thật ra, trại tù không đủ chỗ chứa. Năm ấy, khi cô trở về nhà thì nhà đã bị tịch thu. Cô còn bị "công an nhân dân" dọa bắt và đuổi ra khỏi cổng. Cô đến sống chung với gia đình ông chú. Mấy năm sau, đến lượt gia đình ông chú đi vượt biển nhưng lại không có khả năng đem cô theo. Trong thời gian này, có người mối lái: Một là cô phải chấp nhận làm vợ bé một đảng viên Cộng Sản ở trong xóm mà sống, hai là cô phải bán mình cho mấy thằng Tàu ở Chợ Lớn để có 3 "cây" vàng mà vượt biển!

Trong lúc khốn cùng, tiến thoái lưỡng nan thì tình cờ, "trời xui đất khiến", cô gặp được cụ già. Cụ giúp đỡ, đem cô về chung sống...

... Rồi "lửa gần rơm lâu ngày cúng bén". Bây giờ, mặc dù ít tuổi, cô gái ấy đã trở thành "cụ bà".

Trở về trọng tâm của câu chuyện: Một hôm, "cụ bà" đang bị cảm cúm, chị Liên là người hàng xóm đến thăm. Thấy chị bé đứa con là Thu, miệng đang ngâm bình sữa, cụ ông niềm nở bước ra mở cửa:

— Mời chị cho cháu vào trong nhà.

Chị Liên "dạ" rồi bế con bước vào. "Cụ bà" đang nằm nghỉ trên tấm phản gỗ cung gượng ngồi dậy, mỉm cười chào khách. Thằng Cu Tý thì mừng khói nói. Mỗi lần có bé Thu đến nhà là nó túa ta túa tít, chạy tới chạy lui. Lần này, nó theo chị Liên, bước đến gần chỗ "cụ bà". Chị Liên khom người, thả bé Thu xuống. Thằng Cu Tý nắm tay, dìu bé Thu đi được vài bước thì con bé ngã, nằm lăn trên sàn nhà, khóc ầm lên. Thằng Cu Tý

lên đỡ bé Thu dậy. Chị Liên, cụ ông cũng như “cụ bà”, dặm dặm nhìn xem thằng Cu Tý sẽ làm gì kế tiếp để giúp bạn nó? Thấy bạn nó khóc, thằng Cu Tý liền lặp lại đúng như bối nó đã làm trước đây mỗi lần nó vấp ngã. Tay nó đập xuống sàn nhà trong khi miệng lấp bấp:

— Dánh đòn cái... sàn nhà này hú... Cái sàn nhà này hú... làm bé ngã.

“Cụ bà” sung sướng nói với chị Liên:

— Trẻ con ở lứa tuổi này, thật là dễ thương. Thấy người lớn làm cái gì là nó bắt chước làm theo cái ấy, giống hệt con khỉ chị ạ.

Bé Thu khóc lớn hơn làm thằng Cu Tý lộ vẻ luống cuống. Trong khi nó nhìn hết người này đến người khác, ngỏ ý muốn cầu cứu thì chợt trông thấy bình sữa của bé Thu ở dưới sàn nhà. “À! Cô bạn mình vẫn còn khóc, vì khi ngã, đã bị rơi mất bình sữa!” Thằng Cu Tý nghĩ như thế nên cầm lên, trao bình sữa lại cho bé Thu. Quả nhiên, con bé ngưng khóc. Chị Liên tấm tắc khen thằng Cu Tý “ga lăng”, đã đáp ứng đúng ý nguyện của cô bạn nó. Cụ già thì đặc ý, nhìn thằng Cu Tý rồi hóm hỉnh nhìn chị Liên. Bản tính cụ, hễ có cơ hội là tìm cách châm biếm “Bác và Đảng”:

— Nay chị, chị thử đem nhốt con Thu vào trong phòng kia, rồi đóng cửa lại mà xem thằng Cu Tý nhà tôi sẽ làm gì?

Chị Liên chưa hiểu rõ ý cụ ông nên ngơ ngác, đưa mắt nhìn “cụ bà”. Thấy vậy, cụ ông liền bế bé Thu vào phòng trong rồi cài cửa lại. Con bé sợ, đập cửa ầm ầm và khóc rống lên. Đúng như ý cụ muốn trình diễn: Thằng Cu Tý liên hắp tấp chạy đến mở cửa, nắm tay bé Thu, dẫn ra phòng ngoài.

— Đó, chị thấy chưa? Hồi nãy, con chị mất bình sữa thì òa lên khóc. Con tôi thấy thế, bèn đem “vật tư hữu” đã bị mất, trả lại cho con chị. Bây giờ con chị lại bị nhốt trong phòng, khóc rống lên. Con tôi đã đến, mở cửa phòng, trả lại “độc lập tự do” cho con chị.

Hiểu rõ lời châm biếm “Đảng” của cụ ông, “cụ bà” nhìn chị Liên rồi túm tím cười. “Cụ” mời khách ngồi trên phản gỗ:

— Chị ngồi đây nói chuyện. Mấy hôm nay tiết trời độc quá làm mình cứ bị nhức mỏi và xổ mũi hoài. Nhờ chị Liên cạo gió giúp tôi.

Trong khi chị Liên nhanh nhẹn lấy đồng bạc cắc ở trong túi áo ra thì “cụ bà” đem lọ dầu Nam Vang ra đưa cho chị. Rồi “cụ” nằm trên tấm phản, vạch áo ra, sửa soạn cho chị Liên bôi dầu.

Lúc ấy, thằng Cu Tý đang ngồi chơi với bé Thu ở giữa phòng. Thấy vậy, nó vội vàng đứng dậy, hấp tấp đi về phía “cụ bà”. Cụ ông liếc mắt nhìn theo xem thằng con trai tinh nghịch của cụ sẽ làm gì? Chẳng ai ngờ, nó leo lên phản, rồi trèo lên bụng mẹ và nằm xấp xuống. Đôi mắt ngây thơ của nó lấp lánh như hai ánh sao nhìn cụ ông và nói một cách hết sức hồn nhiên:

— Bốơi... “Con nằm... giống như bố”!!!

— Xuống... Thằng mắng địch này, thiệt là...

“Cụ bà” vừa cười, vừa mắng con để cho đỡ ngượng. Cụ ông trợn tròn đôi mắt, chẳng ngờ nó đã nhìn thấy hình ảnh của cụ trong lúc “tối lửa tắt đèn”. Chị Liên ôm bụng, không thể nào nhịn được cười.

THẰNG CU TÝ VÀ “CỤ MẮC, CỤ LÊ” CỦA BÁC HỒ

Kể cũng lạ, một vật dụng vô tri giác, đến lúc không dùng được nữa, thì liệng vào thùng rác cho rồi, tại sao người ta lại đem cất nó trên cao để thờ và gọi là “Ông Bình Vôi”?

Lạ hơn nữa là đối với loài thú vật, bẩm sinh chỉ biết giết hại, tàn phá vật dụng và ruộng đồng, tại sao nhiêu người lại kính trọng và gọi chúng bằng “Ông”.

Nêu lên những hiện tượng quái gở này trong bài “Ông Bình Vôi”, cụ Phan Khôi muốn tấn công thẳng vào tập đoàn lãnh đạo đảng Cộng Sản Việt Nam: Một lũ già nua và ngu dốt, hình người dạ thú, bẩm sinh chỉ biết đâm chém và phá hoại đất nước, dẫn đầu là họ Hồ, “càng sống lâu càng tội”, mà cũng được lู cán ngố đê cao, tôn thờ như ông thần ông thánh!

Hiện tượng quái gỡ này, vốn dĩ đã xảy ra hàng chục năm trước đây và kéo dài cho đến bây giờ. Nhưng đặt giả thuyết, trong kỳ đại hội đảng Cộng Sản Việt Nam sắp đến, nếu có nghị quyết, hạ bệ họ Hồ, dẹp lăng “Bác” như cụ Phan Khôi đã hất mây “Ông Bình Vôi” từ trên tường cao xuống đất; rồi đảng “đổi mới sâu rộng”, thay thế bộ chính trị hiện thời bằng những “Ông Cọp, Ông Trưởng, Ông Tý” trẻ tuổi hơn: Liệu có cứu vãn được tình trạng suy thoái trầm trọng của đất nước hiện nay không?

Đứa trẻ con 3 tuổi như thằng Cu Tý cũng biết trả lời là “không”.

Ở phần trên, nếu hiểu thấu từng ý tưởng và hành động của thằng Cu Tý, đảng Cộng Sản đã thấy vấn đề sáng tỏ.

Tại sao thằng Cu Tý đã nhặt bình sữa, trao “vật tư hữu” này cho người đã mất là bé Thu?

Chẳng cần phải đợi đến lúc 3 tuổi như thằng Cu Tý, một đứa trẻ sơ sinh mới được vài tháng cũng đã có khái niệm về “quyền tư hữu”. Khi giật bình sữa nó đang bú, nó òa lên khóc. Tư hữu và bản năng tự tồn của con người đi đôi với nhau như hình với bóng, chẳng ai có thể hủy diệt được. Khác hẳn “cụ Mác, cụ Lê” của bác Hồ, thằng Cu Tý đã ý thức được điều ấy. Nó sống với tình người, đã nhặt bình sữa, trao lại cho bạn nó.

Tại sao thấy bé Thu bị nhốt ở trong phòng thì thằng Cu Tý lại hấp tấp mở cửa giải thoát cho cô bé?

Bất cứ một đứa trẻ con nào, khi mới tập tành biết đi, đều có khái niệm về “độc lập, tự do”. Không tin quý vị để ý mà xem. Chúng có tinh thần độc lập, muốn tự chủ từ khi còn bé. Chẳng hạn khi người lớn muốn giúp nó, nắm tay sợ nó ngã, nó hất tay ra, đòi đi một mình. Trong câu chuyện nêu trên, cô bé Thu bị nhốt trong phòng đã khóc rống lên vì đã bị mất tự do. Thằng Cu Tý ý thức được điều ấy nên đã chạy tới mở cửa, đáp ứng mong ước của bạn. Chẳng cần đợi đến lúc 60 tuổi như “bác Hồ” mới nói được câu: “Không gì quý hơn độc lập tự do”.

Nếu “không gì quý hơn độc lập tự do” thì “không có gì đều giả và tàn ác bằng, cướp mất độc lập tự do của kẻ khác”.

Thằng Cu Tý, khác hẳn “bác Hồ”, khác hẳn đảng Cộng Sản: Nó sống với tình người, tôn trọng “độc lập, tự do” của người khác cũng như của chính bản thân mình.

Cuối cùng, ai chẳng thích sự hồn nhiên của thằng Cu Tý. Nó nằm trên bụng mẹ rồi bảo: “Con nằm... giống như bố!”. Nhiều người cười, kèm theo những hình ảnh không được thanh tao. Nhưng thằng Cu Tý, tuổi còn thơ, thành thật, thấy bố làm sao thì diễn tả lại như vậy. Tâm hồn như một tờ giấy trắng, đâu óc nó chẳng có một vẩn đục nào cả.

Sự chân thành của thằng Cu Tý, khác hẳn lũ Cộng nô dối trá: Muốn xoa dịu lòng căm phẫn của quần chúng thì chỉ thị cho nhóm Dương Thu Hương nguy tạo cái phong trào “văn nghệ phản kháng”. Muốn đóng kịch dân chủ thì khai sinh ra các nhân vật đối lập “cuội”, làm kiến nghị giả tạo, nghe không BÙI tai, mà xét lại quá khứ thì càng thêm bất TÍN nhiệm.

Bao nhiêu lần bác Hồ và đảng Cộng Sản Việt Nam đã lừa dối quốc dân rồi? “Một sự bất tín, vạn sự bất tin” chứ đừng nói đến hàng chục lần lừa gạt quần chúng.

Kiến nghị, diễn văn... hễ mở mõm ra là các “Ông Bình Vôi” trong Cộng đảng kêu gọi lòng “ái quốc”. Mà thực chất, mục đích cuối cùng của đảng Cộng Sản là gì?

“Quốc tế tính” trong chủ thuyết Cộng Sản quan niệm rằng:

“Khởi thủy, hoàn cầu này là của toàn thể nhân loại, không hề có biên giới giữa nước này với nước khác. Do đó, tổ quốc chỉ là sự bịa đặt, quốc gia chỉ là sự phân chia do lòng tham của con người và lòng ái quốc chỉ là tinh cảm giả tạo”.

Mục tiêu tối hậu trong cuộc đấu tranh do Đệ Tam Quốc Tế Cộng Sản chủ xướng là thiết lập một thế giới đại đồng, xóa bỏ tổ quốc, xóa bỏ biên giới các quốc gia. Trong “thiên đàng” này thì duy nhất chỉ còn tổ quốc Xã Hội Chủ Nghĩa ở Mạc Tư Khoa hay Bắc Kinh. Việt Nam và các nước nhược tiểu khác sẽ trở thành một quận huyện, một tiểu bang, như số phận của tiểu bang Lithuania ở vùng Baltic chẳng hạn.

Hiển nhiên, đó là chủ tâm trong “sự nghiệp đấu tranh” của bác Hồ. Thế mà trong bản “kiến nghị” gửi cho đảng, Bùi Tín

lại còn hối tiếc “tinh thần bác Hồ không còn nữa!”

Tinh thần bác Hồ là tinh thần thế nào? Xưa kia bác đi làm bồi tàu cho Tây, khi đến Ba Lê thì cay cú xin vào học trường thuộc địa. Muốn hợp tác với thực dân nhưng không được, bác liền xoay sang bên Nga nhận chỉ thị để “công rắn búa liêm về cẩn gà nhà”.

Thật là trơ trẽn, bác tự nhận là Nguyễn Ái Quốc. Nếu còn một chút liêm sỉ, Bùi Tín, Nguyễn Khắc Viện, Dương Thu Hương... hãy cúi mặt xuống, nhìn nhận “bác và đảng” là những tên tội đồ của dân tộc để đừng bao giờ nhắc đến hai chữ “ái quốc”.

“Nhân dân biết ơn đảng là phải lẽ”: Viết như thế trong bài diễn văn đọc trước đại hội, Dương Thu Hương hãy hỏi thằng Cu Tý xem, 60 triệu dân, có bao nhiêu người biết ơn đảng, có bao nhiêu người căm thù đảng? Quả là, “cỏ dại mọc trên quê hương” mà còn được “đánh trống khua chiêng” om xòm ở hải ngoại.

Tổng kết lại, trong câu chuyện “trẻ con” nêu trên, thằng Cu Tý muốn gởi đại hội CSVN: Con đường duy nhất để cứu vãn đất nước ra khỏi vực thẳm lầm than là phục hồi quyền tư hữu và trả lại độc lập tự do cho dân chúng. Có nghĩa là, đảng Cộng Sản Việt Nam phải từ bỏ chủ trương bạo lực và đối trá; từ bỏ chủ nghĩa Mác Lê, đập nát lăng con quỷ Hồ Ly Tình ở công trường Ba Đình, kéo cổ thằng ngoại lai mặt như cái mâm cày Lê Nin ở Công Trường Đỏ xuống.

Dù độ lượng thế nào đi chăng nữa, người ta chỉ có thể “đồng thuận”, lấy con điểm đã HOÀN LƯƠNG hoặc kết bạn với kẻ cướp khi nó đã biết CẢI TÀ QUY CHÍNH, nhưng chăng ai ngu dại mà “hòa hợp hòa giải” lúc chúng chỉ “đổi mới” mấy bộ quần áo bên ngoài.

QUỐC ƯỚC

Đại Dương Tâm Sự

Nhớ anh qua sóng đại dương
Xa rời em đã lên đường biệt ly
Bỏ anh cùng mối tình si
Bên kia quả đất một dì không về
Thì thôi quên hết lời thề
Em ôm chôn kín đam mê trong đời
Tàu đi tàu đã ra khơi
Xin chào vĩnh biệt một lời nhớ nhung
Biết khi nào sẽ trùng phùng
Trên trời chim cũng ngập ngừng thói bay
Xa nhau cách một trời mây
Đi về lạnh lẽo tháng ngày quạnh hiu
Ra trông mặt bể mỗi chiều
Viết tên lên cát với nhiều uất mờ
Hải âu mỗi cánh mong chờ
Sóng chiều trắng xóa dỗi bờ nhớ thương

THU NGA

CHÚC MỪNG

Nhận được hồng thiệp của Anh Chị Trần Trung Lương, CSVSQ K16, San Jose, CA, làm Lễ Vu Quy cho Trưởng Nữ:

TRẦN THỦY TƯỜNG VY

đẹp duyên cùng cậu

NGUYỄN THẾ NHÂN

Thứ Nam của Ông Bà Nguyễn Minh Đức

Toàn thể các bạn Cựu SVSQ K16 và gia đình xin được
góp vui cùng hai họ. Thân chúc hai cháu trăm năm hạnh
phúc.

CHÚC MỪNG

Nhận được hồng thiệp của Anh Chị Dương Công
Cường, CSVSQ K16, Alhambra, CA, làm Lễ Thành Hôn
cho Thứ Nam

ĐƯƠNG ĐÔNG VIỆT

sánh duyên cùng cô

VÕ NGỌC KHÁNH

Thứ Nữ của Ông Bà Võ Thành Trí

Toàn thể các bạn Cựu SVSQ K16 và gia đình xin được
góp vui cùng hai họ. Thân chúc hai cháu trăm năm hạnh
phúc.

Tệ trạng xã hội tại Sài Gòn trong 6 tháng đầu năm 91

- Thương xá Eden, nhà hàng Bát Đạt bị cháy
- Rạp hát quốc doanh Quốc Thanh bị phá làm cửa hàng bán đồ điện tử
- Chợ Bình Tây bị giỗ... giải tỏa khu phố Lê Lai
- Con cái cán bộ cao cấp tối lấy công xa đì nhảy, bán lộn giành gái v.v...

Dưới chế độ cộng sản, thành phố mang tên Hồ Chí Minh đã càng ngày càng thối nát, những chuyen biến của mọi tầng lớp nhân dân ngày càng thấy uất hận và đau khổ trước sự tàn phá thành phố do những kế hoạch mệnh danh Chỉnh Trang Xã Hội Chủ Nghĩa được chúng bày ra để vơ vét của cải của người dân Sài Gòn và cũng là để đầy túi tập đoàn cán bộ tham nhũng trong hiện cảnh "hấp hối". Quả nhiên, chúng đã thấy trước những năm, tháng tàn lụi của chủ nghĩa xã hội, một xã hội mà tệ trạng đây rầy sau đây đang băng hoại xã hội và còn băng hoại dài dài trong thời gian kế tiếp. Thật đau xót!

CHÁY... VÌ CHẠM ĐIỆN

Sau vụ cháy vì... chạm điện của cao ốc Imexco (Quý Tiết Kiệm Quân Đội cũ) tại đường Nguyễn Huệ vào cuối năm 89, nhà hàng Cửu Long (khách sạn Majestic cũ) cháy 1990 thì nay tháng 5-91 nhà hàng quốc doanh Bát Đạt (đường Trần Hưng Đạo) và rạp Eden cũ (nay là Đồng Khởi) khu thương xá, rạp Queen Bee cũ đã bị cháy, lý do cũng như mọi lần... chạm điện!!! Dù Lý Quý Chung (tên dân biểu cộng sản năm vùng) cố viết giải thích trên báo Tuổi Trẻ và Sài Gòn Giải Phóng, nhưng, bà con cũng thừa rõ: Những văn phòng xuất nhập khẩu ở trên lầu thương xá cùng rạp chiếu phim Đồng Khởi nơi chuyên nhập các phim ngoại đã phát lửa và tất nhiên cháy kinh nhất vẫn là tài liệu, chứng từ và ngoại tệ như vụ Imexco và Majestic.

Những vụ nêu trên đã phản ánh lại ngày chiếm Sài Gòn của cán bộ cộng sản rêu rao: Con người cộng sản chúng tôi trong sạch, ngay thẳng vì chúng "Đầu đội chính sách, vai đeo chứng từ". Tên Lý Quý Chung, Dương Văn Ba hạ minh "thổi phồng" chửi rủa xã hội trước năm 75 trước hiện trạng này chỉ có cách "đeo mo" che mặt vì nó quá thối nát một cách công khai. Đúng là quả báo nhân tiên, nên Dương Văn Ba dù nịnh nọt cũng chỉ là tên liếm gót cộng sản, ty toe buôn gỗ cho đảng ở bên Lào, ăn cắp sao đó nên đã vào tù Chí Hòa mấy năm nay. Mụ vợ, chữa thẹn nói là tù nhân chính trị nhưng đã bị nhân dân Sài Gòn phi nhổ ném mụ im miệng ngay.

PHÁ

Tháng 2-91 rạp hát quốc doanh Quốc Thanh đường Nguyễn Trãi đã... đóng cửa vì ế khách, đoàn hát quốc doanh Trần Hữu Trang I và II dù có tập trung các nghệ sĩ cải lương danh tiếng (hát theo quy chế trả lương) như Mỹ Châu, Lê Thúy, Phượng Liên, Út Bạch Lan, Văn Chung, Minh Vương, Minh Phụng v.v... cũng đói luôn vì tuồng tích nhảm chán, tuyên truyền. Các vở cũ ăn khách một thời như Đời Cô Lựu, Ngao Sò Ốc Hến v.v... đều sửa lại nội dung, lời nói bài ca sửa lại cho hợp đường lối nên các "dân ghiền cải lương" thưa thớt dần, họ về nhà coi "video lậu" hải ngoại còn hơn, các rạp chiếu bóng chiếu phim Liên Xô cũng ế dài dài...

Các nghệ sĩ giờ phải đi hát "chầu" hoặc phải quay video do

trung tâm Nghe và Nhìn của cộng sản (đặt ở đài Truyền Hình Việt Nam cũ) những tuồng tích do Bạch Tuyết, Bảy Nam đạo diễn để mang ra hải ngoại, hoặc quay theo hợp đồng với các tư thương ham lợi ở Canada, Pháp, Mỹ mục đích chúng thu ngoại tệ để cung ứng cho các tổ tuyên vận ở hải ngoại trong kế hoạch “Dem Tình Thương Ra Hải Ngoại” của chúng hùa chia cắt cộng đồng hải ngoại Việt Nam.

Thật trái ngược, đồng bào trong nước tẩy chay, hải ngoại một số lại ham chuộng, trong khi các cuốn băng video được bày bán nhan nhản ở hải ngoại thì trong nước ế dài, đồng bào quay ra tìm các cuốn băng “chui” của hải ngoại?? Thí dụ: đầu năm 91 cuốn băng video Ái Vân, ca sĩ thoát ly, một ca sĩ mà Việt Cộng coi như một viên ngọc quý đã được Đảng “trui rèn”, một ca sĩ nhiều tuổi đảng, một ca sĩ đã đại diện nhiều lần cho nghệ sĩ Việt Cộng tại các hội hữu nghị Festival, đoạt nhiều giải của các nước cộng sản anh em!!! Việt Cộng tung bốc, hò hét có làn trong một bài báo văn nghệ năm 1985 đã mang gương mặt, tác phong nghệ sĩ xã hội chủ nghĩa Ái Vân để so sánh và chửi rủa các nghệ sĩ tân nhạc miền Nam trước năm 1975... luôn luôn Ái Vân và Lệ Quyên hai ca sĩ tân nhạc này có mặt tham dự hầu hết các buổi biểu diễn quốc tế cộng sản đảng.

Việc Ái Vân, Lệ Quyên bỏ nước ra đi từ miền Bắc, đồng bào miền Nam có nghe nhưng bán tín, bán nghi vì cộng sản Hà Nội ấm nhem rất kỵ khác với Họa My, Thành Được, Hùng Cường, Duy Khánh vì dấu không được. Nay có cuốn băng do La Thoại Tân phỏng vấn đã làm thỏa thích dân Sài Gòn, mắt thấy tai nghe, La Thoại Tân đã hỏi và nói những gì hộ cho dân Sài Gòn không nói ra được. Một kỳ lạ là người ta không cần nghe Ái Vân ca mà quay đi quay lại đoạn phỏng vấn này??? Một tác động tuyên truyền có giá trị gấp trăm bài nói chính trị rỗng tuếch...

Rạp hát Quốc Thanh nay trở thành nơi bán dụng cụ điện tử TV, cassette, băng nhạc, video (chưa có compact) do Sở Văn Hóa thành phố triển khai gây quỹ và muốn cho có khách cũng phải có những băng nhạc, video bị tịch thu hoặc nhập lậu in lại để cho thuê “chui” vì nếu không thì cũng sớm “xập tiệm” vì

không hợp thời, đồng bào có ham chuộng mới chịu bỏ tiền mua. Thôi thì “vừa lòng khách tới, vui lòng khách đi”, muốn ra sao cũng mặc kệ tiền lời trước đã.

CHỢ BÌNH TÂY

Chợ Bình Tây (Chợ Lớn mới) nằm trên đường Hậu Giang, một chợ lớn chuyên bán sỉ và thu hàng, sản phẩm của miền Nam, miền Trung, có khi cả miền Bắc hồi năm 1989 đã sụp đổ nguyên dây bao lơn phía đường Trần Bình gây hai chết ba bị thương toàn là dân lao động đi chợ. Dãy phố này do Nhà Nước tịch thu của người Hoa hồi 1975 nay cấp phát cho các cán bộ đảng, biệt động thành, hoặc nằm vùng nên chẳng ai chịu trách nhiệm vì toàn cõi “bự”, dân kêu nhà nước chỉ cử người tới đưa đám chia buồn... hối tiếc... “Tổ quốc mất mát một lao động cho Xã Hội Chủ Nghĩa”? thế rồi “lặng” luôn bỏ ra về sau khi ăn bánh, hút thuốc thơm, dĩ nhiên có công an khu phố trong phái đoàn thăm viếng, dân “nín khe”!

Trước đây, chợ Bình Tây cũng như chợ Bến Thành, các chủ sạp, người bán lẻ phải đóng góp cùng nhà nước xây lại chợ, hàng mấy chục cây vàng, cùng với sự đóng góp của nhà nước tổng cộng gần trăm cây vàng để trùng tu chợ. Chỉ thấy làm có bè ngoài, ở trong vẫn dột, mưa nước vẫn ngập tới mắt cá chân bên trong chợ, phía ngoài thì gần đâu gồi, cống thoát nước bị tắc nghẽn... trong khi đó vẫn làm lê khánh thành, diễn văn vỗ tay theo chỉ thị. Đốt pháo, tiệc tùng thế là xong, chi phí bao nhiêu không ai có quyền biết dù đã góp phần, chỉ được biết phải đóng thêm tới một, hai cây vàng để... lấy lại sạp cũ hoặc... chọn chỗ.

Tháng 5-1991 lệnh chợ Bình Tây giải tỏa đã được chính thức công bố với các chủ sạp, bạn hàng. Tất nhiên, tôn, gỗ, cửa sắt của hàng trăm sạp phải để lại cho ban quản lý chợ, ra tay không với số ít hàng hóa của mình sau phần kiểm kê của đội quản lý thị trường. Cũng nên hiểu số gỗ, tôn, cửa sắt là do tự mình bỏ tiền ra tu bổ, chỉnh trang do toán thầu của quản lý chợ tốn cả cây vàng nay lại mất luôn, cũng như tiền thuế môn bài, thuế kinh doanh đóng hết năm cũng êm luôn, khỏi tính chi cho mệt, lấy lại tiền của nhà nước là điều nước chảy ngược

trung tâm Nghe và Nhìn của cộng sản (đặt ở đài Truyền Hình Việt Nam cũ) những tuồng tích do Bạch Tuyết, Bảy Nam đạo diễn để mang ra hải ngoại, hoặc quay theo hợp đồng với các tư thương ham lợi ở Canada, Pháp, Mỹ mục đích chúng thu ngoại tệ để cung ứng cho các tổ tuyên vận ở hải ngoại trong kế hoạch “Dem Tình Thương Ra Hải Ngoại” của chúng hùa chia cắt cộng đồng hải ngoại Việt Nam.

Thật trái ngược, đồng bào trong nước tẩy chay, hải ngoại một số lại ham chuộng, trong khi các cuốn băng video được bày bán nhan nhản ở hải ngoại thì trong nước ế dài, đồng bào quay ra tìm các cuốn băng “chui” của hải ngoại?? Thí dụ: đầu năm 91 cuốn băng video Ái Vân, ca sĩ thoát ly, một ca sĩ mà Việt Cộng coi như một viên ngọc quý đã được Đảng “trui rèn”, một ca sĩ nhiều tuổi đảng, một ca sĩ đã đại diện nhiều lần cho nghệ sĩ Việt Cộng tại các hội hữu nghị Festival, đoạt nhiều giải của các nước cộng sản anh em!!! Việt Cộng tung bốc, hò hét có lần trong một bài báo văn nghệ năm 1985 đã mang gương mặt, tác phong nghệ sĩ xã hội chủ nghĩa Ái Vân để so sánh và chửi rủa các nghệ sĩ tân nhạc miền Nam trước năm 1975... luôn luôn Ái Vân và Lệ Quyên hai ca sĩ tân nhạc này có mặt tham dự hầu hết các buổi biểu diễn quốc tế cộng sản đảng.

Việc Ái Vân, Lệ Quyên bỏ nước ra đi từ miền Bắc, đồng bào miền Nam có nghe nhưng bán tín, bán nghi vì cộng sản Hà Nội ấm nhem rất kỵ khác với Họa My, Thành Được, Hùng Cường, Duy Khánh vì dấu không được. Nay có cuốn băng do La Thoại Tân phỏng vấn đã làm thỏa thích dân Sài Gòn, mắt thấy tai nghe, La Thoại Tân đã hỏi và nói những gì hộ cho dân Sài Gòn không nói ra được. Một kỳ lạ là người ta không cần nghe Ái Vân ca mà quay đi quay lại đoạn phỏng vấn này??? Một tác động tuyên truyền có giá trị gấp trăm bài nói chính trị rỗng tuếch...

Rạp hát Quốc Thanh nay trở thành nơi bán dụng cụ điện tử TV, cassette, băng nhạc, video (chưa có compact) do Sở Văn Hóa thành phố triển khai gây quỹ và muốn cho có khách cũng phải có những băng nhạc, video bị tịch thu hoặc nhập lậu in lại để cho thuê “chui” vì nếu không thì cũng sớm “xập tiệm” vì

không hợp thời, đồng bào có ham chuộng mới chịu bỏ tiền mua. Thôi thì "vừa lòng khách tới, vui lòng khách đi", muốn ra sao cũng mặc kệ tiền lời trước đã.

CHỢ BÌNH TÂY

Chợ Bình Tây (Chợ Lớn mới) nằm trên đường Hậu Giang, một chợ lớn chuyên bán sỉ và thu hàng, sản phẩm của miền Nam, miền Trung, có khi cả miền Bắc hồi năm 1989 đã sụp đổ nguyên dãy bao lơn phía đường Trần Bình gây hai chết ba bị thương toàn là dân lao động đi chợ. Dãy phố này do Nhà Nước tịch thu của người Hoa hồi 1975 nay cấp phát cho các cán bộ đảng, biệt động thành, hoặc nằm vùng nên chẳng ai chịu trách nhiệm vì toàn cõi "bụ", dân kêu nhà nước chỉ cử người tới đưa đám chia buồn... hối tiếc... "Tổ quốc mất mát một lao động cho Xã Hội Chủ Nghĩa"? thế rồi "lặng" luôn bỏ ra về sau khi ăn bánh, hút thuốc thơm, dĩ nhiên có công an khu phố trong phái đoàn thăm viếng, dân "nín khe"!

Trước đây, chợ Bình Tây cũng như chợ Bến Thành, các chủ sạp, người bán lẻ phải đóng góp cùng nhà nước xây lại chợ, hàng mấy chục cây vàng, cùng với sự đóng góp của nhà nước tổng cộng gần trăm cây vàng để trùng tu chợ. Chỉ thấy làm có bè ngoài, ở trong vẫn dột, mưa nước vẫn ngập tới mắt cá chân bên trong chợ, phía ngoài thì gần đâu gối, cống thoát nước bị tắc nghẽn... trong khi đó vẫn làm lễ khánh thành, diễn văn vỗ tay theo chỉ thị. Đốt pháo, tiệc tùng thế là xong, chi phí bao nhiêu không ai có quyền biết dù đã góp phần, chỉ được biết phải đóng thêm tới một, hai cây vàng để... lấy lại sạp cũ hoặc... chọn chỗ.

Tháng 5-1991 lệnh chợ Bình Tây giải tỏa đã được chính thức công bố với các chủ sạp, bạn hàng. Tất nhiên, tôn, gỗ, cửa sắt của hàng trăm sạp phải để lại cho ban quản lý chợ, ra tay không với số ít hàng hóa của mình sau phần kiểm kê của đội quản lý thị trường. Cũng nên hiểu số gỗ, tôn, cửa sắt là do tự mình bỏ tiền ra tu bổ, chỉnh trang do toán thầu của quản lý chợ tốn cả cây vàng nay lại mất luôn, cũng như tiền thuế môn bài, thuế kinh doanh đóng hết năm cũng êm luôn, khỏi tính chi cho mệt, lấy lại tiền của nhà nước là điều nước chảy ngược

dòng!

Cái cốt lõi đau khổ là 500 hộ dân bán trong và ngoài bìa chợ và 1800 hộ bán lẻ cất xung quanh lề đường bao vòng chợ phải dọn trước tháng 9-91 theo kế hoạch. Nguồn tin được đưa ra là nhà nước ký kết với một hãng thầu của Nhật, theo chúng nói thì sẽ xây chợ... 9 từng, quyền khai thác nhượng quyền cho Nhật Bản là 10 đến 15 năm, bao giờ khởi công chưa biết, thời gian nào xong chưa rõ, chỉ biết trước mắt hàng ngàn hộ bán buôn và gánh rong ráng "khắc phục" với cái đói vì thất nghiệp sắp tới. Các đơn kêu cứu gửi lên các "cựu dân biểu cũ" và dân biểu mới như: Ngô Bá Thành, Lý Quý Chung, Kiều Mộng Thu và hội đồng thành phố: Kim Cương cũng... êm luôn, chẳng bù đạo trước 75 các dân biểu: cứu đói, tiểu thương, gánh hàng rong, nín thở... hơi một tí là nhảy dong dong, giờ thì câm lặng và nín thở, trái ngược với lời Nguyễn Xuân Oánh họp báo nói trong khi đi "ăn mày" Hoa Kỳ: "Dân biểu quốc hội giờ có quyền ăn, quyền nói..." Đúng là dày tớ cộng sản, lây cái nói láo của Việt Cộng, bá cáo hay, chẳng trách mụ vợ Thẩm Thúy Hằng trước kia đã từng ký tên vào trái pháo của ta trước khi bắn sang Vĩnh Linh tại Quảng Trị muối mặt ở lại theo chồng cộng tác với Việt Cộng nay cũng bị tẩy chay theo.

Đoàn kịch nói "Bông Hồng" của mụ dù có tài trợ của Việt Cộng cũng bị rã đám vì ế khách, giờ mụ đầu quân đóng "châu" cho đoàn kịch nói Kim Cương. Kim Cương đã ly dị với chồng cũ: một sĩ quan quân lực VNCH cũ, nay cô độc, lèo lái cùng Bảy Nam gánh kịch Kim Cương đang hấp hối, nhờ có Văn Hùng ở hải ngoại về đóng tăng cường một thời gian, đồng bào tò mò coi... người hải ngoại về đóng các vở kịch cũ nên số vé có tăng nuôi sống thêm thời gian nữa.

GIẢI TỎA KHU LÊ LAI (cạnh ga xe lửa Sài Gòn cũ)

Vì muốn xây dựng một khách sạn loại 3 sao sau khi ký kết với sự đầu tư của nước ngoài, cộng sản đã cho giải tỏa cả khu phố dân cư đông đúc này từ tháng 5/90, hàng trăm hộ dân đã bị mất hết nhà cửa, nếu hộ nào tự lo lấy chỗ ở khác tại Sài Gòn thì nhà nước sẽ cho chuyển hộ khẩu dễ dàng, còn nếu không thì nhà nước sẽ cho ô tô chở đồ đạc hộ và lo... thu xếp chỗ ở tại

vùng... kinh tế mới!!! Chẳng ai muốn mất hộ khẩu tại Sài Gòn cả, chẳng ai muốn đưa gia đình vào ở vùng "kinh tế kinh hoàng" cả nên phải tự lo thuê mướn ở tại Sài Gòn mà không dám phản đối, thật đau khổ. Ngược lại, Việt Cộng cười khoái trá vì giải tỏa không tốn công, tốn sức, lo nghĩ nơi ăn chốn ở cho dân khu Lê Lai mà vẫn hoàn thành kế hoạch.

Nhưng, việc giải tỏa kéo dài tới tháng 2, 1991 mới xong! Vì lẽ ở đó có một quán ăn bình dân gọi là "Quán Cây Dừa" nhất định không chịu dọn đi?? Quán này do bà "Ba Cây Dừa" mở từ trước năm 1975, quán Cây Dừa rất quen thuộc với dân lao động, văn nghệ sĩ, sinh viên tỉnh xa về tro học v.v.... Họ hay lại ăn vì không những rẻ và thanh đạm, không khí rất bình dân, đặc biệt có quyền ký... sổ nợ khi không có tiền, hơn nữa thiếu chịu bao giờ có trả cũng được. Chị "Ba Cây Dừa" không bao giờ nói nặng nói nhẹ, đôi khi lỡ bước, xin ở tạm quán Cây Dừa đôi ba ngày, chị Ba cũng cho ăn cho ở luôn không sao. Sau năm 1975 nhờ các "em út, con nuôi" xưa kia chịu ơn quán Cây Dừa, ra được hải ngoại lánh nạn cộng sản làm ăn khá, đôi khi gửi tiền về nuôi bà và quán Cây Dừa, nên bà Ba lại tiếp tục mở mà khách ăn gồm thêm cả thành phần mới: thương phế binh của bộ đội CS, bộ đội phục viên bị bỏ rơi hoặc lõ bộ cũng được ở tạm đôi ba ngày. Vì vậy, việc giải tỏa gấp khó khăn vì không những sê va chạm với thương phế binh, bộ đội phục viên, văn nghệ sĩ (tất nhiên là của chế độ... xã hội chủ nghĩa) mà còn sợ phản ứng của nhân dân ngày một tăng, nên, cộng sản nương tay e làn sóng phản đối bùng mạnh ảnh hưởng an ninh xã hội.

Các báo Sài Gòn Giải Phóng, Tuổi Trẻ, Công An Thành Phố, Nhân Dân mở một loạt bài giải thích vì vậy dân Sài Gòn mới tới tìm hiểu câu chuyện. Tiếc thay, không có một cao trào sách động nào của hải ngoại tiếp lửa nên lại bỏ lõ một dịp nữa... Tháng 2-91 sau một đêm "Quán Cây Dừa" tại khu Lê Lai đã bị triệt tiêu, các người cư ngụ kể cả bà Ba cũng... mất tích luôn!!!

LỘNG HÀNH

Trong kế hoạch tuyên vận của cộng sản nhằm mục đích "xì

hơi” cho quên lâng sự đau khổ, mất tinh thần đấu tranh, còng sản áp dụng phương thức của thời Pháp thuộc, phong trào Tài Hoa Son Trẻ của Yoes Châtel nhằm cho dân Việt Nam quên lâng cuộc chiến đấu oai hùng đòi độc lập của Đề Thám, Nguyễn Thái Học, Phan Bội Châu v.v... Cộng sản đã lật ngược lại lời nói phê bình, chửi rủa mà lại khuyến khích làm lơ, cho mở rộng phong trào khiêu vũ, sau một thời gian đổi tên từ: múa quốc tế, múa đôi, vũ quốc tế sau lại trở về khiêu vũ! Các khiêu vũ trường được mở rộng, các lớp dạy khiêu vũ được phép hành nghề, thô thi già nhảy theo già, trẻ nhảy theo trẻ, già thi có Câu lạc bộ Dưỡng Sinh bến Bạch Đằng (Point des Blagueurs cũ) do mụ Nguyễn Phước Đại tổ chức: nhảy để chữa bệnh, khiêu vũ để dưỡng sinh?? Còn trẻ thì nhảy từ vườn Tao Đàm tới khuôn viên Viện Hóa Đạo (!). Rạp Hòa Bình tại Việt Nam Quốc Tự cũ (đường Trần Quốc Toản nay là 3 tháng 2), các câu lạc bộ Thông Tin Văn Hóa cấp quận cũng tổ chức nhảy! Ngoài ra, tái tạo các khiêu vũ trường cũ loại sang như Majestic, Maxim, Palace, Rex, Caravelle v.v... dành cho ngoại quốc và Việt kiều về thăm quê hương, khách du lịch v.v... còn Văn Cảnh, Tháp Ngà (Tour d'Ivoire), Victoria, First Hotel, Olympia, Melody v.v... cùng hàng chục vũ trường khác để cho mọi người nhảy. Thôi thì cán bộ, công nhân viên chức, giáo viên, giới trẻ lao vào nhảy cho hợp với mô-đen (model).

Cà xã hội ăn chơi không cần biết đến ngày mai nhất là giới trẻ. Quán bia “ôm”, cà phê “video”, cà phê “võng”, “bia nầm” mọc lên như nấm mặc dù nạn thất nghiệp tăng từ 15% tới 36%, lạm phát lại tăng vọt thêm 47%, một đô la tháng 5-91 ăn 8000 đồng, tháng 7 tăng 9600 đồng. Giới trẻ chán nản, cán bộ, công an ăn hối lộ càng ngày càng lộ liễu. Cuộc sống vô cùng khó khăn, phức tạp nhất là giới lao động (phần lớn là thành phần chế độ cũ) phải sống vất vả, chịu đắng cay hàng ngày đối diện với bao tệ trạng và thảm trạng. Một số học sinh hoàn cảnh gia đình khó khăn phải bỏ học hoặc học không đến nơi đến chốn, chán đời quay ra “ăn chơi” hoặc di “buổi đời”, vấn đề gia đình bị tàn phá vì cái hậu quả... quốc sách “xì hơi” của Việt Cộng.

Trong khi đó vơ vét lúc “chợ chiêu” những vụ đào xới lấp các cổ vật, quật mò các lăng tẩm ở Huế để lấy châu báu vàng bạc thau vào quỹ Đảng và chia chác, hối lộ lẫn nhau để cho “chìm xuồng”. Các cán bộ lãnh đạo cấp Trung Ương có được hỏi thì nói loanh quanh tìm xác minh rồi... êm luôn. Cán bộ đảng thì vơ vét các đồ đồng, nguyên vật liệu đồng chở ra biên giới phía Bắc trao đổi với Trung Quốc lấy... bia Vạn Lực Trung Quốc, xe đạp, phụ tùng xe đạp về để bán lấy tiền chia nhau, chính tên Nguyễn Văn Linh trong một buổi họp đã tuyên bố với báo chí: “Vụ chở nguyên vật liệu đồng ra biên giới Trung Quốc đã có bằng cớ do xe Bộ Nội Vụ, quân đội chở, số xe hình ảnh tôi có đầy đủ, nếu xác minh không đúng tôi xin chịu kiểm điểm trước Đảng...” Thế rồi “đầm bùn sang ao” đồng vẫn chảy máu ra khỏi quê hương để thu vào... bia và xe đạp???

Sẵn có tiền bạc, thế lực, con cái cán bộ cao cấp tối lấy công xa của bố đi nhảy, tranh giành gái, rút súng K54 bắn lia chia lúc say sưa, công an có bắt cũng phải thả vì “vuốt mặt phải nể mũi”. Lớp trẻ không quyền thế, ham ăn chơi, đua đòi không tiền nên phải trộm cắp vật, lấy của bố mẹ, họ hàng, làng xóm từ cái quần, cái áo đến cái xe đạp cho tới các băng cướp lớn đi xe gắn máy 125 phân khôi chuyên môn “đánh hàng” các mối lớn kề cả giết người!!!

Tội ác của cộng sản đã làm tan hoang lớp trẻ sau này của xã hội Việt Nam. Một vấn đề xã hội và giáo dục rất nặng nề để lại sau này cho chúng ta khi đã quang phục lại quê hương.

Một vấn đề đòi hỏi thời gian lâu dài làm đau đầu không ít cho những ai nghĩ đến tương lai của Việt Nam, một vấn đề vô cùng quan trọng đòi hỏi một kế hoạch xây dựng xã hội mới rất phức tạp, khó khăn mà chúng ta phải thực hiện nếu không muốn đau lòng nhìn thấy sự băng hoại do CS Việt Nam gây ra trên đất nước mến yêu.

Những tin chính trị như Đỗ Mười thay Nguyễn Văn Linh hoặc Trần Quang Cơ thay Nguyễn Cơ Thạch, Đại Hội Đảng kỳ 7 v.v... có sôi nổi tại hải ngoại thì ngược lại đồng bào quốc nội vẫn bình thản, không cần để ý, không cần nghe, họ vẫn âm thầm kết hợp từng ngày thành một khối vững chắc, họ chỉ chờ

cơ hội với sự tiếp tay của cộng đồng Việt Nam hải ngoại yểm trợ họ bằng tinh thần, bằng hậu thuẫn của quốc tế, họ sẵn sàng vùng lên đạp đổ chế độ cộng sản, đạp đổ bọn người cộng sản lãnh đạo mù quáng, say máu đồng bào, đang bám víu vào cái xác mục nát xã hội chủ nghĩa để bảo vệ cho cuộc sống bản thân lúc cuối đời để hưởng thụ mọi đặc quyền, đặc lợi dành cho họ.

Chắc chắn chế độ cộng sản Việt Nam sẽ sụp đổ, cho dù bọn bảo thủ cố ra sức dậy trước mọi giông bão nhưng rồi chúng cũng sẽ bị vùi lấp theo chế độ bạo tàn mà thôi.

Đem lại niềm tin cho đồng bào quốc nội, châm lửa đấu tranh cho đồng bào quốc nội, hỗ trợ mọi dư luận quốc tế cho cuộc nổi dậy của đồng bào quốc nội, đó chính là việc chúng ta có trách vụ cấp kỳ để cứu nguy đồng bào, để quang phục lại quê hương khỏi bị rơi xuống vực thẳm đau thương. Chúng ta có trách vụ kiến thiết để xây dựng một xã hội tự do cho Việt Nam trong tương lai sắp đến.

Chúng ta hẹn gặp nhau trong mọi công tác phục vụ quê hương vào thời hậu cộng sản. Mong lầm thay.

NGỌC GIAO K8

PHÂN ƯU

Nhận được tin trễ từ Việt Nam, Thân Phụ của Cựu SVSQ Khóa 15 Đinh Công Nghĩa là:

Cụ ĐINH HOÀNG

đã mệnh chung tại Sài Gòn, Việt Nam
vào ngày 24 tháng 5 năm 1991.

Toàn thể gia đình Võ Bị Khóa 15 TVBQGVN thành kính chia buồn cùng gia quyến và anh chị Đinh Công Nghĩa tại quê nhà.

Cựu SVSQ Khóa 15 TVBQGVN

Biểu tượng của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam

Sau khi nuốt trọn miền Nam được một năm, năm 1976, Cộng Sản Bắc Việt đã bóp cổ chết ngắt cái gọi là Chính Phủ Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam, bằng cách thống nhất hai miền Nam Bắc, đặt tên chung cho cả nước là Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam. Khẩu hiệu đê ra là: "Tiến nhanh, tiến mạnh, tiến "xiêu vẹo" lên Xã Hội Chủ Nghĩa".

Các "đỉnh cao trí tuệ mu rùa" trong Bộ Chính Trị CSBV sau nhiều lần hội họp đã đi đến một quyết định là nên chọn một con vật làm biểu tượng cho quốc gia. Điều này rất cần thiết, vì chỉ cần nhìn vào biểu tượng là người ta có thể biết được đó là quốc gia nào. Chẳng hạn biểu tượng của nước Anh là con sư tử, biểu tượng của nước Pháp là con gà trống, biểu tượng của nước Mỹ là con chim đại bàng, biểu tượng của nước Úc là con Kangaroo v.v...

Buổi họp để chọn biểu tượng cho nước CHXHCNVN của cái dám "người vượn" trong Bộ Chính Trị CSBV diễn ra rất sôi nổi. Sau khi nghe Tổng Bí Thư Lê Duẩn đưa ra mục đích, yêu cầu của buổi họp, một ủy viên phát biểu:

— Nước Việt Nam ta có sức mạnh vô địch, trong hai cuộc kháng chiến chống Pháp và Mỹ vừa qua, chúng ta đã chứng tỏ cho thế giới thấy rõ chúng ta không phải chỉ có một lần anh hùng mà một ngàn lần anh hùng cơ. Lênin, Cát Mát có nói, mạnh như hổ. Vậy tôi đề nghị nên chọn con hổ làm biểu tượng cho nước ta.

Một người khác bày tỏ ý kiến phản đối:

— Đồng ý con hổ là hình ảnh của sức mạnh vô địch nhưng tôi thấy có vẻ hung dữ và dã man quá. Chẳng có ai thích chơi với hổ đâu ngoại trừ mấy thằng hèn trong các gánh xiếc. Không được, tôi đề nghị nên chọn con khác.

Im lặng một lúc. Ủy viên phụ trách văn hóa và chính trị đứng lên nói:

— Nước ta có 4 ngàn năm văn hiến và từ xưa đến nay vẫn tự nhận là con rồng cháu tiên, sao ta không dùng hình ảnh con rồng làm biểu tượng cho nước ta?

Tức thì có ý kiến phản đối ngay:

— Các đồng chí đừng quên rằng con rồng là một con vật chỉ có trong tưởng tượng, trong truyền thuyết mà thôi. Đã có người nào thật sự thấy con rồng xuất hiện trên trái đất này chưa? Tôi đề nghị nên chọn con vật khác thực tế hơn.

Ủy viên phụ trách Bộ Nông Nghiệp đưa ra đề nghị:

— Chúng ta đang ở trong thời kỳ quá độ tiến lên Xã Hội Chủ Nghĩa. Mặt khác, chúng ta cũng chưa có được những cơ sở vật chất và kỹ thuật làm tiền đề cho một nền công kỹ nghệ tiên tiến, hiện đại. Trước mắt, sự phát triển của nước ta chủ yếu vẫn dựa vào nông nghiệp mà chúng ta thì chẳng có máy kéo, máy cày gì hết. Trên khắp tất cả các cánh đồng ở bất cứ nơi nào trên đất nước ta cũng đều thấy rõ hình ảnh con trâu đi trước, cái cày theo sau. Ý tôi muốn nói là nền nông nghiệp của ta vẫn dựa vào sức kéo của con trâu là chính. Vậy tại sao ta không dùng con trâu làm biểu tượng cho nước ta?

Tổng Bí Thư Lê Duẩn nói:

— Các đồng chí đã không nhất trí chọn con hổ và con rồng làm biểu tượng cho nước ta, tôi thấy đề nghị chọn con trâu của

đồng chí Bộ Nông Nghiệp có vẻ hợp lý. Các đồng chí nghĩ sao?

Ủy viên phụ trách Bộ Quốc Phòng đưa ra nhận xét:

— Tôi thấy rằng dùng hình ảnh con trâu làm biểu tượng cho nước ta không ổn tí nào cả. Đồng ý là nền nông nghiệp nước ta còn tùy thuộc rất lớn vào sức kéo của trâu bò nhưng chọn con vật này làm biểu tượng, tôi thấy có vẻ “trâu bò” quá. Các đồng chí nên nhớ rằng dân tộc ta rất đỗi anh hùng, chúng ta là lương tâm của thời đại, chúng ta là những đỉnh cao trí tuệ của loài người, chế độ chúng ta là ưu việt nhất trong lịch sử nhân loại. Chúng ta không thể là trâu bò được. Vậy nên chọn con khác.

Không khí buổi họp thật căng thẳng, các ủy viên cãi nhau như mổ bò. Họ đã đưa ra đủ các con vật khác từ voi, ngựa, chó, mèo, chồn, cáo, bò cạp, cá mập vv... nhưng chẳng con vật nào đạt được sự đồng ý hoàn toàn của mọi người. Buổi họp có vẻ như đi đến chỗ bế tắc.

Cuối cùng, ủy viên phụ trách Bộ Ngoại Giao đưa ra đề nghị:

— Thưa các đồng chí, tôi có một đề nghị sau đây. Chúng ta đang sống trong thời đại của 3 dòng thác cách mạng, chúng ta đã giương cao ngọn cờ đầu trong công cuộc chiến đấu và bảo vệ nền vô sản chuyên chính trên thế giới. Nay giờ là lúc chúng ta nên chứng tỏ cho thế giới thấy rõ lòng yêu chuộng hòa bình của chúng ta. Cái gì gợi lên cho người ta thấy đó là lòng yêu chuộng hòa bình. Xin thưa, đó là con chim bồ câu. Vì vậy, tôi đề nghị nên chọn con chim bồ câu làm biểu tượng cho nước ta.

Tất cả các ủy viên tham dự buổi họp đều đứng dậy vỗ tay, nhất trí đề nghị chọn chim bồ câu của ủy viên Bộ Ngoại Giao.

Đến đây, một rắc rối nhỏ xảy ra khi có một ủy viên nêu lên nhận xét: Trên nguyên tắc, chúng ta đã nhất trí chọn chim bồ câu làm biểu tượng cho nước ta, thế nhưng như các đồng chí cũng biết là, chim bồ câu có nhiều loại. Có loại màu xám, có loại màu trắng, có loại thì cái ức thật to như giống chim Bắc Âu, loại có dáng nhỏ, gọn và đẹp như bồ câu Trung Quốc vv... Vậy, ta phải chọn giống chim nào có hình dáng thon, đẹp mới

được.

Thế là mọi người lại loay hoay giải quyết vấn đề chọn mẫu chim. Vì chẳng có con chim nào ở trước mặt để chọn nên sau cùng các ủy viên đi đến quyết định là nên phổ biến trong dân chúng để đem mẫu chim bồ câu đến.

Mười ngày sau, tại Văn Phòng trực thuộc Trung Ương Đảng, nơi tiếp nhận chim mẫu, người ta đã chọn được một con chim bồ câu trắng, dáng nhỏ nhắn, rất xinh đẹp. Tức thì, con chim này được đưa đi phổ biến làm mẫu cho biểu tượng nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.

Có một điều quan trọng đáng nói ở đây là không có người nào để ý đến con chim được chọn làm mẫu là con chim có dáng rất thanh thản, đuôi hơi dài, toàn thân màu đen. Người đưa chim mẫu này trước khi mang đến Văn Phòng Trung Ương Đảng đã lấy sơn trắng sơn lên mình con chim để biến nó thành một con chim bồ câu trắng. Con chim đen được sơn trắng ấy chính là con BÌM BỊP.

NAM CA SĨ PHA LI

CHÚC MỪNG

Nhận được hòng thiệp của Anh Chị Nguyễn Minh Chánh, Cựu SVSQ K16 (Pamona, CA) làm Lễ Thành Hôn cho Trưởng Nam:

NGUYỄN MINH CƯỜNG

sánh duyên cùng cô

HUỲNH THỊ HOA

Trưởng Nữ của Ông Bà Huỳnh Đắc Trợ

Toàn thể các bạn Cựu SVSQ K16 và gia đình xin được
góp vui vùng hai họ. Thân chúc hai cháu trăm năm hạnh
phúc.

Nhớ
về
Đà
Lạt
năm
nào

(Thân tặng
các Cựu SVSQ
Đà Lạt)

Lên đường nhập ngũ thu năm ấy.
Đồi áo thư sinh lấy chiến bào.
Dấn thân vào chốn binh đao
Đáp lời sông núi anh hào lên yên.
Đà Lạt với Lâm Viên hùng dũng
Rừng thông cao quanh lũng xanh tươi
Tiếng reo vang vọng muôn đời
Hoa Pensée nở bên đồi ngát hương
Róc rách suối Liên Khuêng dài trải,
Độc đường đi cây cải viên rau,
Cam-Ly hò hẹn cùng nhau
Vầng trăng đáy mاءc soi mầu Xuân
Hương
Hồ Than Thở nhớ thương ai nỉ?
Rừng Ái Ân thủ thi yêu đương
Giốc Bơ-Noa đến cổng trường
Liên Quân Võ Bị bốn phương danh lừng
Tài chỉ huy đã từng thi tho
Trách nhiệm kia trao phó thành công
Trai thế hệ với non sông
Quyết đem xương máu điểm hồng sọc xanh
Bao thanh niên tinh anh tuấn tú,
Đã xung phong nhập ngũ noi đây
Cùng nhau vất vả tháng ngày
Văn ôn võ luyện hăng say luận bàn
Nhớ những lúc gian nan thực tập
Băng rừng sâu vượt đập Đa Nhim
Lên đèo Ngoạn Mục đ看著 nhìn
Đèn Đông thấp thoáng ánh đèn Không
Pha
Phía nam thác Gu Ga ầm ầm
Đường Mơ-Lon nhắc nhớ anh em
Niước còn khói lửa triền miên

Thì thân nam tử truân chuyên xã gi
TỔ QUỐC cần chỉ huy anh dũng
DANH DỰ kia giữ vững trong tâm
Áp lực, danh lợi không làm
Không quên TRÁCH NHIỆM quân
nhân đã thề
Để một giải sơn khê gấm vóc
Từ Nam Quan đến mũi Cà Mau
Cờ vàng ba sọc thắm mầu
Tung bay phất phoi trên bầu trời Nam

THANH TOÀN
ĐẶNG PHẠM KHẢO K8

CHIA VUI

Nhận được hồng thiệp từ gia đình Cựu SVSQ Nguyễn
Tuấn K16 TVBQGVN báo tin Lê Vu Quy cho Trường Nữ

Cô NGUYỄN THỊ TƯỜNG VY

đẹp duyên cùng

Cậu BÙI HUY QUANG

Hôn lễ sẽ được cử hành vào ngày 27 tháng 7 năm 1991
tại Toulouse, Pháp Quốc

Chúng tôi xin chia vui vùng gia đình anh chị Tuấn, cầu
chúc cô dâu và chú rể trăm năm hạnh phúc.

BCH Tổng Hội Cựu SVSQ/TVBQGVN

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Chúng tôi được tin:

Cụ Bà NGUYỄN LƯƠNG NGÔN

Nhũ danh Từ Thị Cáp

Pháp danh Diệu Hiệp

Là Nhạc Mẫu của anh Phạm Bá Cát, đã từ trần tại San Jose ngày 22 tháng 2 năm 1991, nhằm ngày 8 tháng Giêng năm Tân Mùi, hưởng thọ 81 tuổi.

Chúng tôi xin chân thành chia buồn cùng anh chị Phạm Bá Cát và anh chị Nguyễn An Cường cùng tang quyến.

Cầu xin anh hồn Cụ Bà Nguyễn Lương Ngôn sớm phiêu diêu miên cực lạc.

Khóa 13 VBQG Đà Lạt

PHÂN ƯU

Được tin Nhạc Phụ của Cựu SVSQ Đoàn Lưu Em K18 TVBQGVN:

Ông HOÀNG ĐỨC KIÊM

đã tạ thế ngày 19-2-1991,
tức ngày 5 tháng Giêng Tân Mùi
tại Sydney, Úc Đại Lợi

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng tang quyến
và thành tâm cầu nguyện hương hồn Bác sớm tiêu diêu
miên cực lạc.

Gia đình Lại Đình Đánh K18 USA
Gia đình Nguyễn Văn Nhân K18 USA

Đỉnh cao trí tuệ

HUỲNH VĂN PHÚ

Người Cộng sản bao giờ cũng tự nhận họ là “Đỉnh Cao Trí Tuệ” (1) của loài người và chế độ Xã Hội Chủ Nghĩa là chế độ ưu việt nhất. Điều này thì chẳng cần phải tốn kém thêm một giọt mực, một tờ giấy nào để bàn cãi nữa. Sau hơn 15 năm dưới sự cai trị sắt máu của họ, hàng trăm ngàn người đã từ bỏ quê hương, tổ tiên, ông bà, mồ mả để ra đi trên những chiếc thuyền mong manh giữa biển khơi mênh mông, bất chấp hiểm nguy, coi cái chết nhẹ như lông hồng, đã quá đủ để nói lên cái ưu việt của Cộng sản như thế nào rồi. Người ta đã coi chuyện Cộng sản miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam năm 75 là một sự “đau khổ rất cần thiết” không những cho dân tộc Việt Nam mà còn cho cả toàn thể cả thế giới. Bởi vì nhờ đó mà người ta mới hiểu rõ thêm về cộng sản.

Có lẽ, không có một ngôn ngữ nào, dù tuyệt vời đến đâu, có thể diễn tả hết, dù và trung thực tất cả những gì mà người Cộng sản đã đem đến cho dân chúng miền Nam trong suốt những năm tháng sống quằn quại dưới ách thống trị của họ. Ngoài cái đau khổ, áp bức, lạm than, nghiệt ngã, oan khuất, đói rét người dân miền Nam còn phải chịu đựng cái “kỳ cục và quái đản” của lời ăn tiếng nói và cái gọi là hay giữ gìn sự trong

sáng của tiếng Việt hay nói nôm na là “Cải Cách Tiếng Việt”.

Trước hết, nói về lời ăn tiếng nói. Bạn đã có dịp nào tiếp chuyện với một người đã từng sống ở ngoài Bắc - nghĩa là sinh ra và lớn lên dưới chế độ Cộng sản từ sau năm 54 - chưa? Nay nhé, nếu bạn đang đi ngoài phố, miệng phì phèo điếu thuốc lá, một chàng Bộ Đội, đội nón cối dàn đồng hoàng, tay cầm điếu thuốc chưa đốt, nếu anh ta muốn mồi lửa, anh ta sẽ tiến đến gần bạn và nói: “Cho tôi xin quan hệ tí lửa”.

Ngày đầu tiên, khi tôi đi trình diện “học tập cải tạo”, buổi tối hôm ấy, tất cả chúng tôi được xe Molotova chở xuống trại Long Giao. Trên đường đi, lúc đến ngang Biên Hòa, tên Bộ Đội cho chúng tôi xuống xe đi xả bầu tâm sự. Mọi người xuống xe làm cái nhiệm vụ cần thiết ấy chưa được 3 phút thì có tiếng của tên Bộ Đội nói lớn: “Các anh đáy khẩn trương lên.” Sau này, tôi mới hiểu được ra rằng: “Đáy khẩn trương lên” tức là đáy lẹ lẹ lên. (Các bạn thử nghĩ thay vì nói “lẹ lẹ lên” thì lại nói “khẩn trương lên”, mẹ nội thằng nào mà không há hốc mồm ra?).

Hãy nghe tiếp một mẫu đối thoại giữa hai mụ Công an nói với nhau: “Đồng chí ạ, nếu đi từ tư duy trừu tượng tới trực quan sinh động thì tôi nói với đồng chí thế này. Thị trường thịt hôm nay căng lắm nhưng giữa tôi và đồng chí có quan hệ hữu cơ với nhau, nên tôi sẽ để lại cho đồng chí một nửa số thịt tôi có với giá hữu nghị”. Các bạn thử nghĩ xem hai mụ ấy nói gì và bạn có hiểu hết không? Bây giờ, thử tưởng tượng bạn đi vào nhà thổ (Trên trái đất này nơi nào mà không có loại nhà ấy và có thằng lính nào, thằng con trai nào trong đời đã không một lần mò vào chốn lầu xanh ấy đâu), và cô gái có nhiệm vụ tiếp bạn là một người sinh ra và lớn lên ở ngoài Bắc dưới chủ nghĩa Cộng Sản. Tôi bảo đảm với bạn rằng bạn sẽ nghe cô ta nói những điều sau đây: “Này anh, trước khi ta tiến hành, tôi có mấy quy định và yêu cầu cụ thể sau đây. Thứ 1. Phải giữ cự ly. Thứ 2. Không được nóng vội. Thứ 3. Thời gian không khống chế. Thứ 4. Không cần bảo đảm mỹ quan. Thứ 5. Trả tiền nghiêm chỉnh.

Sau đây là chuyện anh em tù cải tạo được tên Bộ Đội dẫn

đi coi chiếu phim ngồi ngoài trời, tên Bộ Đội nói rằng: "Trong suốt quá trình xem phim, tôi yêu cầu tất cả các anh em phải giữ cự ly gián cách". Và trong bất cứ buổi nói chuyện nào, mọi tên Bộ Đội hay cán bộ đều dùng những từ ngữ sau để nói với các bạn: "Hôm nay tôi báo cáo cho các anh nám một số vấn đề như sau". Một người tù cải tạo đã sử dụng mấy chữ "báo cáo anh nám" để chơi xỏ một tên cán bộ như sau. Chẳng là anh em chúng tôi khi đi lao động ở ngoài trời, luôn luôn có vài tên cán bộ vác súng theo canh giữ. Mỗi khi chúng tôi muốn đi đái hoặc đi ỉa đều phải báo cáo cho tên cán bộ ấy biết. Thế là chàng cải tạo bèn nói với tên cán bộ rằng: "Tôi xin đi cầu, báo cáo để cán bộ nám."

Và đây là ngôn ngữ họ dùng trong các buổi họp: "Vấn đề ấy tôi cũng đã tư duy và tranh trở nhiều rồi. Nay giờ chúng ta phải tranh thủ triển khai và kiên quyết xử lý tích cực." Người khác nói: "Tôi xin gút lại như sau ..., các đồng chí có thống nhất ý kiến với tôi không? Có nhất trí không?". Khi muốn khen một đội banh đá hay, người Cộng sản sẽ nói: "Đội bóng ấy rất là trình độ", nếu hay hơn một chút nữa thì họ sẽ có chữ khác. Hãy nghe họ nói: "Cô ca sĩ này rất là cực kỳ, còn cô kia thì trình độ thôi". Xin nghe tiếp anh chàng phụ trách xuất bản sách báo ở thành Hồ đã lên TV nói như sau: "Tôi sẽ cố gắng bắt kịp nhịp thở của thời đại"!

Này giờ là chuyện vòng vòng bên ngoài, đây là chuyện xảy ra trong chính gia đình tôi. Sau gần 10 năm ăn khoai, sắn, bắp với nước muối trong tù, lúc được thả tự do về nhà, tôi đem tí vốn Anh ngữ nhỏ nhoi của mình ra dạy con cái. Tôi đã có lần chê thằng con tôi học "xệ" quá, nó nói với tôi như sau:

— Ba cũng hiểu cho con là cái "lỗ hổng kiến thức" của con quá lớn.

Lần khác, nó ngồi bên cạnh tôi nhỏ nhẹ hỏi:

— Ba, hồi xưa ba đi hành quân ở chiến trường, ba có thường "tiếp cận" với tụi Việt cộng không?

Một lần, em gái nó nhờ nó giảng cho bài toán, sau khi đọc cái đề bài xong nó nói với em nó:

— Bài toán này cũng thuộc loại “tâm cõi” đấy.

Tôi hiểu và thông cảm cho con tôi sau 10 năm chịu dưới sự giáo dục của Cộng sản, nó dùng những chữ “lỗ hổng kiến thức”, “tiếp cận”, “tâm cõi” để nói trong các câu nói trên là không có gì đáng trách. Tuy nhiên, tôi cũng khắc khe nói với nó rằng nếu lần sau mà còn dùng bất cứ thứ chữ nào đại loại như thế thì đừng có gọi tôi là ba của nó nữa.

Còn nói về sự ngu dần của mấy tên cán bộ Cộng sản thì cho dù có nói theo lối kể chuyện Một Ngàn Một Đêm Lê cũng chẳng thấm vào đâu hết. Chỉ xin kể vài chuyện nhỏ sau đây. Ở trong tù, thư từ của thân nhân những người cải tạo gửi vào đều bị kiểm duyệt chặt chẽ và sau đó tên cán bộ đọc tên từng người để lên nhận. Một người cải tạo có bà vợ tên là Hélène, chẳng hiểu bà ấy là người Pháp hay mang quốc tịch Pháp. Tên cán bộ khi phát thư đã nói như sau: “Anh nào có người nhà tên là HÉ-LE-NE lên nhận thư.”

Lần khác, một chàng cải tạo đang ngồi đọc cuốn sách viết bằng Anh ngữ (thời gian hai tháng đầu tiên, lúc mới vào tù không có sự cấm đoán đọc sách), một tên cán bộ lại gần chàng cải tạo, nhìn một lúc rồi hỏi:

— Anh học tiếng gì thế?

— Tôi học tiếng Anh.

— Ủ, học tiếng Anh thì được. Còn học tiếng Mỹ thì cấm đấy nhé.

Và tên cán bộ, để tỏ ra mình cũng thuộc loại “Đỉnh Cao Trí Tuệ Ngu Đần” nói tiếp:

— Cái tiếng Anh này thì dễ thôi chứ tiếng Tây thì khó lắm đấy. Một chữ của nó có tới hai, ba chục nghĩa lận.

Bây giờ, xin nói tới chuyện cải cách tiếng Việt. Ở đây, vì lý do kỹ thuật ẩn loát, tôi không thể đưa ra một số chữ mẫu mà những người Cộng sản đã chỉ thị cho các trường Tiểu học từ Bắc vào Nam phải cải cách viết như thế nào. Chỉ xin các bạn hiểu đại khái là tất cả các chữ như L, H, G, K v.v... khi viết thì dứt khoát không có cái vòng bụng ôm lấy thân chữ. Cách viết chữ ấy nhìn vào rất ư là kỳ cục, chẳng giống ai hết. Nó không

giống chữ Ản Độ mà cũng chẳng có tí nào Ả Rập. Còn cách đọc thì các mẫu tự đều không được phép âm như chúng ta đã được học từ hồi nhỏ. Ví dụ như các chữ B, C, M, N, L, H được phép âm như sau: B đọc là Bờ, C đọc là Cờ, M đọc là MỜ, L đọc là Lờ v.v... Có một điều oái ăm là dạy con nít đọc thi là như thế nhưng các xướng ngôn viên của đài Truyền Hình thì họ vẫn đọc y hệt như ta đọc lúc trước. Ví dụ như UBND họ vẫn đọc là U, BÊ, ANH-NỞ, DÊ chứ không đọc theo lối cải cách tức là U, BỜ, NỞ, DỜ.

Lại xin nói tiếp về sự thay đổi cách viết chữ Y bằng chữ I. Ví dụ chữ Mỹ phải viết là MĨ. Thật ra, trước 75, ở Saigon cũng đã có vài vị đề nghị nên thay chữ Y bằng chữ I rồi. Kể ra chữ MỸ mà viết bằng Y hay chữ Yêu viết bằng Y, cách viết ấy đã ăn sâu, đã thẩm nhuần vào tập quán và thói quen của dân Việt rồi. Xét về hình tượng thì chữ Mỹ và chữ Yêu viết bằng chữ Y, trông nó đẹp hơn, dễ thương hơn là viết bằng chữ I. Nó làm ta không bị hụt hẫng, cùt hứng và gọn lõn như thể ta đã từng nghe tiếng còi tàu lửa chạy bằng hơi nước lúc xưa rồi bây giờ phải nghe cũng tiếng còi xe lửa ấy chạy bằng đầu máy Diesel vậy. Cùng là thứ tiếng còi xe lửa nhưng tiếng còi phát ra từ đầu máy chạy bằng hơi nước, nó kéo dài, nó ngân vang, nó tha thiết, nó gợi cho ta những kỷ niệm chòng chát cùng với tuổi thơ và những ước mơ được đi đến vùng trời xa lạ nào đó. Còn tiếng còi xe lửa chạy bằng đầu máy DIESEL, nó vừa đục, vừa đีc lại gọn lõn như thể ta đánh mất đi cái gì đáng nhớ nhất. Đấy, tôi nghĩ cái tâm trạng của tôi khi đọc chữ MỸ thành ra chữ MĨ cũng giống như tâm trạng khi nghe hai loại tiếng còi tàu đã kể ở trên.

Chưa hết, đây mới là điều phiền toái. Giả sử có một cô gái nào đó có tên là THÚY, nếu đổi chữ Y bằng chữ I thì tên cô ta là THUÍ. Do đó, tôi nghĩ rằng, cho dù cô ấy có đẹp đến đâu, có thơm đến đâu chăng nữa, chắc là khi đọc tên cô ta, tôi cũng thấy có cái mùi thum thùm. Tôi nghiệp cho cô ta chữ? Phải không các bạn? Một ví dụ khác, tên của một người-đẹp-nhất-vùng-Bắc-Cali, hiện đang giữ nhiệm vụ "Cánh Nhạn Bốn Phương kiêm Liếm Cò" của Tờ Đa Hiệu là TRẦN

THỊ MÂY MÂY. Nếu bây giờ đổi chữ Y thành chữ I thì tên cô ta sẽ là MÂI MÂI. Ta sẽ đọc cách nào cho ra tên cô ấy đây? (Lạy Thánh ALA, Ngài sống khôn thác thiêng, ngài chỉ giúp con cách đọc tên của nàng cho trúng kèo con mang cái tội là “tán bậy” nàng đấy). Rồi câu “Tôi ĐÂY cái xe” nếu viết thành “Tôi ĐÁI cái xe” thì chữ ĐÁI, bạn sẽ đánh vần ra sao đây? Chữ KHUYA nếu viết thành chữ KHUIA thì nó sẽ ra cái thống chế gì?

Cuối cùng, để khỏi mất thì giờ các bạn hãy giờ theo dõi chuyện tầm phào, xin các bạn vui lòng đọc hàng chữ sau đây: “Tôi muốn leo lên Trời, YÀ.” Dĩ nhiên, chữ “YÀ” ở đây là chữ “IÀ” đấy. Vâng, nếu bạn leo lên được trời mà “YÀ” thì bạn cũng thuộc loại Đỉnh Cao Trí Tuệ và là người hạnh phúc trên trần gian này rồi.

HUỲNH VĂN PHÚ
Tháng 2/91

1. Thời gian gần đây, Việt cộng đã thay thế nhóm chữ “Đỉnh Cao Trí Tuệ” bằng cụm từ “Tinh Tuý của Trí Thức”.

CHÚC MỪNG

Nhận được hồng thiệp của Anh Chị Nguyễn Xuân Hoàng, CSVSQ K16, New Jersey, làm Lễ Vu Quy cho Trưởng Nữ:

NGUYỄN HOÀNG THANH TRANG

đẹp duyên cùng Cậu

TẶNG QUỐC QUYỀN

Trưởng Nam của Ông Bà Tặng Đinh Hớn

Toàn thể các bạn Cựu SVSQ K16 và gia đình xin được
góp vui cùng hai họ, thân chúc hai cháu Trăm Năm Hạnh
Phúc.

Lục
Bát...
Tiền
Chế

(Tặng người
liếm cò
Đa Hiệu)

ĐA HIỆU 24

Hỏi Cô Trần Thị Mây Mây
Chẳng hay Cô đã có "Thầy" hay chưa?
Nếu không, sáng nắng chiều mưa
"Lấy gì đi sớm về trưa với tình!"(1)

HUỲNH VĂN PHÚ

(1) Tân Đà.

Họa:

Trả lời anh PHÚ mây mây (1)
Can chi lại hỏi có "Thầy" hay chưa?
Quê hương sáng nắng chiều mưa
Ai còn nghĩ chuyện "sớm trưa với tình"!
Còn NON, còn NUỐC còn mình
NUỚC NON đã mất, quên tình lứa dối.
Bây giờ Mây lồng lờ trôi,
Hoa THANH BÌNH nở thì tôi có
"Thầy"!

TRẦN THỊ MÂY MÂY

(1) Mây mây: Triệu chứng đầu tiên khi bước vào
giai đoạn "Hoàng hôn Hàng Hải" của cuộc đời.

167

THƯ TÍN

ĐA HIỆU

TRẦN THỊ MÂY MÂY

• Một Cùi “thương mến” Mây Mây, Houston, Texas: Tuy thư không ghi rõ tên họ nhưng đã được ấn ký dưới dạng thức “nịnh đâm” như vậy thì Mây Mây không thể không dành ưu tiên để trả lời. Được nghe lời “thương yêu triều mến”, ai nỡ từ chối cho dành; đây là tâm lý chung của con người, huống hồ Mây Mây lại là một người đàn bà bằng xương bằng thịt. Vì thế, xin quý độc giả thông cảm mà bỏ qua cho trường hợp thiên vị này.

Câu hỏi thứ nhất, xin trả lời: hầu như Mây Mây đã hiện diện trong tất cả mọi buổi dạ vũ do anh em cựu SVSQ tổ chức để gây quỹ. Chỉ vắng mặt trong trường hợp bị bệnh

liệt giường không lết đi nổi hay không được thông báo. Trả lời câu hỏi thứ hai: trong các lần tham dự đó, chả có ma nào “xàm xõ” với Mây Mây cả. Vì thứ nhất, thành phần hưởng ứng đa số thuộc gia đình CSVSQ và thân hữu. Những vị này đến không ngoài mục đích giúp đỡ phương tiện hoạt động cho tập thể cựu SVSQ và cũng để có dịp gặp lại bạn bè. Thứ hai, (xin nói nhỏ) dung nhan em gái không “tới” lắm nên có muốn bị “xàm xõ” cũng không được “mô”. Vì vậy, làm gì có chuyện “ăn chơi buông thả”. Khiêu vũ, hay nhảy đầm, tục hay thanh, xấu hay tốt đều do ở lòng ta. Trên phương diện cá nhân, nếu

xem khiêu vũ là dịp để giải trí, để tìm cho tâm hồn một vài giây phút thoái mái thoát ra ngoài cuộc sống ù lì thường nhật thì đâu có gì gọi là xấu. Trên phương diện tập thể, càng không xấu xa chút nào hết nếu chủ đích tổ chức là để tìm một chút phương tiện giúp đỡ bạn bè còn trong thế “kết”. Sở dĩ có một số vị vẫn xem khiêu vũ là một trò chơi khiếm nhã có lẽ vì quan niệm “nam nữ thọ thọ bất thân” vẫn còn cột chặt trong đầu. Bên cạnh đó, cũng phải kể đến một số trường hợp “mơ trớn” quá đáng (nói theo giọng điệu phim bộ Tàu), lợi dụng ánh đèn mờ tỏ, tiếng nhạc đậm đòn để “cọ quẹt” chút đỉnh. Dĩ nhiên việc “cọ quẹt chút đỉnh” này chắc không “mập béo” gì cho người có “âm miêu”, nhưng với người có sẵn thành kiến, thì rõ ràng đây là một thú tiêu khiển thiếu lành mạnh và không đẹp mắt chút nào cả!. Với hạng người mà đâu óc đặc quánh tà ý này, ở bất kỳ không gian nào, thời đại nào cũng có. Đầu thân xác họ có thành tro than đi nữa, vọng tám vẫn còn tồn tại như lời nghiêm phán của Đức Thích

Ca với một trường hợp phát nguyễn diệt tục: “Đoạn Âm không bằng đoạn Tâm”!

Theo Mây Mây được biết, Trường Võ Bị đã gián tiếp hoặc trực tiếp tổ chức các lớp dạy khiêu vũ cho SVSQ. Trực tiếp có sĩ quan hướng dẫn và gián tiếp chỉ có SVSQ tập cho nhau ở Phan Diêm sau giờ cơm chiều, điển hình như trường hợp khóa 19. Hy vọng ý kiến thô thiển của Mây Mây sẽ giải tỏa phần nào thành kiến đối với việc tổ chức dạ vũ. Trong khi chờ đợi một phương thức gây quỹ hữu hiệu hơn để làm vừa lòng hết các bậc đạo hạnh, chẳng lẽ chúng ta dành đoạn làm ngơ trước những tiếng thở dài của một số đệ huynh. Vì, “giúp lời nhưng không ai giúp cửa; giúp đưa nhưng chẳng ai chịu giúp cơm”.

• NT Lê văn Thành K5, Úc Châu: Sau kỳ đại hội tháng 5, nghe hai ông Chủ nhiệm và Chủ bút bốc thăm NT mà Mây Mây dâm ra ganh ty. Nói vậy chứ, đâu cho cày cuốc hết đời với Đa Hiệu, công lao của em gái không bao giờ sánh nổi với thiện chí của đàn anh. Từ bên kia chân trời xa thẳm, NT và chị đã chịu khó

lặn lội về phó hội, họp mặt và hàn huyên cùng đàn em, lại còn cặm cụi viết bài cho Đa Hiệu..., Mây Mây xin ngã mũ chào thua. Vì những biến động đồn dập khắp thế giới gần đây nên một số bài vở nhận được, đã cho lên khuôn, vào giờ chót bỗng dung trở thành mất thời gian tính và ban biên tập dành phải bấm bụng cất lại trong tâm trạng tiếc ngắn tiếc ngơi! Chỉ còn cách gửi lời tạ lỗi cùng NT và một số quý vị. Đa Hiệu mong nhận được những sáng tác mới của NT, bốc lửa đệ huynh như bài viết đã gửi. Kính.

• NT Nguyễn như Mạnh K25, Cali: Ngay chính tòa soạn vẫn còn thiếu một vài số báo cũ mấy năm trước. Nói ra nghe có vẻ "diễn" nhưng thực tế là vậy. Vẫn còn vài tập từ số 17 trở đi, nếu NT thiếu những số này thì xin cho biết để Mây Mây gửi biếu.

• NT Trần xuân Phước K23, Pensylvania: Mục thư tín là do Mây Mây đảm trách vì vậy không dám nhận lời thưa gửi "kính NT" ở đầu thư. Kéo thêm vài trang nữa cho dài theo yêu cầu của NT và một số vị khác thì Mây Mây không ngại. Có điều, dài quá e

rằng sẽ trở thành mục "Gõ rối tơ lòng" như một NT đã bình phẩm thi tội nghiệp cho Mây Mây quá. Ngay tơ lòng của chính mình, em gái còn không biết đường tháo thì đi theo con đường của bà Tùng Long, chắc tương lai không tránh khỏi bị "tẩu hỏa nhập ma". Dẫu sao cũng sẽ "cố gắng" để làm vừa lòng hết các bậc đàn anh.

• Võ Tất Thắng K31, Nebraska: Kính thưa NT mà lại xưng "em" là có chầu bị phạt đó. Tuy nhiên, nếu lượng định tuổi đời căn cứ vào số thứ tự khóa thì em có thể xưng em với chị mà không sợ bị các NT của 30 khóa khác phạt chạy máy vòng sân. Định cư ở Mỹ đã lâu mà nay mới mò ra Đa Hiệu 22 chứng tỏ Địa hình của em vẫn còn yếu. Nhưng đâu sao vẫn còn hơn chị vì cho tới nay "tọa độ" đời mình chị vẫn còn lờ quờ chưa chấm ra! Đọc phần trả lời NT Mạnh K25, chắc em cũng thông cảm cho tòa soạn. Chị sẽ gom các số còn lại gửi em. Ở vùng chị ở có một số cựu SVSQ khóa 31, đặc biệt có cựu SVSQ Phạm Pho mà theo lời NT Chủ bút, Cùi này lúc nào cũng mang mộng ước trở

lại trường xưa để học cho xong bài "Thoát hiểm và mưu sinh". Đã gửi em điện thoại và địa chỉ chú Pho.

• NT Phạm Bốn K27, Westmonster, CO: Đã ủng hộ, có danh sách chạy trên báo hồn hoài mà không nhận được ĐH thì thử hỏi ai lại không cay cú cho được!. Hơn nữa NT vốn đang mang tâm trạng của "Kẻ ở Miền Xa", cư ngụ ở một nơi "Nhiều Đông lăm Hạ" như vùng Tây Quái (Westmonster) thì oán khí chắc phải nặng nề hơn. Viết một bức thư với văn phong bộc trực, với những lời lẽ xài xể nhau căn cứ vào kỷ niệm chia phiên gác ngày còn ở trường như vậy mà NT lại kiêm tốn cho là: "Thằng em này ở xa, lại vẫn chương chứ nghĩa dốt nát, không đủ chứ để đặt tên lót thì làm chó gì có văn chương... Chỉ dám góp phần trách nhiệm đóng góp tờ báo, còn quyền lợi thì xin đòn anh tự giác cho công bằng". Về việc thiếu chữ lót, NT đừng buồn vì trong nền văn học Việt nam không thiếu những khuôn mặt gò ghè mà tên họ vẫn chỉ có hai chữ như Nguyễn Bính, Phan Khôi, Nguyễn Vy... Riêng việc xót

tên trong danh sách gửi báo, không phải vì tên của NT quá ngắn mà tại này dám "giơn mặt" và cố ý bỏ quên đâu, mà bởi vì, trong thời gian qua một số quý vị đã gửi thư từ và tiền ủng hộ về hộp thư cũ. Nơi đây, nhờ thiện chí của một vị đại NT, thư từ được gộp nhặt và phân loại hồn hoài. Danh sách ủng hộ được thiết lập và gửi về tòa soạn để "chạy nhụt trình" nhưng lại thiếu địa chỉ để cập nhật hóa. Trình bày như vậy để NT thấy được cái nhiều khẽ và lầm việc cho tòa soạn nên lỗi lầm hay thiếu sót là điều không sao tránh khỏi. Cảm ơn NT đã cho biết để tụi này chấn chỉnh. Nhìn quanh tòa soạn Mây Mây chỉ thấy "Một chân trời tím ngắt" trách nhiệm chứ không có một tí quyền lợi nào để thủ cho riêng mình.

• Các NT Khóa 19, Âu châu: Người Chủ bút, cùng khóa với các NT vì quá bận nên không thể trả lời thư riêng và đã bán cái món "nợ ân tình" cho mục này. Ông ấy nhấn lời cảm ơn đến NT Ái, Lạp, Giám, Đáp và tiên ứng hộ Đa Hiệu và thư thăm hỏi. Riêng 30 dollars của NT Giám gửi khóa 19 đã được chuyển

cho người Đại diện miền Bắc Cali. Dự trù Âu du cùng lượt với NT THT nhưng vào giờ chót bị người tình Đa Hiệu cột giờ nên ông ấy tiếc hùi hụi và đành thở dài ngâm câu: "Paris ơi!, hẹn lần sau!."

• **Thầy Nguyễn Văn Vui, Texas:** Tổng hội đã nhận thư báo tin đến Mỹ của thầy. Tin này loan ra thì có hai cựu SVSQ khóa 19 mừng hết lớn. Đó là nhà văn Huỳnh Văn Phú ở Philadelphia và bốn báo chủ bút. Hai ông này mong một hôm nào gặp lại thầy để "observer", "noter" và "marker" thật kỹ hồn nhớ lại một thuở "Kivini". Chúc thầy và gia đình nhiều may mắn. Câu mong thầy vẫn còn phong độ để "marker" mấy chú cao bồi vùng Texas. Kính.

• **NT Lưu Xuân Phước K24, Texas:** Ngân phiếu gửi đi chưa "clear" ngân hàng, NT sợ bị thất lạc và gửi thêm bằng "Money Order" cho chắc ăn. Một tinh thần trách nhiệm rất hiếu thấy ở thời buổi "gạo chau củi quế" này! Tuy nhiên (xin lỗi thầm): như vậy là NT đã "gài" tụi này vào thế kẹt phải làm báo dài dài, làm đến chết bỏ. Nếu làm báo

là câu chuyện của duyên nợ thì NT ơi, ép dầu ép mỡ, chứ ai lại nỡ ép người khác làm báo đến hương phai phấn nhạt bao giờ? Chân thành cảm ơn NT.

• **NT Lê trung Nga K23, Washington:** Nghe đồn NT rất "nő", nhưng lời thư không có mùi thuốc súng mà trái lại tình cảm chứa chan, ấm áp như của nàng con gái ở tuổi mới tròn trĩnh. Một là thiên hạ đồn sai, hai là NT chỉ "nő" đúng chỗ và đúng lúc? Chỉ yêu cầu NT một điều: Có "nő" thì "nő" ở đâu đó, đừng "nő" nhầm Mây Mây vì em gái không muốn bị tan xác trước khi lên xe bông! Sẽ làm theo lệnh NT, cập nhật danh sách Hội Washington và xóa tên trong sổ bụi đời "một số người không muốn liên hệ đến giòng họ nhà 'Cùi' vì tâm hồn họ đã nguôi lạnh". Đã thêm chữ SE vào địa chỉ của NT Lê nguyên Bình. Cuộc đời ở đây khó thật, chỉ thiếu mỗi chữ "SE" mà báo đã đi lộn đường! Tiên đoán của NT mới đúng có một phần, "người đẹp" quá lâu chưa xuất hiện không hoàn toàn "ất hẳn đã ốm đói" mà chỉ vì "ốm" thôi. Anh em ta đã vùng lên nên quỹ Đa

Hiệu tổng kết trong số này rất dôi dài, số thu kẽ như cao nhất từ trước đến nay nên Mây Mây đã phải “bị gãy”. Mờ con mắt ếch chạy đua với thời cuộc nên “ra không đúng kỳ”. Xin NT thêm một lần nữa, đừng chúc “dữ” em gái bằng lời ca: “Bây giờ mấy tháng rồi hối em”. Thân mến.

• Chị NTVB: Sao chị không nghĩ Mây Mây là Mây Mây mà tưởng là một người nào khác và lại còn gọi bằng “anh” nữa! Trời, phải chi “Mụ Bà” nắn lộn để em gái trở thành một dáng nam tử như chị tướng, thì Mây Mây đã đi Đà Lạt, đã là Niên trưởng rồi! Nếu được vậy thì cuộc đời tình cảm của Mây Mây có thể không đến nỗi hẩm hiu như hiện tại. Đã khẳng định rồi lần sau xin làm ơn cho Mây Mây biết địa chỉ để gửi báo đến tận nhà. Đồng ý nhé!

• Chị Thu Nga, Texas: Xin “thanh minh thanh nga” với chị, phần trả lời chị Phượng Khanh ở Đa Hiệu 21 là do Mây Mây “thò tay ngọc, thọc tay vàng” viết ra chứ không phải NT chủ bút. Cố gắng để đăng tên tác giả và tác phẩm đến số 22 bỗng dung bị khụng lại vì bài vở,

thư từ gửi về tòa soạn quá nhiều. Phần vụ của Mây Mây là lựa bài và trình bày chủ bút. Nếu phải sáp lại, viết phần mục lục cho các tác phẩm nhận được thì tội cho Mây Mây quá. Em gái thuộc loại người bảo thủ hạng nặng, chỉ dùng bút lông và mực tàu để viết mặc dầu kỹ thuật điện toán chữ Việt đã tiến đến trình độ siêu việt, vì vậy nếu thực hiện như lời chị yêu cầu sẽ mất rất nhiều thời gian. Cùng là phận đàn bà, xin chị tha giùm em màn này để Mây Mây có chút thời giờ “điểm phấn tó son” lại dung nhan mùa Hạ của mình. Nếu được thông cảm, Mây Mây xin doan chắc một điều … các chị sẽ là những người đầu tiên được mời tham dự đám cưới của Mây Mây và dĩ nhiên tiệc cưới sẽ được tổ chức tại nhà hàng Mỹ Cảnh Saigon, khi đất nước vắng bóng chồng. “Báo minh”, theo nhận xét của một số vị, đã có vẻ khá “ướt át”. Vì vậy, đề nghị cho thêm phần “thuần túy văn nghệ” e rằng một hôm đẹp trời nào đó tòa soạn sẽ bị ngập lụt mất. Mây Mây lại không biết bơi nên rất sợ bị chết đuối! Cám ơn chị đã “OK” cho việc phổ biến nhạc

bản "Thốn Thức". Và nhân đây cũng xin thông báo nhạc sĩ Nguyễn văn Riêm K15: đèn xanh đã bật.

• NT Trần Khắc Huyễn K14, CA: Chỉ xin hai chữ "đại xá" nơi NT và một số các NT khác. Trong buổi giao thời của hai hộp thư, ở hai vùng Bưu điện khác nhau, một số "checks" nhận được, ông Thủ Quỹ của Tổng Hội đã mau mắn bỏ vào trương mục TH nhưng lỡ quên thông báo danh sách để Đa Hiệu đăng tải. Vì vậy, nếu đọc phần kết toán chi thu Đa Hiệu kỳ này, NT sẽ thấy có một số tiền thặng dư vì danh sách ủng đã xót đăng trên Đa Hiệu mấy kỳ trước. Yêu cầu của NT rất chính đáng và không có gì để phải hiểu lầm. Nhận tiền ủng hộ, nếu không thông báo được đến cá nhân người gửi thì việc tối thiểu phải làm là phổ biến danh sách tổng quát trên Đa Hiệu. Bằng hết sức, tòa soạn cũng như TH cố chấn chỉnh tình trạng này. Kính.

• NT Châu Thanh Phước Phú K28, Germany: Trong một tháng mà chúng tôi nhận được đến 3 lần thư của NT, đây phải nói là một hân hạnh cho tòa soạn. Dầu

thư có được viết theo những biến động tình cảm nào đi chăng nữa thì không ai có thể chối bỏ được thiện chí và nhiệt tâm của người viết. Bởi vì, còn giận, còn hờn, còn trách móc, còn chê bai, còn chửi bới nhau là còn nghĩ về nhau. Tuy nhiên, khi ngọn trào lòng lắng xổng, phê bình để xây dựng phải chăng là phương tiện hữu hiệu để nuôi sống tập thể? Chính vì điểm này, Mây Mây xin được mạo muội "Mao Tôn Cương" đôi lời với NT.

Có người đã nói: "Chân lý bên này dãy Pyrénée, không hẳn là chân lý phía bên kia núi". Trong 3 lá thư, hai lần NT nhấn mạnh đến sai lầm, 1 Đức Mã không là \$53 US dollars. Đúng vậy, 1 Đức Mã vào ngày 2 tháng 5 năm 1991 tại Mỹ không đổi được \$53 US dollars mà là 53 cents (xu). Nếu đọc kỹ hơn trang 197 ĐH 23, NT sẽ thấy một dấu chấm đi trước con số 53 và trong vòng ngoặc đơn có ghi rõ 50 Đức Mã = 26.50 US dollars. Tại Việt Nam ngày xưa vào thời chúng ta (và cho đến ngày nay) cũng như tại một số các quốc gia Âu Châu, dấu chấm dùng để phân biệt số

hàng ngàn và dấu phẩy là hàng rào cách ngăn số lẻ. Trái lại, hệ thống đo lường và ký hiệu toán số của Mỹ có phần khác biệt hơn: dấu chấm để phân biệt số lẻ và dấu phẩy để chỉ số hàng ngàn! Kim bản vị trên thị trường quốc tế cũng thay đổi luôn, có khi hàng ngày, vì thế tòa soạn cũng đã ghi rõ ngày đổi. Điều mà NT cho là sai lầm có thể đúng tại Đức nhưng không hẳn có thể áp dụng tại Mỹ.

Việc phê bình bài viết “Đổi mới hay đổ máu” của cựu SVSQ Lê Luận trên ĐH 23 qua câu: “Ông Gorbachev đã cho các nước Đông Âu tự giải tán Đảng Cộng sản và chế tạo một đảng mới gọi là Dân Chủ Xã Hội (Socialist Democratic Party).” (ĐH23 trang 145), NT cho là không đúng và học trò lớp nhất (lớp 5) của Việt Nam cũng như của Đức cũng biết. Lý luận đưa ra là Đảng Dân Chủ Xã Hội được khai sinh từ khi Gorbachev chưa ra đời. Có thể đồng ý với NT điểm này nhưng tác giả bài viết đã dùng danh từ “chế tạo” chứ không phải “sáng tạo”. Người ta có thể phỏng theo một mô thức có sẵn, biến chế để thích ứng

với hoàn cảnh và nhu cầu thi công việc này không thể gọi là sáng tạo. Như vậy có nghĩa Gorbachev không là cha đẻ của xã thuyết nêu trên. Thêm vào đó, chúng ta không thể vin vào sự chủ quan trong khi đọc để chụp một khuynh hướng chính trị hay tôn giáo nào đó lên đầu người khác. Ở đây, người khác này lại là anh em cùng xuất thân từ một ngôi trường rất đặc biệt trong đời mình; có thể là Niên trưởng hay đàn em của NT. Riêng việc học trò lớp 5 cũng biết về ba cái chủ thuyết nhức đầu này thì Mây Mây xin được đặt nghi vấn. Chương trình giáo dục lớp 5 bên Đức thế nào thì Mây Mây không được rõ, chứ riêng Mây Mây cũng đã từng qua chiếc cầu lớp 5 tại Việt Nam. Cửu chương 9 chưa chắc đã thuộc hết thì làm gì có việc thiên hạ nhồi vào đầu những chuyện trên mây ở lứa tuổi 9, 10? Càng khó có trong chương trình lớp 5 hiện tại tại Việt Nam dưới chế độ Cộng sản. Và nếu Mây Mây không làm thì NT có thể chỉ dụng phải mấy món này lúc đã vào trường Võ Bị qua khoa Nhân Văn Xã Hội?

Trong câu chuyện NT kể

về “3 ngày đêm gian khổ” của cuộc di tản Trường Mỵ vào tuần lễ cuối tháng 3 năm 1975, một vài vị được đề cập đến, theo nhận xét gián tiếp hay trực tiếp của NT, đã có những hành động hay cử chỉ bất xứng như “... tôi chào Ông ta theo quân kỷ. Ông ta cũng không buồn chào trả” hay “Ông ta hất mặt nhìn chỗ khác, chấp tay sau đít rồi tiếp tục đi luôn ...” Mây Mây rất thông cảm nỗi niềm của NT lúc bấy giờ. Còn là SVSQ chưa tốt nghiệp; trong đầu, lý tưởng và kỷ cương thắng boong như nếp áo ủi hồ, cử chỉ và thái độ lơ là đó của những người đã là sĩ quan quả tình không thể nào chấp nhận được. Nhưng NT có bao giờ phán đoán xem đây có phải là “hành vi tự ý” của những vị đó chăng? Hay trong cảnh đầu sôi lửa bùng, đầu óc họ mãi bận bịu về những trách nhiệm nặng nề trước mắt, những hoạch định để chu toàn mớ trách nhiệm đó nên không còn thấy có một SVSQ đang chào minh trước mặt, “đúng quân phong, quân kỷ”. Đầu thực tế có thể không đúng như vậy di chăng nữa, cũng cứ cho là vậy để cho lòng bớt

khổ đau! Tuy nhiên hiện trạng này nếu so với thảm cảnh cùng lúc đang diễn ra trên từng phần đất quê hương miền Nam thì nó đã trở thành vô nghĩa. Xét cho cùng, tất cả đều là hậu quả của một thứ nguyên nhân. Nguyên nhân đó là Cộng sản Việt Nam. Muốn trừ cỏ dại, người ta phải diệt gốc thay vì tia ngọn. Muốn thoát ra ngoài cái “cộng nghiệp” lưu đày, theo thiển nghĩ, quý vị nên dẹp bỏ đi những dị biệt lè tê, hờn giận vu vơ từ những xích mích thời trẻ người ở trường hay ở ngoài đơn vị, để cùng nhau dựng cuồng phong xô ngã thành trì vô sản Việt Nam. Tập thể Võ Bị hải ngoại là tổ chức mà Mây Mây đặt rất nhiều kỳ vọng. Chính vì vậy Mây Mây, đầu là đàn bà, thay vì bỏ thời gian để đi tìm một tấm chồng đã dồn năng lực để chỉ mong làm viên đá cuối trên bước đường các anh đi.

Các cụ xưa thường phê: “Đàn bà hẹp lượng”. Mong là tấm lòng của NT sẽ rộng mở như biển cả và hòa đồng với đại dương Võ Bị để dẫn đường cho giòng sông con Mây Mây. Cũng hy vọng lần sau, gia đình cựu SVSQ Âu Châu sẽ có

dịp tiếp đón NT phó hội. Riêng Đa Hiệu mong đón nhận những bài khảo cứu về đảng Dân Chủ Xã Hội hầu được mở rộng tầm mắt vì như thủ tướng Đức, ông Helmut Schmidt đã nói: "Wer Kritik ubelnimmt, hat etwas zu verbergen" (trong sự tranh luận, ý tưởng xấu xa sẽ dần dần bị vùi lấp). Kính.

• NT Trương Ngọc Toàn K20, CA: Văn còn hánh diện về biệt danh "Vịt" ít văn hoa của mình trong "Phái đoàn Thiện Chí" thời Tân khóa sinh là tâm tình NT đã đến mức đạt đạo. Càng đạt đạo hơn khi vừa mới đến xứ này, chưa có xế, đi nhờ xe bạn để đến sinh hoạt với Đề Huynh. Chả bù với một số khác, đổi đời, người cũng đổi luôn. Cám ơn NT đã nhín tiên cho Đa Hiệu mặc dầu cuộc đời trước mặt vẫn còn lầm long dong.

• Anh Bùi Trọng Lượng khóa 5/72 Thủ Đức, Âu Châu: Rất cảm động về lời bày tỏ chân thành của anh: sẵn sàng làm sợi giây liên lạc cho Đa Hiệu. Lúc nào Đa Hiệu cũng mong mỏi được lan xa và lan rộng. Đã chuyển địa chỉ anh đến hai người bạn, NT

Quách Vĩnh Trường K20 VÀ NT Nguyễn thanh Hà K30. Chúc anh sớm liên lạc được bạn.

• Quý vị cựu SVSQ

Thủ Đức, Việt Nam: Biết quý vị đã đặt nhiều tin tưởng và hy vọng vào anh em Võ Bị nên mới cố gắng thắt "hầu bao" dành mấy ngàn đồng mua tem gửi thư cho Đa Hiệu. Mây Mây cảm thấy không xấu hổ để thú nhận rằng mình đã rơi lệ khi đọc những lời kêu thương. Khóc, vì bất hạnh và khổ đau thì đây dấy trong khi trên bình diện Quốc gia, tập thể cựu SVSQ/TVBQGVN tại hải ngoại chỉ như một hạt cát nhỏ bé trong lòng sông Hoàng Hà! Hạt cát chưa đầy một ly mét làm sao lấp đầy những lỗ đau thương to lớn trên bức trường thành ô nhục đang vây bủa đời sống đồng loại tại Việt Nam. Chỉ còn biết đầy xa tám tinh và ý nguyện của quý vị đến những hội đoàn cựu quân nhân, để mong mỏi được sự giúp đỡ chân thành. Riêng cá nhân Mây Mây, thay mặt cho người Nguyễn Lâm Viên, vẫn tâm nguyện, nếu không làm được như loài chim Đại Bàng duỗi cánh bay xa chuyên chở hết mọi ước vọng của dân tộc,

thì cũng cố gắng làm thân quen đến ngậm từng viên sỏi nhỏ để hy vọng một ngày nào đó lấp cạn biển đau thương. Cầu mong ơn trên ban cho quý vị nhiều nghị lực vượt qua thử thách và khó khăn hiện tại để đón đợi một ngày tươi sáng không còn xa. Kính mến.

• **Phản trả lời chung:** Một số quý vị độc giả qua điện thoại cũng như qua các cuộc mạn đàm bán chính thức với tòa soạn đã nêu lên một vài thắc mắc, sau đây Mây Mây xin được trả lời:

Thứ nhất: cựu SVSQ Lê Cầu khóa 18, người hùng miên Trung vẫn còn sống, mới qua Mỹ theo chương trình HO và đang định cư tại tiểu bang Pennsylvania. Nếu nhìn kỹ bức hình sinh hoạt cựu SVSQ Pennsylvania đăng trong số này, quý vị sẽ thấy NT Cầu đang cùng với ban hợp ca dưới sự điều khiển của

nam ca sĩ Pha Li, đang ca bài: “Anh không chết đâu em, anh vẫn về với ... vợ với con!”. “Tử sanh tại số” nhưng thiên hạ đôi khi cũng muốn đóng thử vai trò “Con Tạo” để khai tử nhau cho đời thêm ... “dzui”.

Thứ hai: Gần đây có một số quý văn nhân thi sĩ thuộc họ “Cùi” xuất bản tác phẩm minh và đã gửi đến anh em trong gia đình Võ Bị. Trên phương diện phổ biến văn hóa nói chung và giới thiệu “bông hoa vườn nhà” nói riêng, my ý này của tác giả tòa soạn rất hoan nghênh. Tuy nhiên cũng xin minh định là tòa soạn đã chưa đủ tầm vóc để được hân hạnh “đỡ đầu” cho những đứa con tinh thần này. Vì vậy, xin quý độc giả liên lạc thẳng với tác giả về mọi vấn đề liên hệ đến tác phẩm.

Trần Thị Mây Mây

CHIA BUỒN

Nhận được tin buồn

THÂN PHỤ

của CSVSQ Nguyễn Văn Trọng K22 TVBQGVN
đã qua đời ngày 1 tháng 7 năm 1991
tại Sài Gòn, Việt Nam.

Gia đình CSVSQ K22/TVBQGVN xin chân thành chia buồn cùng tang quyến. Nguyên cầu hương hồn bác sớm tiêu diêu miên cực lạc.

Gia đình Cựu SVSQ K22/TVBQGVN

CHIA BUỒN

Nhận được tin buồn Thân Phụ của CSVSQ Lê Thanh Phong K20 TVBQGVN

Cụ LÊ THANH VÂN

đã từ trần tại Việt Nam
hưởng thọ 85 tuổi

Toàn thể gia đình Khóa 20 TVBQGVN xin chân thành chia buồn cùng tang quyến. Nguyên cầu linh hồn cụ sớm tiêu diêu miên cực lạc.

Gia đình Cựu SVSQ Khóa 20/TVBQGVN

Danh Sách Đọc Giả Ủng Hộ Đa Hiệu

(Tính đến ngày 31 tháng 8 năm 1991)

MỤC 1

● Hội CSVSQ Liên Bang Úc Châu (do Hiền K29 chuyển)	\$300.00
● Hội CSVSQ Miền Bắc Call (do Sang K28 chuyển)	\$300.00
● Hội CSVSQ Oregon (do Nguyễn Thái Hòa K31 chuyển)	\$300.00
● Hội CSVSQ Connecticut (do Ngọc K26 chuyển)	\$100.00
● Khóa 16 Virginia (do Hồ Trang chuyển)	\$100.00
● Hội VB Washington State (do Lê Trung Nga K23 chuyển)	\$100.00
● Khóa 25 Virginia (do Lưu Đức Tờ chuyển)	\$50.00
● Khóa Đông Bắc Mỹ (do Lại Định Dán K18 chuyển)	\$60.00
● Tiên Quảng Cáo: Red Alpha Enterprise	\$50.00
● Nguyễn Thành Tâm (San Jose), TH	\$20.00
● Cụ bà Trương Đôn (Washington State), TH	\$20.00
● Nguyễn Tiến Ích, VHV	\$20.00
● Nguyễn Thanh Trúc (Canada), K?	\$20.00
● Tạ Thúc Thái, K?	\$20.00
● Vu J. Lai (Washington State), K?	\$20.00
● Nguyễn Đình Hòa, K4	\$20.00
● Lê Văn Thành (Úc Châu), K5	\$30.00
● Lê Nguyên Bình, K7	\$20.00
● Đoàn Trọng Tin, K8	\$20.00
● Phạm Ngọc Ninh (Holland), K9	\$20.00
● Nguyễn Đình Thể, K10	\$50.00
● Phạm Văn Môn, K10	\$20.00
● Tôn Thất Diên, K10	\$30.00
● Trần Đình Kha, K10	\$20.00
● Trần Văn Nhật, K10	\$20.00
● Phan Bá Mật (Bỉ), K11p	\$20.00
● Hoàng Trung Liêm, K13	\$20.00
● Nguyễn Hoài Ân, K13	\$20.00
● Trần Ngọc Bảo, K13	\$20.00
● Bùi Văn Dịch (Deutschland), K14	\$28.92
● Nguyễn Ngọc Thủy, K14	\$20.00
● Nguyễn Văn Thiệt, K14	\$30.00
● Phan Văn Anh, K14	\$20.00
● Trần Hữu Doái, K14	\$20.00
● Trần Khắc Huyễn, K14	\$20.00
● Võ Văn Đại, K15	\$20.00
● Hồng Ngọc Hoa (Holland), K16	\$20.00
● Nguyễn Xuân Hoàng, K16	\$60.00

● Nguyễn Văn Thuận K16	\$20.00
● Võ Văn Quang K16	\$20.00
● Chu Trí Lệ, K16	\$20.00
● Trịnh Quang Chúc (Canada), K16	\$Can 50.00
● Trần Khắc Thuyên K16	\$30.00
● Đỗ Quang Lư, K17	\$20.00
● Trần Văn Thủồng, K17	\$20.00
● Nguyễn Đình Trà, K18	\$20.00
● Nguyễn Đức Tuấn, K18	\$20.00
● Nguyễn Hạnh Phúc, K18	\$20.00
● Nguyễn Văn Hóa (Tulsa, OK), K19	\$20.00
● Nguyễn Vĩnh Giám (Bì), K19	\$20.00
● Nguyễn Vĩnh Quang (Renton, WA), K19	\$25.00
● Trương Khương, K19	\$20.00
● Bùi Văn Thủồng, K20	\$20.00
● Nguyễn Cao Nghiêm, K20	\$20.00
● Nguyễn Tống Tiến, K20	\$20.00
● Trương Ngọc Toàn, K20	\$25.00
● Nguyễn Thành Đức, K20	\$20.00
● Trần Đăng Khôi, K21	\$20.00
● Châu Minh Lạc, K22	\$25.00
● Huỳnh Văn Quang, K22	\$20.00
● Hồ Văn Quýnh, K23	\$20.00
● Lê Khoa Toàn, K23	\$20.00
● Nguyễn Ngọc Cẩm, K23	\$20.00
● Nguyễn Ngọc Tiến, K23	\$20.00
● Nguyễn Văn Hoa, K23	\$20.00
● Phạm Ngọc Hiển, K23	\$20.00
● Trần Văn Loan, K23	\$20.00
● Trần Xuân Phước, K23	\$50.00
● Võ Ngọc Trâm, K23	\$30.00
● Đăng Ngọc Quý, K24	\$20.00
● Đỗ K. Khoan, K24	\$50.00
● Lưu Xuân Phước, K24	\$20.00
● Nguyễn Đắc Trung (đại diện K24)	\$30.00
● Trịnh Dương Hiển, K24	\$30.00
● Hoàng Hỷ, K25	\$20.00
● Huỳnh Ngọc Dương, K25	\$20.00
● Lê Lào, K25	\$30.00
● Lương Vinh, K25	\$20.00
● Nguyễn Như Mạnh, K25	\$20.00
● Phan Ngọc Đề, K25	\$20.00
● Trần Ngọc Ty, K25	\$20.00
● Lê Thành, K26	\$100.00
● Nguyễn Văn Lượng, K26	\$20.00
● Võ Công Tiên, K26	\$20.00

●	Hoàng Đức Lộc, K28	\$50.00
●	Phòng Tิต Chắng, K29	\$30.00
●	Nguyễn Trung Kiệt, K31	\$20.66 (40 Đức Mã)
TỔNG SỐ MỤC 1		\$3,365.25

MỤC 2

Danh sách Ủng Hộ Đa Hiệu trong ngày Đại Hội Âu Châu		Đức Mã	
●	Trần Tăng, K02	160.00	
●	Bùi Định Phú, K08	80.00	
●	Bùi Văn Hiển, K10	50.00	
●	Trần Quang Ly, K10	40.00	
●	Mai Ngọc Sáng, K10p	40.00	
●	Vũ Ngọc Mới, K10p	40.00	
●	Ngô Văn Phát, K11	50.00	
●	Nguyễn Thành Nam, K11p	150.00	
●	Trần Ngọc Bảo, K13	100.00	
●	Bùi Văn Dịch, K14	50.00	
●	Đặng Kiều Chương, K16	40.00	
●	Đỗ Hữu Ái, K19	60.00	
●	Lương Thành Lạp, K19	100.00	40.00
●	Đoàn Đại Lộc, K20	40.00	
●	Nguyễn Văn Nam, K20	40.00	
●	Nguyễn Văn Sĩ, K22	40.00	
●	Nguyễn Văn Nghĩa, K27	40.00	
●	Dinh Ngọc Huy, K28	50.00	
●	Bùi Khắc Hiếu, K29	40.00	
●	Hà Minh Châu, K29	40.00	
●	Hồ Đề, K29	40.00	
●	Nguyễn Ngọc Châu, K29	40.00	
●	Nguyễn Thanh Sơn, K29	40.00	
●	Trần Ngọc Tiến, K29	150.00	
●	Hoàng Tân Long, K31	40.00	
●	Lý Tâm, K31	40.00	
●	Trương Văn Xuân, K31	40.00	
TỔNG SỐ MỤC 2		1,580.00	

Trị giá 1Đức Mã = 0.54788 US Dollar

TỔNG SỐ MỤC 2 BẰNG US DOLLAR \$865.65

Chi phí chuyển ngân

(\$2.50)

TỔNG SỐ MỤC 2 \$863.15

MỤC 3

Danh sách ủng hộ xót tên trên Đa Hiệu 23:

● Trần Văn Trung (kỷ yếu), K1	\$30.00
● Phạm Văn Môn, K10	\$20.00
● Hồ Đắc Trúc, K13	\$20.00
● La Huy Anh, K14	\$20.00
● Nguyễn Văn Riêm, K15	\$10.00
● Nguyễn Ngọc Nghĩa, K17	\$30.00
● Nguyễn Xuân Toàn, K18	\$20.00
● Ngô Văn Giàu, K19	\$50.00
● Lê Văn Kinh, K23	\$20.00
● Trần Tự Quý, K23	\$20.00
● Lê Văn Thành, K24	\$20.00
● Lưu Xuân Phước, K24	\$20.00
● Trần Văn Một, K24	\$25.00
Tổng Số Mục 3	\$305.00

Tổng số tiền ủng hộ (1) + (2) + (3) \$4,533.40

TỔNG SỐ CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TVBQGVN BÁO CÁO CHI THU ĐA HIỆU

TỒN QUÝ TỪ ĐA HIỆU 23 \$805.36

CHI:

● Ăn loát Đa Hiệu 23	(2,121.25)
● Bưu phí	(796.17)
● Bưu phí phạt đến cho các sổ phát hoàn	(4.20)
● Thiết lập hộp thư mới (6 tháng)	(46.50)
● Bưu phí hỏa tốc	(9.95)
● Chi phiếu phát hoàn \$30.00 và ngân hàng phí \$3.00	(33.00)
Tổng số chi	(\$3,011.07)

THU:

● Danh sách đăng trên Đa Hiệu 24	4,533.40
● Thu và danh sách không phổ biến trong các kỳ trước	354.44
Tổng số thu	\$4,887.84

TỒN QUÝ ĐA HIỆU \$2,682.13

MÁY “PHỤ ĐỀ” ANH NGỮ DÙNG ĐỂ TRAU ĐỒI ANH VĂN

Máy “Phụ Đề” Anh Ngữ làm các chương trình TV hoặc băng video hiện thành chữ trên màn ảnh TV, do đó quý vị vừa xem hình, nghe và đọc Anh Văn trên TV cùng một lúc. Các chương trình TV thay đổi hằng giờ với phụ đề mới để bạn khỏi nhàm chán, hoặc bạn xem lại nhiều lần các băng VIDEO có phụ đề để nhớ cách hành văn và luyện giọng. Chỉ nửa giờ xem TV mỗi ngày trong ba tháng, bạn sẽ thấy khả năng đọc, nghe, nói, viết, hiểu và cách phát âm Anh ngữ cải tiến rõ rệt. Bất cứ trình độ nào cũng học được Anh ngữ bằng MÁY PHỤ ĐỀ. Máy phụ đề gần dễ dàng vào các TV (USA và Canada), dùng cho cả VCR, Antenna, cable, satellite. Máy phụ đề là món quà quý giá để tặng người thân hay cho chính bạn. Do đó bạn hãy đặt mua ngay để cùng học Anh văn và giải trí một cách hữu ích.

ALPHA đã luôn phiến quảng cáo tại các thành phố ở Hoa Kỳ và phục vụ hàng chục ngàn người Việt trong hơn 2 năm qua.

(407) 352-9612 6pm - 11pm Florida và cuối tuần (nói tiếng Việt).

**ALPHA ENTERPRISE
5544 Marvell Ave., Orlando, FL 32839**

1 Máy Phụ Đề Anh Ngữ NCI 4000 \$183.00

Florida: \$194.00 (luôn thuế); Các tiểu bang khác: \$183.00

Canada: US\$183.00 money order

(Các giá trên tinh luân tiên gửi)

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____ Zip: _____

Phone: () _____

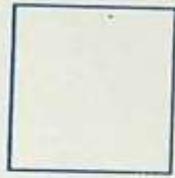
[] Ship UPS

[] Post Office

[] Money order. Nhận trong 1 tuần.

[] Check: Nhận trong 3 tuần.

ĐA HIỆU
P.O. Box 8278
Pittsburg, CA 94565-8278

TVBQGVN
Ha Trinh Tiet K29